

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ

Για την Πόλη, τον πολίτη, τον πολιτισμό

Μηνιαία Πολιτική Εφημερίδα * Εκδότης - Διευθυντής: Μιχάλης Βασιλειάδης

ΕΤΟΣ 6ο - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 70 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1997 - Διευθ.: Ακροπόλεως 61 Καλλιθέα 176.75 Τηλ. 95.83.225 Fax: 95.10.787
Γραφείο Επικοινωνίας (Κατόπιν προσυνεννοήσεως): Εμμανουήλ Μπενάκη & Βαλτετσίου 52 - Πλατεία Εξαρχείων 106.81 Αθήνα Τηλ. 36.47.297

Η πραγματική εικόνα της Ρωμηοσύνης στην Πόλη σήμερα και τα ποντίκια που (αφού εγκατέλειψαν τον αγώνα) βρυχώνται

του Μιχάλη Βασιλειάδη

"Αυτή είναι η σημερινή Πόλη. Ζωντανή, ακαταμάχητη, αποφασισμένη να συνεχίσει τη ζωή της..."

Φώτης Ξύδας, Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στην Κων/πολη

"...Η Πόλη είναι αβυθομέτρητη και η Ρωμηοσύνη "αμέτρητη". Όπως τη θέλουν το μυστήριο και το θαύμα της. Αγέραστη και άσβηστη, όπως τη θέλουν η ψυχή και η ιστορία μας..."

Σεβ. Μητρ. Πέργης Ευάγγελος, Μέλος της Ι. Συνόδου του Οικ. Πατριαρχείου

Είναι γελοίος ο ισχυρισμός ότι είναι γενναίοι όσοι μένουν ακόμη εκεί... Για ποιές Θερμοπύλες και τέτοιες γελοιότητες μιλούν...; Οι 1500 ή 2000 γέροι και γερόντισσες από αδυναμία παραμένουν στην Πόλη... Επειδή δεν έχουν τη δυνατότητα -οικονομική, ψυχική, σωματική- να φύγουν...

Ανδρέας Λαμπίκης, Εκδότης του εντύπου "Κωνσταντινούπολις"

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Που μας παν τα "τέσσερα"

Σε μια Ελλάδα, από τον Εβρο μέχρι την Κρήτη, άναρχα δομημένη σε μια Ελλάδα, όπου ο αυθαίρετος δομητής θεωρήθηκε -από επίσημα χείλη- ευεργέτης, ο υπερβάλλον ζήλος -και όχι μόνο- κάποιων υπηρεσιακών παραγόντων, έσυρε στα δικαστήρια μουσουλμάνους πολίτες αυτής της χώρας, επειδή εργαζό-ντουσαν -μάλιστα εθελοντικά- στην ανέγερση τεμένους προς κάλυψη των θρησκευτικών τους αναγκών. Νόμιμη η οικοδομή, με μόνη παρα-τυπία ο μιναρές, ο οποίος είχε ύψος κατά 4 μέτρα μεγαλύτερο από το αναγραφόμενο στην άδεια.

Φυσικά η Αγκυρα και το τουρκικό λόμπι που δρα στις διάφορες πρωτεύουσες της Δύσης, δεν έχασαν την ευκαιρία, με πρόσχημα το περιστατικό αυτό, να επιτεθούν στη χώρα μας και να προσπαθήσουν να πείσουν ότι στην Ελλάδα η μουσουλμανική μειονότητα πιέζεται.

Στο σημείο αυτό ας θυμηθούμε τι γίνεται με τους ορθόδοξους ναούς στην Τουρκία. Γράφει ο Π. Τριανταφυλλίδης στο βιβλίο του: "Οι φυγάδες" (Αθήνα 1870) "... Η επισκευή ναού εκ θάθρων ήτο σπανιότατο φαινόμενο ... γκρεμι-ζονται ναοί, επειδή τους έκτισαν μια ή δυο πιθα-μές μεγαλύτερους από τα ορισθέντα στο σχετι-κό φερμάνι. στην Τραπεζούντα, την ημέρα του Πάσχα του 1843, άπειρον πλήθος Οθωμα-νών επετέθη και αστραπιαία κατεδάφισε ανεγει-ρόμενον ναόν...".

Για όλα τα παραπάνω που αποτελούσαν πάγια τακτική, ως Έλληνες, δεν πάψαμε ποτέ να διαμαρτυρόμαστε και να τα χαρακτηρί-ζουμε -δικαίως- βαρβαρότητες, καταπίεση και παρεμπόδιση της ελεύθερης άσκησης των θρη-σκευτικών μας καθηκόντων. Δεν είναι καταδικα-στέα από οπουδήποτε κι αν προέρχονται;

Και κάτι άλλο. Η όλη υπόθεση άρχισε από την αντίρρηση της οικείας Μητροπόλεως, επειδή ο μιναρές στο τζαμί θα ήταν τελικά ψηλότερος κατά 4 μέτρα... από το καμπαναριό του ορθόδοξου ναού. Υπάρχει μήπως κανένας χριστιανός, που να μετρά την ορθότητα και το μεγαλείο της πίστης του με το μέτρο;

Πώς λοιπόν να μην αναρωτηθεί κανείς "που, αλήθεια, μας πάνε τα τέσσερα";

M.B.

Μια πολύ σημαντική δια-πίστωση, για το ποιά είναι σήμερα η πραγματική εικό-να που παρουσιάζει η Πολί-τική Ρωμηοσύνη, κάνει ο κ. Φώτης Ξύδας Γενικός Πρό-ξενος της Ελλάδας στην Κωνσταντινούπολη, με το παρακάτω κείμενό του, το οποίο μάλιστα προκάλεσε και τον παράλληλο λόγο του εκλεκτού ιεράρχη του Οικουμενικού Θρόνου Σεβ. Μητροπολίτου Πέργης κ. Ευαγγέλου. Αξίζει να δια-βάσει ο αναγνώστης και τα δυο κείμενα προσεκτικά:

ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Σίγουρα θα πρέπει να ονειρευόμα!

Δεν μπορεί νάναι αυτή η Πόλη του 1996. Αλλιώς μου είχαν περιγράψει την κατάσταση της ομογένειας. Πρόκειται ναοί είχαν πει, για μια "χαμένη υπόθεση". Για τα απομεινάρια μιας άλλης εποχής, για ένα γηρασμένο κόσμο που αργά η γρήγορα θα σβή-σει. (1)

Με τέτοιου είδους "ενστάσεις" έφθασα στην Πόλη.

Τότε, τι είναι τούτες οι μορφές που εμφανίζονται εμπρός μου τις χρονιές τούτες μέρες; Από πού ξεφύτρωσαν τα δεκάδες χαρούμενα παιδικά προσω-πάκια που λες και ξέφυγαν από τον κλοιό ανήλατων "κρυφών σχολιών" κι ανα-δύθηκαν στην επιφάνεια σήμερα, όλα μαζί, συγκε-ντρωμένα για πρώτη φορά σε μια πολύβροχη χαρούμενη συντροφιά για να μας πουν, μ' ορθάνοιχτα μάτια από το δέος της παρουσίας τόσων φίλων, ποιήματα και τραγούδια των Χριστουγέννων; Πώς βρέθηκαν με μιας τόσα ανυπόμονα τρυφερά χερά-κια για να αγκαλιάσουν τον καλόκαρδο Αη-Βασίλη στη σκηνή του ΕΡΘΟ; Από ποιές ξεχασμένες γειτο-

νιές της παλιάς Πόλης ήλθαν όλες αυτές οι ρωμιές μανάδες για να καμαρώσουν τα βλαστάρια τους στο πρώτο τους φτερούγισμα μέσα στον κύκλο της σκιάς μιας μικρής κοινωνίας;

Ποιές είναι οι αγέρωχες κοπελιές, με τα καθαρά και φλογερά βλέμματα που μας τραγουδούν τα κάλα-ντα, με φωνές γεμάτες πάθος κι αισιοδοξία, που μόνο "χαμένες υποθέσεις" δεν θυμίζουν;

Μήπως είναι ψευδαίσθη-ση αυτή η χαρούμενη παρέα των μικρών μαθητών που με τρίγωνα και ταμπούρλα ψάλλουν χρι-στουγεννιάτικους ύμνους με μπροστάρη τους ένα Δεσπότη που φεγγοβολά σαν πραγματικός Άγιος απ' τη συγκίνηση και την περη-φάνια, χτυπώντας κι ο ίδιος ρυθμικά το τρίγωνό του; Είναι γιαγιάδες ή κεφάτα κοριτσόπουλα αυτές οι δασκάλες που συναγωνίζονται τους μαθητές τους σ' ενθουσια-σμό;

Ποιά είναι αυτά τα λεβε-ντόπαιδα που μου ξανάδα-σαν την πίστη για το μέλ-λον, όταν αργά το βράδυ μου χτύπησαν μ' όλο τον αυθορμητισμό τους την πόρτα για να μου πουν τα κάλλαντα και να βουίξει η γειτονιά απ' τη ζωντάνια των ψαλμών τους; Μήπως έβλεπα όνειρο όταν μου είπαν ντροπαλά "αυτό το δουλέψαμε για σας" και μου έψαλαν με φωνές που έτρεμαν από συγκίνηση το "Τη Υπερμάχω";

Ποιός είναι αυτός ο "δάσκαλος" που φορτωμέ-νος μ' ένα ακορντεόν πα-ρασέρνει με τον ενθουσιασμό του τα νείατά μας και γυρνούν σαν τρουβαδούροι από πόρτα σε πόρτα και χαρίζουν λίγη ευτυχία στ' ανήμπορα γηραιά μας;

Συνέχεια στη σελ. 3

Προσωπικές έριδες και φιλοδοξίες βλάπτουν ανεπανόρθωτα τον Ελληνισμό της Πόλης

Αλγεινή εντύπωση προ-κάλεσε, όχι μόνο στους συμπολίτες μας -αυτό θα ήταν το λιγότερο- αλλά γενικότερα στην ελληνική κοινή γνώμη, η είδηση που δημοσιεύθηκε σε μερίδα του ελληνικού τύπου και αναδημοσιεύθηκε, στολι-σμένη μάλιστα με ευφάντα-στους πομπώδεις ισχυρισμούς, σε έντυπο που αποστέλλεται σε πολ-λούς συμπολίτες μας.

Τα δημοσιεύματα αυτά, με πομπώδεις τίτλους τύπου "Η Ρωμηοσύνη στην Πόλη Κινδυνεύει από τους Έλληνες", έφερε μια πολί-τισσα καθηγήτρια που υπηρετεί σε ελληνικό σχο-λείο της Πόλης, να έχει μηνύσει για "εξευτελισμό της Τουρκίας", πολίτισσα επίσης, δικηγόρο. Οι κατη-γορίες όμως της δικηγόρου -σ' αυτές βασίζονται τα δημοσιεύματα- δεν σταμα-τούν σ' αυτό. Κατηγορού-νται το Ελληνικό Προξε-νείο, άλλα και το Πατριαρ-χείο, ότι προστατεύουν την καθηγήτρια, η οποία -κατά τη γνώμη της κατηγορού-σας- πρέπει να τιμωρηθεί με άμεση απόλυση και απο-μάκρυνση από την εργασία της, αλλά και με την σύνταξη σε βάρος της "ερυθρού δελτίου", πράγμα που σημαίνει απαγόρευση εισόδου της στην Ελλάδα, όπου ζουν η μητέρα, η αδελφή και πολλοί άλλοι στενοί συγγενείς της.

Μια πράξη μήνυσης "για εξευτελισμό της Τουρκίας", από έναν Ρωμίο εναντίον άλλου Ρωμίου, αποτελεί πράγματι όνειδος για την ομογένεια και πρέπει όποι-ος το πράττει να απομονώ-νεται και να τιμωρείται. Προτού όμως ριζούμε "στο πυρ το εξώτερο" τον οποίο κατηγορούμε, οφείλουμε να ελέγξουμε με σχολαστι-κότητα την κάθε καταγγε-λία. Η αρχή αυτή πρέπει να είναι απαράβατη για κάθε δημοσιογράφο που σέβεται το λειτουργήμα του. Εμείς το πράξαμε και το αποτέλε-σμα της έρευνάς μας έφερε στο φως την πραγματικό-τητα που έχει ως εξής: Η καθηγήτρια, δεν μηνύσε τη δικηγόρο για "εξευτελι-σμό της Τουρκίας". Μήνυση υπάρχει (17/7/95 αρ. 95 / 14972), όμως αυτή αφορά ψευδορκία, όπως η καθηγήτρια λέει, της δικη-γόρου σε δίκη σχετική με τα οικογενειακά της (δεν θα επεκταθούμε επ' αυτού, καθώς ιστορίες τύπου Βοσκόπουλου - Τζούλιας ή

Βάσιας - Δοξιάδη, ξεπερ-νούν την ημετέρα δημοσιο-γραφική μετριότητα). Αντιδρώντας η δικηγόρος, έγειρε αγωγή εναντίον της καθηγήτριας (18/7/96-96/518) Η επίμαχη φράση για "εξευτελισμό της Τουρκίας" υπάρχει στο απολογιστικό υπόμνημα που συνέταξε ο δικηγόρος Μουσταφά Σακιζλί (7/11/96), για ν' αντικρού-σει την αγωγή αυτή, εν ονόματι της καθηγήτριας. Μόλις η τελευταία -όπως η ίδια βεβαιώνει- πληροφορή-θηκε τη σχετική παράγρα-φο από το αντίγραφο που της έδωσε ο δικηγόρος της, με αίτησή της προς το αρμόδιο δικαστήριο, ζητη-σε να αποσυρθεί η επίμαχη φράση, δηλώνοντας ταυτο-χρόνως ότι τα περί "εξευτε-λισμού της Τουρκίας" δεν αποτελούν προϊόν της δικής της σκέψης και των γνώσεών της. Την αίτηση αυτή, η καθηγήτρια, κατά-θεσε στις 12/12/96, δηλαδή αρκετά πριν φτάσει το θέμα στον ελληνικό τύπο.

Αυτή είναι η πραγματι-κή και η «Ε» πιστεύει πως είχε καθήκον να την μεταφέρει στους αναγνώ-στες της. Πέραν αυτού, ο καθείς κρίνει, όπως ο ίδιος νομίζει, τους πρωταγωνι-στές.

Δυστυχώς όμως, τα δημο-σιεύματα του τύπου, που βασίζονται στις καταγγε-λίες της δικηγόρου δεν σταματούν εκεί. Περιέχουν αναληθείς και ανιστόριτους ισχυρισμούς για τον Πολί-τικο Ελληνισμό, όπως ότι "για να κερδίσουν Έλληνες της Πόλης η Τουρκία είναι παράδεισος" και πως "γι' αυτό έχουν φιλοτουρκική πολιτική και προδίδουν στους Τούρκους αυτούς που πραγματικά δουλεύουν για την Ελλάδα". Ακόμα πως "έμειναν εκεί όχι για να κρατήσουν ζωντανή την ψυχή της Ελλάδας, αλλά για να κερδίσουν λεφτά, υπηρετώντας τους Τούρκους", πως "οι εφορο-απίτροποι κλέβουν τα παγκάρια των εκκλη-σιών"... αλλά και τα τελείως αντιφατικά όπως "οι δάσκα-λοι αποβιβάζονται με 3000 \$ εκεί συν 200000 δρχ. εδώ" (1) και ότι "ακούσουν- η ελληνική κυβέρνηση στέλνει για κάθε ομογενή "300000 περίπου δραχμές κάθε τρί-μηνο". Εάν όμως έχουν τέτοια οικονομική ενί-σχυση από την Ελλάδα,

Συνέχεια στη σελ. 3

Στήλη επικοινωνίας και έκφρασης για σας τους φίλους και αναγνώστες μας. Περιμένουμε τα γράμματά σας, που θα εκφράζουν τα προβλήματά μα και τις θέσεις σας στα γενικότερα θέματα που μας αφορούν. Δημοσιεύουμε όσα, πλέον των συγχρητηρίων, περιέχουν και κάποιο σχόλιο ή μήνυμα, πιστεύοντας ότι δε θα μας παρεξηγήσουν οι υπόλοιποι φίλοι. Προσχή μόνο στον τρόπο έκφρασης. Πέραν του νόμου της Πολιτείας, μας δεσμεύουν και τα Κωι/πολιτικά ήθη και έθιμά μας.

Προς την εφ/δα
"ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ"
Φίλε κ. Βασιλειάδη,

Στην τελευταία επίσκεψή μου στην Πόλη, είχα μια πολύ ωραία εμπειρία από μια εκδρομή που οργανώθηκε στη Σηλυβρία. Νομίζω ότι θα αξίζει να γνωστοποιηθούν στους αναγνώστες σας για να απευθύνονται αυτοί να επισκέπτονται την Πόλη. Μα μην την εγκαταλείψουμε. Εξ' άλλου είναι κι ένα ντοκουμέντο -απ' αυτά που κι εσείς συγκεντρώνετε- για τη σημερινή ζωή των Ρωμηών στην Πόλη.

Πολύ συγχρητηρία για την ποιότητα της εφημερίδας σας.

Φιλικά
Βασίλης Καρούσος

Προσκύνημα στον Αγιο Νεκτάριο

Στην τελευταία επίσκεψή μου στην Κωνσταντινούπολη είχα την ευκαιρία και την τύχη να συμμετάσχω με τη σύζυγό μου σε μια εκδρομή που έγινε στη Σηλυβρία Θράκης με την ευκαιρία των 150 χρόνων από τη γέννηση του Αγίου Νεκταρίου.

Την εκδρομή την οργάνωσε ο Μητροπολίτης Σελευκείας Κ. Κύριλλος, ο οποίος πρωτοστατεί σε πολλές ψυχγωγικές και εκδρομικές εκδηλώσεις της ομογένειας της Πόλης.

Με την πρόσκληση που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα "Απογευματινή" συγκεντρώθηκαν το Σάββατο 9 Νοεμβρίου στο Ταξίμ, εμπρός απ' το μέγαρο της όπερας, περίπου 90 άτομα. Δυο πούλμαν παρέλαβαν τους εκδρομείς και στις 9 ξεκίνησαν με προορισμό τη Σηλυβρία.

Κάθε πούλμαν είχε και από μια ξενάγηση, την κα Αθηνά και την κα Κατερίνα. Στο δικό μας πούλμαν ξενάγηση ήταν η δεύτερη. Πληρώσαμε 2 εκατομ. λίρες (περίπου 5 χιλ. δρχ.) για εισιτήρια που περιλάμβανε εκτός από την μεταφορά, τσάι με πεινυρί το πρωί, πλούσιο γεύμα το μεσημέρι και καφέ το απόγευμα μέσα στο πούλμαν!

Η οργάνωση της εκδρομής ήταν άψογη κι ο καιρός, ο καλύτερος για την εποχή. Κατά τη διάρκεια της εκδρομής η ξενάγηση κα Κατερίνα μας έδωσε αρκετές πληροφορίες για τις περιοχές που περνούσαμε στο Μεγάλο και Μικρό Τσεκμετζέ, Φλώρια, Σηλυβρία κλπ.

Στη μέση της διαδρομής ήλθε στο πούλμαν ο Μητροπολίτης Σελευκείας Κ. Κύριλλος για να συμπληρώσει την ξενάγηση γύρω απ' τη ζωή και τον βίο του Αγίου Νεκταρίου, καθώς και για τους Έλληνες που ζούσαν στην επαρχία Σηλυβρίας. Την ομιλία του Δεσπότη πάντοτε τη συνδεδεσαν διάφοροι ψαλμοί και βέβαια το τροπάριο του

Αγίου Νεκταρίου που έψαλλαν οι εκδρομείς όλοι μαζί.

Χωρίς να το καταλάβουμε σχεδόν, με τη συνεχή εναλλαγή τοπίων και αφού διανύσαμε μια απόσταση περίπου 55 χλμ. φθάσαμε στην πόλη της Σηλυβρίας. Διασχίσαμε μερικότες δρόμους της πόλης όπου μας έδειξαν παλιά ελληνικά σπιτία με υπέρθυρα από ελληνικές επιγραφές, ερείπια εκκλησιών που έγιναν τζαμιά και άλλα με έναν μοναδικό κατεστραμένο και η πρώτη στάση έγινε στο οικοπέδο που παλιά υπήρχε το σπίτι στο οποίο γεννήθηκε ο Άγιος Νεκτάριος.

Όλοι οι εκδρομείς, με τον Δεσπότη επικεφαλής, κατέβηκαν απ' τα πούλμαν και άρχισαν να ψάλουν το τροπάριο του. Ο Δεσπότης μας έδειξε μια μονοκατοικία απέναντι από το οικόπεδο, στην οποία κατοικούσε μόνη της μια τουρκάλα γυναικία. Η κυρία αυτή λέει πως κάθε βράδυ εμφανίζεται στον ύπνο της ο Άγιος Νεκτάριος και της λέει να εγκαταλείψει το σπίτι. Αυτή αμέσως ανάβει κεριά και έτσι, λέει, μπορεί και συνεχίζει τον ύπνο της χωρίς να ξαναενοχληθεί.

Κατόπιν πήγαμε, πεζοί σ' ένα υπόγειο χώρο που παλιά ήταν στέρνα. Ήταν μια θολωτή κατασκευή με εσωτερικές κολόνες και περμετρικούς τοίχους, όλα κτισμένα από συμπαγή κόκκινα τούβλα. Αυτή η κατασκευή ήταν και θεμελιοδομή μιας εκκλησίας την οποία οι Τούρκοι την γκρέμισαν και κατασκεύασαν τζαμί. Σ' αυτό το χώρο της στέρνας συγκεντρώθηκαν όλοι οι εκδρομείς και εδώ σε μισή ώρα έφθασε και ο Δήμαρχος της Σηλυβρίας και την παρέα του. Τον συνόδευε και ο πεθερός του, ο οποίος και είχε αναλάβει ο χώρος αυτός της στέρνας να καθαριστεί απ' τα πατάκια και τα σκουπίδια που υπήρχαν επί χρόνια, να το ηλεκτροφωτίσει και να το μετατρέψει σ' ένα είδος μουσείου που συγκεντρώνει διάφορα ευρήματα που ανασκαφούνται από εκσκαφείς θεμελιών και νεκροταφείων τα οποία ανήκαν στους Έλληνες που ζούσαν στη Σηλυβρία. Τα ευρήματα αυτά είναι κυρίως μαρμαρόπλακες από υπέρθυρα σπιτιών ή εκκλησιών με διάφορες επιγραφές.

Ο πεθερός του δημάρχου είναι και συγγραφέας ενός βιβλίου που ερευνά την ιστορία της επαρχίας Σηλυβρίας και εξιστορεί το βίο του Αγίου Νεκταρίου. Ο κύριος αυτός έχει επισκεφθεί και την εκκλησία του αγίου στην Αίγινα και πρότεινε μάλιστα και την αδελφοποίηση των Δήμων Σηλυβρίας και Αίγινας.

Σ' αυτόν λοιπόν το χώρο, παρουσία του Τούρκου δημάρχου και της ακολούθιας του, τελεέσθη

αρτοκλασία και λιτάνευση της εικόνας του Αγίου Νεκταρίου. Στο τέλος της αρτοκλασίας ο Δεσπότης μοίρασε τον άρτο στους εκδρομείς και στο δημάρχο έδωσε έναν όλοκληρο.

Μετά το πέρας της αρτοκλασίας και της τελετής, προχωρήσαμε μέσα απ' τα στενά της Σηλυβρίας και φθάσαμε σ' ένα παραλιακό πολυτελές κέντρο για το μεσημεριανό φαγητό, παρουσία του δημάρχου και της παρέας του. Το κέντρο ήταν αρκετά μεγάλο. Το μισό είχε διατεθεί για τους εκδρομείς και στο άλλο έτρωγαν παρέες από πολίτες της Σηλυβρίας. Αμέσως ο Δεσπότης και οι εκδρομείς έψαλλαν το τροπάριο του Αγίου χωρίς να εκφραστεί διαμαρτυρία από κανένα από τους θαμώνες. Για να είμαι ειλικρινής, δεν αισθανόμουν και πολύ άνετα αλλά φαίνεται ότι κάτι έχει αλλάξει στις σχέσεις μεταξύ των Τούρκων και των Ρωμηών της Πόλης. Μάλλον έχει δημιουργηθεί κάποια ανοχή.

Τα τραπέζια των εκδρομείων ήταν γεμάτα από πολιτικούς ψαρουμεζέδες, όπως λακέρδα, μύδια και φασολάκια πλακί, ντολμαδάκια γιαναντζή, τουρσιά κ.α. για ν' ακολουθήσουν μετά ωραιότατα ψάρια, τσινακόπια, που φέτος ο Βόσπορος βγάει αρκετά.

Οι παρέες στα τραπέζια ήταν πολύ ευχάριστες. Σ' αυτή τη ζεστασία βοήθησε και το πατροπαράδοτο Υέλνι Rakı που οι πολίτισσες το τιμήσαν ιδιαίτερα.

Εντύπωση μου προκάλεσε το αίσθημα της αλληλεβοήθειας που υπάρχει μεταξύ των ομογενών. Στο τραπέζι που καθόμουν ήταν μια γριούλα, πρόφομος του Γεροκομείου Βαλουκλή. Μέσα από την τσάντα της έβγαλε ένα πιατάκι και μάζεψε λίγα μεζεδάκια για να τα προσφέρει, όπως μου είπαν, στις φίλες της που έμεναν στο ίδιο δωμάτιο, να γευτούν κι αυτές τους λαχταριστούς μεζεδες αν και το συσσίτιο του Γεροκομείου που προσφέρεται σήμερα στους τροφιμώτες είναι πλουσιότερο όπως το διαπίστωσα στην τελευταία μου επίσκεψη στο Γεροκομείο.

Μετά το τέλος του γεύματος ο δήμαρχος και η παρέα του χαϊρέτησαν τους εκδρομείς ευχόμενοι για την πρόοδο της ελληνотουρκικής φιλίας προς όφελος των δυο λαών και ανεχώρησαν.

Εμείς, αφού αγοράσαμε και το παραδοσιακό γιαούρτι Σηλυβρίας με το χοντρό καίμακι του, επιβιβαστήκαμε στα πούλμαν για την επιστροφή. Μέσα στα πούλμαν μας σέρβιραν ζεστό καφέ και στις 8.30 μ.μ. ήμασταν πίσω στο Ταξίμ.

Βασίλης Καρούσος

Αξιότιμη κ.
Μιχάλη Βασιλειάδη,

Σε λίγες μέρες έρχονται τα Χριστούγεννα. Εύχομαι σ' εσάς και στην οικογένειά σας και σε όλους τους αναγνώστες της «Ε», όπου κι αν βρίσκονται, η γέννηση του Χριστού και το άστρο

Μεγαλοσχολίτες, τελειόφοιτοι του σχολικού έτους 1954-55, λένε τα κάλλαντα στον αείμνηστο Οικουμενικό Πατριάρχη Αθηνάγορα.

Από αριστερά προς τα δεξιά διακρίνονται οι: Κώστας Τσιλιμαντός, Περικλής Ταμπάκος, Γιάννης Κοτσαμπάσoglou, Γιάννης Καλαμάρης, Σπύρος Θεοφανείδης, Σωτήρης Πρίγγος, Παύλος Βαφειάδης, Στράτος Ρεθύδης, Αθανάσιος Κοτζίνης και ο ακορντεονίστας Πάρις Λουκίδης από την 1η λυκείου. Ακόμα διακρίνεται ο Σχολάρχης κ. Γεώργιος Δικταβάνης δίπλα και λίγο πίσω από τον Πατριάρχη. Ενδέχεται η φωτογραφία να είναι και από τη χρονιά 1953 - 54, όταν οι εικονιζόμενοι ήταν προτελειόφοιτοι.

της Βηθεέμ να σκορπίσει φως χαράς, ειρήνης και αγάπης στις καρδιές όλου του κόσμου.

Σε λίγο φύγει και αυτός ο χρόνος αφήνοντας πίσω του ευχάριστα και δυσάρεστα γεγονότα. Εύχομαι ο καινούργιος να είναι πιο χαρούμενος.

Γυρίζει και πάλι το ρολόι του χρόνου και το μυαλό μας επισκέπτονται μνήμες απ' την παλιά χρυσή εποχή της Πόλης. Της Ρωμηοσύνης οι καμπάνες που χτυπούσαν χαρμόσυνα και παντού ακούγονταν τα ελληνικά τραγούδια.

Χριστούγεννα. Πούος μπορεί να ξεχάσει εκείνες τις ωραίες μέρες, τις εκκλησίες που ήταν κατάμεστες από τους πιστούς; Το σύγγραμμα του σπιτιού, την ετοιμασία των γλυκισμάτων από κάθε νοικοκυρά που ετοιμάζε και τους κουραμπιέδες, πασπαλισμένους με ζάχαρι άχνη και στο κέντρο το μοσχοκάρφι.

Την παραμονή περμένουμε να έρθουν τα παιδάκια που κρατούσαν το στολισμένο κλουβάκι από χρωματιστά χαρτιά και το νταβουλάκι, να μας πουν τα κάλλαντα και να πάρουν το "μπαχτσίο", δηλαδή το φιλοδώρημα. Μετά άρχιζε η ετοιμασία της Πρωτοχρονιάς. Να στολίσουμε το δέντρο, να φτιάξουμε τη βασιλόπιττα μέσα σε ειδική ξύλινη σκάφη. Εκεί ετοιμάζονταν το ζυμάρι από αλεύρι χάσικο, αυγά, γάλα, βούτυρο, ζάχαρι, το απαραίτητο μοιχαλπί, το γλυκάνισο (ανασόνι) και τη μαγιά που προμηθευόμασταν από το γειτονικό φούρνο ή άρχιζε το ζύμωμα. Όταν τελειώσαν, σκεπάσαμε τη σκάφη και την μεταφέραμε στην πιο ζεστή γωνία του σπιτιού για να φουσκώσει.

Το πρωί το ανεβασμένο ζυμάρι στρώνονταν στα ψείδια και πασπαλίζαμε τις βασιλόπιττες με σουσάμι και τις πηγαίναμε στο φούρνο για ψήσιμο. Όταν τις φέρναμε ψιμένες και ροδοκόκκινες μοσχοβολούσε το σπίτι κι η γειτονιά. Στην πίττα της "Καλής Βραδυάς" βάζαμε και το νόμισμα. Η νοικοκυρά είχε την φροντίδα του σπιτιού,

το στόλισμα του βραδυνού τραπέζιού που άρχιζε από τα δημηγώματα της παραμονής για να καταλήξει στην "Καλή Βραδυά". Η μαγειρική της βραδυάς ήταν αρχοντική. Οι μεζέδες πολλοί. Ξεχωρίζαν τα εκλεκτά σαλαμικά, ο πατριπαράδοτος παστομύμας, τα σουτζούκια του Απικογλου, τα γιαναντζή ντολμαδάκια, τα γαράτα, ο λυκομύρις και το αρωματικό ντούκιζο.

Στις γυάλινες φρουτιέρες τακτοποιημένα τα διάφορα φρέσκα και ξερά φρούτα που αγοράζονταν ανάλογα με τις οικονομικές δυνατότητες του κάθε σπιτιού, αλλά από κανένα δεν έλειπε το βράδυ εκείνο της μεγάλης γιορτής. Πολλοί "τοσρμπαζήδες" - γυνωτοί πολλές φορές ακόμη και για την τσιγγουνιά τους- μαζί με το δικό τους πακέτο "διάφορα" (αλλαντικά και μεζεδάκια γενικών) παράγελαν στην "Αρτεμής" (ή "Νέα Αγορά" ή τον "Ερμή") (οί... Βασιλιόπουλοι της εποχής που πουλούσαν "και του πουλού το γάλα") και άλλα μικρότερα πακέτα, τα οποία κατάληγαν σε οικογένειες που είχαν περιποιημένους οικονομικές δυνατότητες.

Όταν το ρολόι χτυπούσε 12, όλοι ήταν μαζεμένοι γύρω από το στρωμένο τραπέζι με τη βασιλόπιττα στη μέση. Ο πατέρας ψάλαλε το τροπάριο του Μεγάλου Βασιλείου και μετά άρχιζε να κόβει την πίττα και να δίνει σε καθένα το κομμάτι του. Γιόνταν η ανταλλαγή δώρων και ευχών και η οικογένεια καθόταν στο τραπέζι για ν' αρχίσει το φαγητό.

Το πρωί όποιος θα πήγαινε στην εκκλησία είχε μαζί του κι ένα ρόδι το οποίο στο γυρισμό το έσπανε στο κατώφλι του σπιτιού, για να 'ναι τα πάντα την παρήσαν του ροδιού τον κληρί.

Για την οικογένειά μου η τελευταία πρωτοχρονιά ήταν το 1963. Θα θυμάστε πιστεύω, εκείνες τις μέρες τα πράματα ήταν κάπως δύσκολα. Από διάφορες διαδόσεις ο κόσμος ήταν επιφυλακτικός, δεν έφρασε τι θα γίνει. Ξημέρωμα η παραμονή της Πρωτοχρο-

νιάς και τα τρία μου παιδιά που ήταν τότε μικρά περίμεναν να στολίσουμε το δέντρο. Θυμάμαι το πρωί πήγε ο αείμνηστος συζύγιος μου, αγόρας ένα και το στολίσουμε. Το βράδυ ήρθαν παιδιά, μαθητές της Μεγάλης Σχολής, με κιθάρες και μας είπαν τα κάλλαντα. Ο άνδρας μου ήταν ο μεγαλύτερος της οικογένειάς του. Την άλλη μέρα ήταν η γιορτή μου και κάθε χρόνο την παραμονή έρχονταν στο σπίτι μας η πεθερά μου, τα τρία αδελφάκια άντρα μου που ήταν όλοι παντρεμένοι με παιδιά, οι γονείς μου και η αδελφή μου με την οικογένειά της. Μαζεύομασταν γύρω στα 25 άτομα. Πριν μερικές μέρες ετοιμάσαμε τα δώρα για τους μικρούς και τους μεγάλους. Η μητέρα μου ντυνόταν Άγιος Βασίλης και τα μοίραζε. Είμασταν όλοι μαζί μια ευτυχισμένη, χαρούμενη οικογένεια...

Οι ώρες περνούσαν και ήρθαν τα μεσάνυχτα. 12 η ώρα ακούσαμε από το ραδιόφωνο από την Αθήνα το "Αρχιμηνιά κι αρχιχρονοιά", τα βαπόρια άρχισαν να σφυρίζουν. Κόψαμε την πίττα και κατά το έθιμο ευχθήκαμε "ευτυχές το νέον έτος 1964".

Δυστυχώς, πέρασαν δυο μήνες και το Μάρτιο άρχισαν οι απελάσεις. Ήταν η τελευταία χρονιά που όλοι εκείνη η μεγάλη οικογένειά μας, γιόρτασε μαζί την Καλή Βραδυά...

Μετά από λίγους μήνες, μαζί με άλλους απελασθέντες και εξαναγκασθέντες, παίρνοντας όλοι τα παιδιά μας που ήταν τότε πολύ μικρά, πήραμε το δρόμο της προσφυγιάς του 20ου αιώνα, αφήνοντας πίσω τις ωραίες μας αναμνήσεις.

Με αγάπη και εκτίμηση
Βασιλική Α. Φωκάς
Θεσ/νίκη

✓ Δυο γράμματα από δυο ανθρώπους τελείως άγνωστος μεταξύ τους. Διαβάστε τα προσεχικά. Εξ ανατριχίστες διαπιστώνοντας πόσο κοινές είναι οι ρίζες τους. Πόσο ανάγλυφο είναι η αλήθεια ότι ανήκουν στην ίδια οικογένεια!

Η πραγματική εικόνα της Ρωμηοσύνης στην Πόλη σήμερα και τα ποντίκια που (αφού εγκατέλειψαν τον αγώνα) δρυχώνται του Μιχάλη Βασιλειάδη

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Είναι πράγματι αυτή η Αγία Τριάδα της Χαλκηδόνας που, περασμένα μεσάνυχτα, σφύζει από πιστούς που μεταλαμβάνουν μ' ευλάβεια κατά την λειτουργία των Χριστουγέννων;

Είναι αληθινό ή ψεύτικο όλοι οι Δεσποτάδες, οι Παπάδες, οι δάσκαλοι, οι γονείς κι οι μαθητές που αστραφτοβολούν σήμερα από ζωντάνια κι αισιοδοξία σαν το άστρο της Βηθεέμ; Κι όμως. Είναι αληθινό. Δεν πρόκειται για όνειρο. Αυτή είναι η σημερινή Πόλη. Ζωντανή, ακατάμειχτη, αποφασισμένη να συνεχίσει τη ζωή της.

Η ομογένεια είναι εδώ. Κι αν με ρωτήσει κάμια γοργόνα μεσοπέλαγα "Ζει η ομογένεια;" θα της απαντήσω "Ζει και βασιλεύει!"

Σας ευχαριστώ όλους για τα πιο σημαντικά Χριστούγεννα της ζωής σας.

ΦΩΤΗΣ ΞΥΔΑΣ

Ωρα 04.00 πρωί, Χριστούγεννα

ΣΤΟ ΦΩΤΗ ΞΥΔΑ

Πρωτοχρονιάτικη απόπνιση στη Χριστουγεννιάτικη εξομολόγηση του. Από τη Ρωμηοσύνη της Πόλης του 1996. Και όχι από εκείνη που του περιέγραψαν πριν έρθει και τη ζήσει. Ούτε κι απ' εκείνη των φτηνών καιροσκοπών του Τύπου. Αλλά από την Πόλη την αδυομέτρητη και τη Ρωμηοσύνη την "αμέτρητη". Όπως τη θέλουν το μυτήριο και το δαίμα της. Την αγέσστη και άσθη-στη. Όπως τη θέλουν η ψυχή και η ιστορία μας. Με τα τμήμα και ανέκφραστα της. Κι όπως τη χαίρεται κι ο ίδιος και ξαφνιάζεται για τις μορφές και τα παιδικά προσώπια. Για τα αρθροειδή μάτια και τα τρυφερά χεράκια τους. Για τις Δασκάλες και τις Ρωμικές μανάδες. Για τους Δεσποτάδες και τους Παπάδες της. Για, για, για...

Στο Φώτη Ξύδα, που πράγματι δεν ενεμενεται, γι' αυτό που βλέπει και γι' αυτό που αισθάνεται. Κι ως είναι αντηχήματα της φεγγολογίας της Ρωμηοσύνης. Γιατί σα νησιώτης κι ορθόδοξος και γνήσιος σπόρος της Ρωμηοσύνης, μπορεί να μιλεί με τη γλώσσα της. Κι αισθάνεται τη γλώσσα της. Και γυρίζει ελεύθερα τις γειτονιές της. Με συμπάθεια και κατανόηση. Και συναντάει τα βλεμματικά της, που του έρχονται σα σπινθήρας από τους αιώνες. Σα σελίδες των Ινδίων της Εκκλησίας της. Σαν κάλλαντα και στολισμένα δέντρα, γεμάτα από λαμπιόνια του αξεχάστου μεγαλείου της.

Μας συγκινεί, επίσης φιλε μας, για τη συγχώνευση σου με το είναι μας. Και σ' εκτιμούμε. Γιατί ποτέ δε μίλησες για "χαμένη υπόθεση". Ούτε και βγήκε από το στόμα σου λόγος απαίσια-δοξος. Γι' αυτό κι η Ρωμηο-

σύνη όπου κι αν πας σε υποδέχεται με τα γιορτινά της. "Ζωντανή, ακατάμειχτη, αποφασισμένη να συνεχίσει τη ζωή της". Μόνο που δε θέλει να βλέπει ανάμεσα της ανθρώπους ανιστόρητους και ασυγκίνητους μπροστά στη βουλή του Θεού. Ανθρώπους που ποτέ οι καρδιές τους δεν πυρώθηκαν από την ουσία της πραγματικότητας. Ούτε και από τις στροφές της ζωής της.

Η Ρωμηοσύνη σε καλεί στο πρωτοχρονιάτικο τραπέζι της να τραγουδήσετε μαζί το "Δόξα τω Θεώ". Μαζί να ψάλετε τους ύμνους της ειρήνης της καινούργιας χρονιάς. Μαζί να γευτείτε τον άρτο της ζωής της.

† Ο Πέργης Ευάγγελος

Σχεδόν μαζί με τα παραπάνω, είδε το φως της δημοσιότητας, στο γνωστό έντυπο του Ανδρέα Λαμπίκη, ένα κείμενο με το οποίο πέραν του ότι υβρίζονται και συκοφαντούνται πρόσωπα, χλευάζεται, στο σύνολό του, ο Ελληνισμός της Πόλης. Δείγμα από το αχαρκτήριστο αυτό κείμενο, με τους κατάπτυστους ισχυρισμούς, είδε ο αναγνώστης στην εισαγωγή του παρόντος γραπτού.

Και βέβαια, "δρυσός πεσούσης, πας ανήρ εξυλεύεται". Σύμφωνα με το σημείο αυτό, μέχρι του να προσπαθούν κάποιοι να επιστρέψουν ή ακόμα και να προκαλέσουν την πτώση της ταλιπώρης αυτής "δρυσός", ενώ ταυτόχρονα διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους, οδύρονται δήθεν και μυζοκλώνει για την πτώση της, ξεπερνά τα όρια ακόμη και ενός υποφερτού καιροσκοπισμού και πάντως τα όρια της κατεργαρίας και της υποκρισίας.

Δρυσ ετοιμόρροπος λοιπόν για κάποιους κυρίως - και κυρίες- ο Ελληνισμός της Κωνσταντινού Πόλεως και όχι άλλο αυτός συνεπώς και συμβολικός! Υπόθεση χαμένη, από την οποία οι μεν "πρακτικά σκεπτόμενοι" θα ξυλευτούν (ό,τι αρπάξει η νύφη... δηλαδή), ενώ οι "βλακωδώς" επιμένοντες "να φυλάει θερμότητες" είναι άξιοι λαισδωρίας και χλεύης χωρίς που "κατά την πώση θα σβήσουν μαζί". Και ακριβώς ο δραματισμός αυτός, είναι που πουλάει.

Τη μικρή οθόνη κατέκλυσαν προγράμματα με "θρήνους και οδυρμούς" όπου ο παρουσιαστής -ή η παρουσιάστρια- "θάβονταν", ομού μετά των επιπόντων καλεσμένων τους, για την "πάλη που Βασιλεύουσα" και γι' αυτό που "οι Βάρβαροι Τούρκοι μας πήραν" ή που "το Αθηναϊκό Κράτος απειμολόγησε". (Η ευθύνη αποδίδεται στη μη ή την άλλη πλευρά ή και στις δυο, ανάλογα με την "εμβρίθεια" που χαρακτηρίζει καλούντες και καλεσμέ-

τητί, η συμπεριφορά, και αδιαφορήτητα το δικαίωμα του κάθε φιλήσυχου οικογενειάρχη, να πάρει τους δικούς του και πάει όπου νομίζει ότι θα εξασφαλίσει καλύτερα την ασφάλεια και την ευημερία τους. Ο λόγος μας είναι γι' αυτούς που θέλουν να εμφανιστούν τιμητές. Η προσπάθειά τους, να μας καθηγορούμε και θεωρούμε δειλούς όλους όσους έφυγαν, πηγάζει από την φρούδα ελπίδα τους μήπως

και βρουν κάποιο σύμμαχο μεταξύ αυτών. Ας μην υποτιμούν όμως τη νοημοσύνη του αναγνώστη. Δύσκολα μπορεί κάποιος να παρασυνθεί, όταν μάλιστα ξέρει πως αυτός που προσπαθεί να τον παρασύρει έχει ήδη καταδικαστεί πρωτοδικώς από την Ελληνική Δικαιοσύνη -όχι μόνο άπασ- ως υβριστής και συκοφάντης.

(1) Σημ. "Ε": Ποιοί αλήθεια διέπραξαν το έγκλημα που ο εκλεκτός διπλωμάτης μετά παρρησίας και ευθαρσώς ομολογεί;

> Πρόγραμμα επιμόρφωσης ενηλίκων εφαρμόζει εδώ και αρκετό καιρό το "Εργαστήριο Ελευθερών Σπουδών" του Ελληνοαμερικανικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος. Δύο οι άξονες γύρω από τους οποίους εξελίσσονται τα μαθήματα. Ο πρώτος, η αδιάλειπτη παρουσία του Ελληνισμού στην Πόλη, από τα χρόνια της ιδρύσεως του Βυζαντίου από τους Μεγαρείς ως τις μέρες μας. Ο δεύτερος, η μοναδική σημασία που κατέχει η Πόλη στην ιστορία μας, όντας επί 16 αιώνες πρωτεύουσα πολυεθνικών αυτοκρατοριών, το μέγιστο ελληνικό αστικό κέντρο, πολιτική και πνευματική μας μητρόπολη, ιερή πόλη του Γένους. Εξερευνάται η "άγνοστη" Κωνσταντινουπολίτικη Ρωμηοσύνη της οθωμανικής περιόδου, σχολείο αυτογνωσίας εθνικής. Καθηγητής, ο και συνεργάτης μας ιστορικός Κώστας Σταματόπουλος. Τα μαθήματα που θα γίνουν κάθε Τετάρτη 6.45 - 8.15 μ.μ. αρχίζουν στις 26 Μαρτίου και θα διαρκέσουν 12 εβδομάδες. Για δηλώσεις συμμετοχής και περισσότερες πληροφορίες τηλ. 67.48.160, 67.48.153, 67.27.160-9.

> Στα πλαίσια των πολιτιστικών εκδηλώσεων (Ο.Φ.Ε.) στις 12 Μαρτίου 1997 και ώρα 19.30 στο πολιτιστικό κέντρο του Δήμου Παλαιού Φαλήρου (Ζησημοπούλου), θα γίνει προβολή διαφανιών και ομιλία για τους Ναούς της Βασιλεύουσας, από τον κωνσταντινουπολίτη δρ. Ευάγγελο Ε. Τζάχο, Διδάκτορα Μηχανικού Ε.Μ.Π. Διπλ. Πολ. Μηχανικού Τ. Υ. Stuttgart. Θα ακολουθήσει συζήτηση επί του θέματος. Για περισσότερες πληροφορίες τηλ. 98.22.543, 98.37.293.

Και είναι και οι άλλοι. Αυτοί που δεν αγωνίστηκαν τότε και εκεί που έπρεπε. Αντίθετα, αντί να τονώσουν το αγωνιστικό φρόνημα του λαού, έσπερναν τον πανικό. Παρότρυναν τον κόσμο (τότε, από το 1955) να εγκαταλείψει άδρον - άδρον την Πόλη και μαζί τα όσια και τα ιερά του, έστω και εάν θα τους έστελναν στη...

ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗ Χωρίς να σκεφτούν -αλήθεια, πώς να φανταστεί κανείς ότι δεν διέθεταν την κοινή λογική ώστε να το κατανοήσουν- πως έτσι εξυπηρετούσαν τους σκοπούς και τους στόχους εκείνων, που το όνειρό τους ήταν για Πόλη δίχως Ρωμηούς, Μια Πόλη, από εθνική ακραία, ακραϊσμός δική τους...

Ορισμένοι πάλι απ' αυτούς, έφθασαν εδώ και με πολιτικές φιλοδοξίες. Βιάζονταν να γίνουν "χαλίφες στη θέση του χαλίφη", δηλαδή να μιλήσουν εν ονόματι και για λογαριασμό εκείνων, που κατά τη γνώμη τους, λόγω του ότι είναι όμηροι, "δεν μπορούν να εκφραστούν ελεύθερα". Λες και εδώ και πεντακόσια τόσα χρόνια, οι ταγοί της Ρωμηοσύνης, είχαν την ανάγκη των αποτακτών και των ριψοσπιδων, για να εκφραστούν μέσω αυτών! Το γράμμα όμως και παλαιότερα: Εκείνοι που δεν συγχωρούν τη μη θύση του πλείου, είναι τα ποντίκια που το εγκατέλειψαν.

Προς αποφυγή παρεξηγήσεων: Φυσιολογική, ασυζη-

ΕΣΤΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ
Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της 15/1/1997 καλούνται τα μέλη της "Εστίας Κωνσταντινουπόλεως" σε Τακτική Γενική Συνέλευση στην Κυριακή 23/2/1997 και ώρα 11π.μ. στην Εδρα της Εστίας (66ος Αχιλλεύς 47 Παλ. Φάληρο), με θέμα Ημερησία Διατάξεως τα παρακάτω:

1- Εκλογή Προεδρείου Γενικής Συνέλευσης.
2- Ανακήρυξη παρέδρων μελών σε τακτικά.
3- Ανάγνωση και επικύρωση Πρακτικών της προηγούμενης Γενικής Συνέλευσης.
4- Ανάγνωση πεπραγμένων Διοικητικού Συμβουλίου.
5- Ανάγνωση Ισολογισμού της χρήσης που έληξε.
6- Ανάγνωση Εκθέσης Εξελεγκτικής Επιτροπής.
7- Απαλλαγή Διοικητικού Συμβουλίου.
8- Ανάγνωση και έγκριση προϋπολογισμού της νέας χρήσης.
9- Απονομή τιμητικών διακρίσεων σύμφωνα με το άρθρο 6 του Καταστατικού.
10- Προτάσεις και ερωτήσεις.
11- Αρχαιρείσεις για την εκλογή 9 τακτικών και 3 αναπληρωματικών μελών νέου Διοικητικού Συμβουλίου και 3 τακτικών και 2 αναπληρωματικών μελών νέας Εξελεγκτικής Επιτροπής.

Σε περίπτωση που δεν θα επιτευχθεί απαρτία η Γενική Συνέλευση θα επαναληφθεί την Κυριακή 2/3/1996, την ίδια ώρα, στον ίδιο χώρο και με την ίδια Ημερησία Διατάξεως.

Αθήνα 15 Ιανουαρίου 1997

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος Η Γεν. Γραμματέας
Γρηγόρης Αθανασιάδης Δέσποινα Χανά

Σημ. Σύμφωνα με το άρθρο 8 (παράγραφος 3η) του Καταστατικού, τα μέλη μπορούν να λαβούν μέρος στη Γενική Συνέλευση μόνο εφ' όσον έχουν τακτοποιήσει τις τμειακές προς το Σώματι υποχρεώσεις τους.

Προσωπικές έριδες και φιλοδοξίες βλάπτουν ανεπανόρθωτα τον Ελληνισμό της Πόλης

Συνέχεια από την 1η σελίδα

γιατί να την... διακινδυνεύουν υπηρετώντας τους Τούρκους; Μυστηρίου! Ας σοβαρευτούμε όμως, διότι η αλήθεια είναι το ότι "τους Τούρκους υπηρετούν" επαρκώς τα παραπάνω δημοσημεία. Η γνωστή για τις ακραίες εθνικιστικές της θέσεις εφημερίδα "Τουρκία", βασιζόμενη σ' αυτά, ξεκίνησε σταυροφορία εναντίον της ελληνικής μειονότητας της Πόλης, που είχε ως αποτέλεσμα να κάνει η τουρκική Εφορία αφηνιαστικό έλεγχο στα ελληνικά νοσοκομεία Βαλουκλή. Η σχετική ειδηση δημοσιεύτηκε, μεταξύ άλλων και στην ημερησία συνάδελφο "Ελευθεροτυπία" (23/1/97 σελ.7, αναπόκριση του Αρρ. Αμπατζή) και έχει ως εξής:

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ

Εκκλησιαστικές Ειδήσεις Οικουμενικό Πατριαρχείο

Ο Εθoxy. x. Γεώργ. Παπανδρέου Αναπλ. Υπ. Εξωτερικών της Ελλάδος, επισκέφθηκε την Παρασκευή 29/11 το Οικ. Πατρ. και την Α. Θ. Π. συνοδευόμενος από την σύζυγο, την θυγατέρα του και διαφόρους υπηρεσιακούς παράγοντες. Το μεσημέρι οι υψηλοί επισκέπτες παρακάθησαν σε επίσημο γεύμα στα Π/χεία.

Η Α. Σεβ. ο Πατριαρχικός Επίτροπος Μητρο. Γέρον Χαλκιδόνος κ. Ιωακείμ:

- Εχοροστάτησε στον Πάνοστο Πατρί. Ναό κατά τη Θ. Λειτουργία την Κυριακή 17/11.
- Προέστη της Θ. Λειτουργίας στον πανηγυρικό στην Π. Ναό των Εισοδών της Παναγίας Σταυροδρομίου την Πέμπτη 21η Νοεμβρίου.
- Παρακολούθησε τη διάλεξη του κ. Δημητρίου Φωροκόπουλου Αρχηγούς Διδασκάλου του Γένους, που πραγματοποιήθηκε στις 15/11 στο Μορφ. και Καλλ. Σύνδ. Φοιροκί, με θέμα: "Οδοιπορικό στα δαιδαλώδη νοσηλότητα του χρόνου, σε καιρούς χαλεπούς".
- Δέχθηκε Σεβ. Μητροπολίτες του Θρόνου για διαφόρους λόγους καθώς και τον ευσεβέστατο πρόεδρο του Αμερικανικού Κολλεγίου Αθηνών.
- Εκπροσώπησε κατά τη δέξια που δόθηκε από τον Γεν. Πρόξενο του Βελγίου, με την ευκαιρία της εθνικής εορτής της χώρας του, στις 14/11.
- Το πρωί της Πέμπτης 28 Νοεμβρίου επέστρεψε από το ταξίδι του στην Αυστραλία και Ωκεανία ο Οικ. Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος με τη συνοδεία του. Κατά την αποδημία του αυτή η Α.Θ.Π.:
- Επισκέφτηκε πρώτα το Χονγκ Κονγκ και ενόλησε την ίδρυση της Ι. Μητροπόλεως με έδρα την πόλη αυτή.
- Έγινε δεκτός από τον Κυβερνήτη της.
- Εχοροστάτησε κατά τον Εσπερινό στον Ι. Ν. του Ευαγγελιστού Λουκά
- Παρακάθησε σε επίσημο γεύμα στην Ουδός Κοινότητα και χειροβήθηκε σε Αρχοντα Μέγα Ρεφερεντάριο τον Πρόεδρο αυτής.
- Συναντήθηκε με εκπροσώπους άλλων δογμάτων.
- Επιθεώρησε το χώρο όπου θα αναγερθεί ο νέος Καθεδρικός Ναός, τα γραμεία της νέας μητροπόλεως και η κατοικία του ποιμενάρχου. Στη συνέχεια ο Οικ. Πατριάρχης με την συνοδεία του μεταβίβησαν στην Αυστραλία όπου επισκέφθηκαν διάφορες πόλεις αυτής. Παντού ο κλήρος και ο λαός της Ι. Αρχιεπ. Αυστραλίας εκδήλωσαν βαθύ σεβασμό προς τον Πατριάρχη και την Μητέρα Εκκλησία και εκφράσαν οικολογικούς τη συγκίνηση και τον ενθουσιασμό τους από την επίσκεψη. Ιδιαίτερα επισημάνθηκε το Αυστραλιανό Κράτος τον υψηλό επίσημο.
- Ο Προσφυπουργός απέστειλε το αεροπλάνο του στην Αδελάιδα για να μεταφέρει τον Πατριάρχη και τους συν Αυτού στην πρωτ. Καμπέρα, όπου παρατέθηκε επίσημο γεύμα στο Κοινοβούλιο προς

τιμήν Του με τη συμμετοχή 500 προσκεκλημένων.

- Στην Καμπέρα ο Πατριάρχης επισκέφθηκε το Γενικό Κυβερνήτη και τους Πόρβους Ελλάδος και Τουρκίας.

- Επίσης τον Παναγιώτατο δέχθηκαν τιμητικά και παραθέσανε γεύματα και δεξιώσεις προς τιμήν Του οι Κυβερνήτες και Προσφυπουργοί των διαφόρων Πολιτειών της Αυστραλίας και οι Δήμαρχοι των μεγάλων πόλεων τις οποίες επισκέφθηκε.

- Ο Πατριάρχης ενόλησε πλείστα εκπαιδευτικά και φιλανθρωπικά ιδρύματα της Εκκλησίας και αποκάλυψε αναμνηστικές πλάκες σχετικές με την επίσκεψή Του.

- Εχοροστάτησε και ενόλησε σε χιλιάδες πιστούς, μίλησε κατάλληλα σ' αυτούς και παρακάθησε σε επίσημο γεύματα των κοινοτήτων.

- Κατά το διήμερο 20-22/11 επισκέφθηκε τη Νέα Ζηλανδία και το μικρό αυτής Πόμιν και τέλεσε τη Θ. Λειτουργία κατά την εορτή των Εισοδών της Παναγίας στον Ι. Ν. του Ευαγγελιστού στην Wellington.

- Παρακάθησε σε επίσημο γεύματα του Κυβερνήτη παροντία και του Προσφυπουργού, τον Πρόεδρο της Τουρκίας και των αντιπροσώπων της Ελληνικής Παροίας, ενώ ο Πρόεδρος της Ελλάδος ήλθε από την Καμπέρα στην Ν. Ζηλανδία για να παραστεί.

- Ο οικείοι Ποιμενάρχες, Σεβ. Αρχιεπ. Αυστραλίας κ. Στυλιανός και Μητρο. Νέας Ζηλανδίας κ. Διονύσιος, με τους συνεργάτες τους κατέβησαν μετά της συζύγου του κας Άννας καθηγητριάς του Πολυτεχνίου.

- Το Δ. Σ. του Συνδέσμου Παιδοπόλεως και Στέγης Νεανών της Νήσου Πρώτης, με τον Διευθυντή του ιδρύματος κ. Ιωάννη Καραλάμνη.

- Τον Κων/νο Γαβριόλου, καθ. του Παν/μιου Αθηνών μετά της συζύγου του κας Άννας καθηγητριάς του Πολυτεχνίου.

- Τον κ. Μανώλη Πατινώτη.

- Τον κ. Ζάββα Τσιώνη.

- Την κα Βαββάρα Στυροπούλου.

- Τον κ. Αντώνη Τοπρακόπουλο μετά της συζύγου του Μαρίας, με την ευκαιρία του γάμου τους.

- Το Δ. Σ. του Συνδέσμου Βοηθείας Απόγονων Αθηνών και Γηροκομούντων των Νοσοκομείων Βαλουκλή.

- Το Δ. Σ. του Συνδέσμου Αποφοίτων Ιωακείμειου Παρθεναγωγείου.

- Αγιοεργική αντιπροσωπεία αποτελούμενη από ομοιολογιστάς μοναχούς.

- Τον κ. Σταύρο Ψυχάρη Διοικητή του Αγίου Ορους.

- Τον Πρόεδρο της Βουλής της Βουλγαρίας μετά της Συνοδείας του.

- Διοικητική Κοινοβουλευτική ομάδα της Βουλής των Ελλήνων.

- Τον δημ/φο κ. Θεόδωρο Ρουσόπουλο στον οποίο παρασχόρησε και συνέντευξη.

- Ο Οικ. Πατριάρχης εκπροσώπησε:

- Κατά τους γάμους στον Ι. Ν. Αγίας Τριάδος Ταξίμ, τον ζεύγους Αντωνίου Τοπρακόπουλου και της Μαρίας Λιάκωφ το Σάββατο 7 Δεκεμβρίου.
- Κατά την κηδεία του αειμνήστου Αγά Κοτζονιάνη, ιδιοκτήτη - εκδοτή της Αμερικανικής εφημερίδας "Ζαμανάκ" της Πόλης.
- Κατά την κηδεία της αιμν. Ασπασίας Παντημαλίου.
- Κατά το "Μπαζάρ" της Φιλοπρώχου Αδελφότητας Κυριών Βαλατά.

- Με την ευκαιρία της εορτής της Αγίας Θεοφανούς της οποίας το Ι. Λείψανο φυλάσσεται στον Π. Πατρ. Ναό, τέλεσθηκε την παραμονή 15 Δεκεμβρίου πανηγυρικός Εσπερινός, χοροστατούντος του Σεβ. Μητρο. Σεβαστίας κ. Δημητρίου, την δε κυριώνη ημέρα η Θεία Λειτουργία, ιεροουργούντος του ιδίου Αρχιερέως.

- Το Σάββατο 14 Δεκεμβρίου τέλεσθηκε στον ίδιο ναό η χειροτονία σε Αρχιερέα του Θεοφ. εφημερίων Μητρο. της αττιστάτης Ι. Μητροπόλεως Χονγκ Κονγκ κ. Νικητα.

- Ο Οικ. Πατριάρχης εχοροστάτησε στον Π. Πατρ. Ναό κατά τον Εσπερινό του Σαββάτου 7 Δεκεμβρίου, κατά τη Θ. Λειτουργία του πανηγυρικού Ι. Ν. του Αγ. Νικολάου Νεοχωρίου της Κυριακής 8 Δεκεμβρίου, στον επίσης πανηγυρικό Ι. Ν. του Αγ. Νικολάου Υψωμαθίου κατά τον Εσπερινό της εορτής στις 5 Δεκεμβρίου και στον πανηγυρικό Ι. Ν. του Αγ. Νικολάου Τζιβαλίου κατά τη Θ. Λειτουργία της εορτής Παρασκευής 6 Δεκεμβρίου.

- Ο Οικ. Πατριάρχης, μεταξύ άλλων δέχθηκε Σεβ. Μητροπολίτες του Θρόνου, Πανσο. Αρχιεμεινόντες, άρχοντες Οφικιολόγους της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, αλλά και:

- Το Δ. Σ. του Συνδέσμου Παιδοπόλεως και Στέγης Νεανών της Νήσου Πρώτης, με τον Διευθυντή του ιδρύματος κ. Ιωάννη Καραλάμνη.

- Τον Κων/νο Γαβριόλου, καθ. του Παν/μιου Αθηνών μετά της συζύγου του κας Άννας καθηγητριάς του Πολυτεχνίου.

- Τον κ. Μανώλη Πατινώτη.

- Τον κ. Ζάββα Τσιώνη.

- Την κα Βαββάρα Στυροπούλου.

- Τον κ. Αντώνη Τοπρακόπουλο μετά της συζύγου του Μαρίας, με την ευκαιρία του γάμου τους.

- Το Δ. Σ. του Συνδέσμου Βοηθείας Απόγονων Αθηνών και Γηροκομούντων των Νοσοκομείων Βαλουκλή.

- Το Δ. Σ. του Συνδέσμου Αποφοίτων Ιωακείμειου Παρθεναγωγείου.

- Αγιοεργική αντιπροσωπεία αποτελούμενη από ομοιολογιστάς μοναχούς.

- Τον κ. Σταύρο Ψυχάρη Διοικητή του Αγίου Ορους.

- Τον Πρόεδρο της Βουλής της Βουλγαρίας μετά της Συνοδείας του.

- Διοικητική Κοινοβουλευτική ομάδα της Βουλής των Ελλήνων.

- Τον δημ/φο κ. Θεόδωρο Ρουσόπουλο στον οποίο παρασχόρησε και συνέντευξη.

- Ο Οικ. Πατριάρχης εκπροσώπησε:

- Κατά τους γάμους στον Ι. Ν. Αγίας Τριάδος Ταξίμ, τον ζεύγους Αντωνίου Τοπρακόπουλου και της Μαρίας Λιάκωφ το Σάββατο 7 Δεκεμβρίου.
- Κατά την κηδεία του αειμνήστου Αγά Κοτζονιάνη, ιδιοκτήτη - εκδοτή της Αμερικανικής εφημερίδας "Ζαμανάκ" της Πόλης.
- Κατά την κηδεία της αιμν. Ασπασίας Παντημαλίου.
- Κατά το "Μπαζάρ" της Φιλοπρώχου Αδελφότητας Κυριών Βαλατά.

- Από τον Σεβ. Μητρο. Γέροντα Χαλκιδόνος Ιωακείμ, σε δείπνο που δόθηκε από τον κ. Φώτιο Ξίδα, Γενικό Πρόξενο της Ελλάδος, προς τιμήν του κ. Γεωργίου Παπανδρέου, Αναπλ. Υπ. Εξωτ. της Ελλάδος, το Σάββατο 30 Νοεμβρίου.

- Από τον Σεβ. Μητρο. Τυάων κ. Φίλιππο, κατά τη δέξια που δόθηκε από τον κ. Λεωνίδα Κοντοβουνήσιο Πρόξενο της Ελλάδος, στις αθήουσες του ξενοδοχείου "Πέρα Παλάς" με την ευκαιρία της οριστικής αποχώρησής του από την Πόλη.

- Από τον Σεβ. Μητρο. Σεβαστίας κ. Δημητρίου, κατά τη δέξια που δόθηκε από τον Γεν. Πρόξενο της Ρουμανίας του Προξενικού Μέγαρου, με ευκαιρία της Εθνικής γιορτής της χώρας του.

- Την Πέμπτη 12 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Απυρδίου, πανηγυρική η φερώνυμη Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπρωτοδική Σκήτη της νήσου Χάλας.

- Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου, γιορτή του Αγ. Α

ΕΚΔΟΣΕΙΣ: Τό νέο βιβλίο του Ακύλα Μήλλα ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ Ενορίες Αγιωτάτης Αρχιεπισκοπής

Σφραγίδες Συναφής Σούδας Νοσοκομείους Εγύραπ ↔ Η εν Φαναρίω Λέσχη Μνημοσύνη 1862

Μια ακόμη πολύ σημαντική προσφορά του συγγραφέα αλλά και του συλλόγου "Η Μνημοσύνη" στο Πανελλήνιο.

Δεν νομίζουμε ότι χρειάζεται ένας δικός μας ειδικός χαρακτηρισμός του πολύ σημαντικού έργου που επιτελεί ο φίλος και διακεκριμένος Κωνσταντινουπόλιτης κ. Ακύλας Μήλλας με τα μοναδικά στο είδος τους συγγράμματα του που κυκλοφορεί, όταν ο ίδιος ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος στον τόσο τιμητικό για τον συγγραφέα και τον Σύλλογο πρόλογό Του, -τον οποίο ο ίδιος αυτοβούλως θέλησε να περιληφθεί στον τόμο- και που κοσμεί τις πρώτες σελίδες του, αναφέρει:

Η αγάπη και η πιστότης της υμετέρας αγαπητής Εντιμότητας εις την μακράν πατρίδα της Μητρος Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας και του ευσεβούς ημών Γένους εις τας εστίας αυτού, και μάλιστα εν τη πόλει και τη έδρα ημών, ωδήγησεν αυτήν εις την μελέτην της παραδόσεως ταύτης και την τύποι έκδοσιν καλοσηθιτών και ιστορικών τόμων, προς διάσωσιν από της λήθης και της επιρείας του χρόνου της ιστορίας και της ζωής, αποτελούσης φωτεινόν παράδειγμα για τους επιγενόμενους.

.... η δε υμετέρα Εντιμότης δια του περιπουδιστού συγγράμματος αυτής "Σφραγίδες Κωνσταντινουπόλεως - Της Αγιωτάτης Αρχιεπισκοπής, τον άπαστον έρωτα αυτής προς τους ευκλείς προγόνους ενδείκνυσαι "ίνα μη το μακρό χρόνω λήθη τις γέννηται" αλλά "την μνήμην ακμάζουσας έχοντες" επί τα ίχνη αυτών οι απόγονοι αυτών βαδίσωμεν.

Είμεθα βέβαιοι ότι οι αναγνώστες μας θα συμφωνήσουν απόλυτα για όσα, λίγα στην πραγματικότητα λόγω της φύσεως του κειμένου, αναφέρθηκαν παραπάνω, όταν αποκτήσουν τον μοναδικό σε ποιότητα και περιεχόμενο αλλά και αισθητική τελειότητα τόμο των 770 σελίδων μεγάλου μεγέθους.

Με την τριλογία των "Πρίγκη-πώνων της Προποντίδος" που έχει κυκλοφορήσει τα τελευταία χρόνια, με τρεις άκρως καλοσηθι-τούς τόμους αφιερωμένους στα νησιά, ο Ακ. Μήλλας και η "Μνημοσύνη" είχαν ανοίξει νέους δρόμους στην προβολή του τόσο πολύτιμου παρελθόντος μας στην Πόλη, αφού τα όσα για τα νησιά μας αναφέρονταν, αποτελούσαν ένα σημαντικό αλλά και εξ' ίσου αντιπροσωπευτικό μέρος της ιστορίας μας διαδρομής εκεί.

Την φορά αυτή η ίδια ακοίμητη επιθυμία του συγγραφέα που είχε εκδηλωθεί με μια μακρόχρονη μελέτη και έρευνα της κοινοτικής και κοινωνικής μας ζωής στην Πόλη τους τελευταίους αιώνες, αποτυπώνεται στο χαρτί με περίσφι γνωση του αντικειμένου αλλά και καλλιτεχνική πληρότητα, όπως πάντα.

Η ιστορική διαδρομή της Ρωμοσύνης, αλλά και ο καθοριστικός ηγετικός και καθοδηγητικός ρόλος της Μεγάλης του Χρι-

στού Εκκλησίας που εκδηλώθηκε και εκδηλώνεται με τόσο σοφία, παραλείνουν μέσα στις σελίδες του βιβλίου όχι με μια έστω συνεπή αλλά στεγνή αναφορά, που όσο και μεγαλειώδες κι αν ήταν το περιεχόμενό της δεν θα μπορούσε να συναρπάσει τόσο, όσο με το έργο του κ. Ακ. Μήλλα, όπου το θέμα παρουσιάζεται για πρώτη φορά στα χρονικά μας με τόσο πρωτότυπο τρόπο.

Κομμός της ιστοριογραφίας οι σφραγίδες της εποχής, πλαισιωμένες με σπάνια έγγραφα των τότε χρόνων, φωτογραφίες, εικόνες, τα μοναδικά στο είδος τους σχέδια του συγγραφέα και κατατοπιστικά κείμενα.

Μεο' απ' τον τόμο ανασταίνονται με όλη τους την ζωντάνια

εποχές πόνου και παρακμής, αλλά και μεγάλης ακμής της Ρωμοσύνης, που προχώρησε στις λεωφόρους της προόδου χάρις στην καθοριστική συμβολή του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Αναδύονται όλη η παραδειγματική επιμέλεια και ερευνητική διεισδυτικότητα, οι γνώσεις, οι επιειρίες και οι εργασίες του συγγραφέα που καταπονήθηκε χρόνια και χρόνια για να μας χαρίσει αυτό το μοναδικό έργο χωρίς καμιά οικονομική απολαβή και πάλι.

Ο Ιερός Κλήρος, ο' όλη την κλίμακα της ιεραρχίας, από τον έσχατο διάκονο ως την Σεπτή Κορυφή, τον Πατριάρχη, ατομικές πρωτοβουλίες και προσπάθειες, εκκλησιαστικές επιτροπές,

κοινοτικές και ενοριακές δραστηριότητες, σωματεία, φιλανθρωπικά και μορφωτικά ιδρύματα, συντεχνίες κι όποιος άλλος κοινωνικός πυρήνας μπορείτε να φανταστείτε παραelaύνουν μέσα στο έργο προβάλλοντας τους αγώνες και τις αγωνίες αιώνων, χάρις στους οποίους επέζησε το Γένος.

Κι όχι μόνο πρέπει να τονισθεί ιδιαίτερα ότι πέρα από τα σχέδια του συγγραφέα, όλα τα λοιπά στοιχεία, παλαιά έγγραφα, φωτογραφίες, ιδίως οι σφραγίδες

Εχουμε την εντύπωση πως το έργο είναι εξαιρετικό όχι μόνον λόγω της υψηλής του ποιότητας αλλά και για έναν ακόμα λόγο. Η πλευρά αυτή της ιστορίας της Ρωμοσύνης, ιδιαίτερα τα κεφάλαιά της που αφορούν την Κωνσταντινούπολη και την τεράστια προσφορά του Πατριαρχείου, λόγω της αδιαφορίας Κωνσταντινουπολιτών και Ελλαδιτών είχε μείνει άγνωστη και κατά συνέπεια βουβή για τις νεώτερες γενιές.

Τι με μεταλαμπαδεύσεις στους νεότερους, αλλά και στη δική μας γενιά, όταν κρατάς στο σκοτάδι όλες αυτές τις μοναδικές σε μεγαλείο δραστηριότητες και τα επιτεύγματα που συναντούμε στο βιβλίο;

Γι' αυτό πολλοί λαϊκοί, κληρικοί, επιστήμονες και πολιτικοί αντιμετωπίζουν πολλές φορές το Οικουμενικό Πατριαρχείο σαν μια απλή Μητρόπολη, έστω και με μια ιδιαίτερη σημασία, χωρίς να έχουν συνειδητοποιήσει τον καταλυτικό ρόλο που έπαιξε και συνεχίζει να παίζει κάτω απ' την σοφή καθοδήγηση Βαρθολομαίου του Α' στην μακραίωνη διαδρομή του Ελληνισμού.

Ετσι, δεν θα είμαστε υπερβολικοί αν ισχυριζόμαστε ότι το έργο ενισχύει και την αυτοσυνειδησία μας ως λαού. Μια επιπλέον σημαντική προσφορά που παρέχεται με τον τόμο είναι το γεγονός ότι έχει συμπεριληφθεί και το ανέκδοτο σύγγραμμα του γνωστού φαναριώτη ιστοριοδίτη Μανουήλ Γεδεών περί "των εντός των τειχών της Κων/πόλεως δέκα θεομητορικών ναών", έργο το οποίο βρίσκονταν στην κατοχή του "Ελληνικού Ιστορικού και Λογοτεχνικού Αρχείου" (Ε.Λ.Ι.Α.) το οποίο είχε την φωτισμένη έμπνευση να το εκχωρήσει για να εμπλουτισθεί ακόμη περισσότερο ο τόμος.

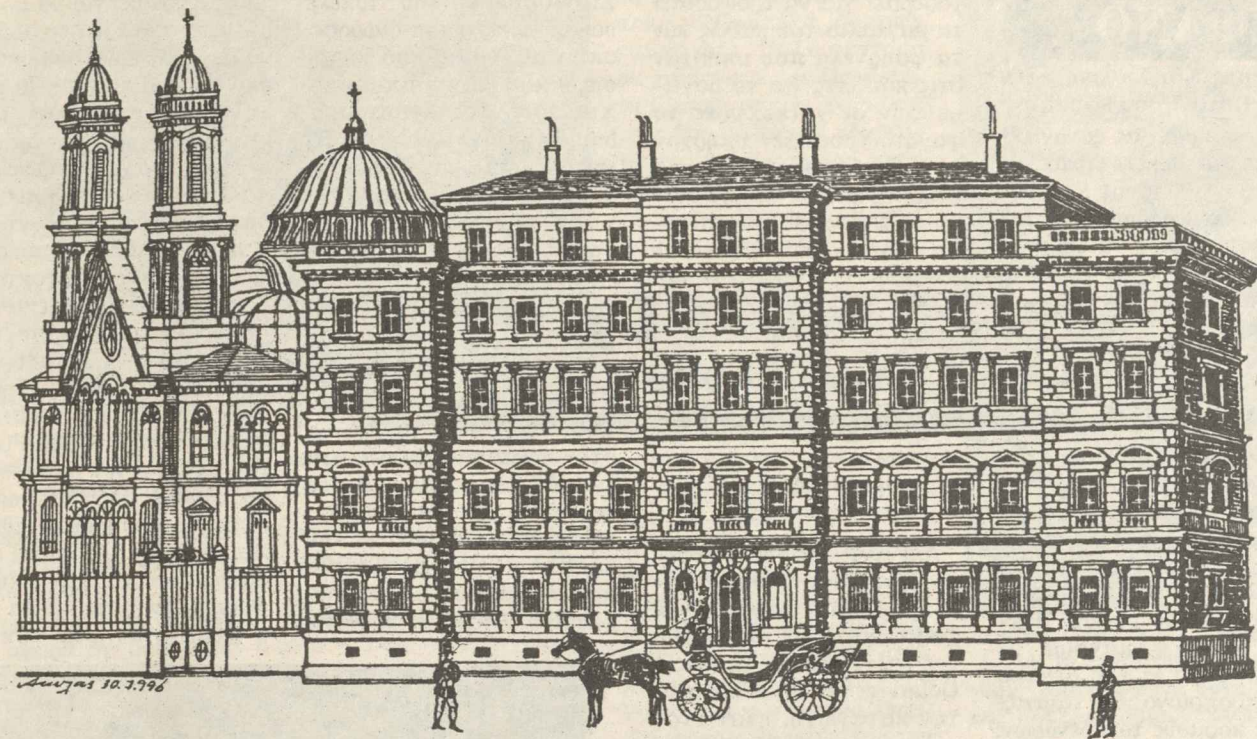
Δεν είναι δυνατόν στα περιορισμένα πλαίσια της εφημερίδας μας ν' αναλυθεί όλο το περιεχόμενο του έργου. Απλώς προσπαθήσαμε να σας μεταδώσουμε ένα μικρό δείγμα της σαγήνης που ασκεί το βιβλίο. Όσοι το αποκτήσουν θ' απολαύσουν πολύ περισσότερο.

Πριν κλείσουμε το σημείωμά μας αυτό, αιθανόμαστε την υποχρέωση να συγχαρούμε τον συγγραφέα, την Ιόλη Μήλλα, το Δ. Συμβούλιο της "Μνημοσύνης", τον κ. Μάνο Χαριτάτο πρόεδρο του Ε.Λ.Ι.Α. αλλά και μέλος της "Μνημοσύνης" για την εκχώρηση του έργου του Γεδεών αλλά -όπως πληροφορηθήκαμε- και για την ενίσχυση που παρέσχε για

αποτελέσμα. Στο θέμα αυτό καθοριστική υπήρξε η συμβολή της Ιόλης Μήλλα που με το γνωστό της ταλέντο επί ώρες ατελείωτες, επί τρία συνεχόμενα χρόνια, με υπομονή, φιλότιμο και υπέρμετρη ενυσιοθσία επιμελήθηκε με το πνεμά, σχεδιάζοντας πιστά και συμπληρώνοντας τα κακότυπα συνήθως και δυσδιάκριτα από το χρόνο αποτυπώματα σφραγίδων αλλά και εντύπων -όπως αναφέρεται στον πρόλογο του βιβλίου- τα ανέδειξε και τα έδωσε πνοή.

Εντυπώσεις που άφησαν τα προηγούμενα έργα του κ. Α. Μήλλα οδήγησαν και πάλι ορισμένους χορηγούς να ενισχύσουν οικονομικά την έκδοση. Στον τόμο αναφέρονται οι: Τράπεζα της Ελλάδος, Εθνική Τράπεζα, ΑΛΦΑ Εταιρεία Διαχειρί-

Σχεδιάγραμμα του Ζαμπίου Παρνεναγωγείου με τον γειτονικό σε αυτό ναό της Αγίας Τριάδος. (Αρχείο Α.Μ.)

την έκδοση του τόμου. Ενας τόμος αυτού του όγκου και αυτής της ποιότητας είναι μια πολύ δαπανηρή υπόθεση η οποία δεν ήταν δυνατόν ν' αντιμετωπιστεί μόνον με τα οικονομικά μέσα της "Μνημοσύνης". Οι άριστες όμως

εντυπώσεις που άφησαν τα προηγούμενα έργα του κ. Α. Μήλλα οδήγησαν και πάλι ορισμένους χορηγούς να ενισχύσουν οικονομικά την έκδοση. Στον τόμο αναφέρονται οι: Τράπεζα της Ελλάδος, Εθνική Τράπεζα, ΑΛΦΑ Εταιρεία Διαχειρί-

σεως Αμοιβαίων Κεφαλαίων Α.Ε., Αγαμέμνων Α.Ε., Νίκος Ζαχαριάδης, Ευρωμηχανική Α.Ε. - Ανδρέας Μπαρδής, Ελληνική Εταιρεία Εμφιαλώσεως Α.Ε. Τους αξίζουν πολλά συγχαρητήρια.

Για να δώσουμε στους αναγνώστες μας και μια ευχάριστη είδηση, να τους πληροφορήσουμε πως ο κ. Ακύλας Μήλλας συνεχίζει την εργασία του πάνω και σε άλλες μητροπόλεις του Οικουμενικού Θρόνου.

Εκδήλωση στο Δήμο Χολαργού για τα 100 χρόνια από το θάνατο του Μπραμς

Στις 18 Νοεμβρίου, στο Πνευματικό - Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Χολαργού, έγινε μουσική εκδήλωση στα πλαίσια των γενικών εκδηλώσεων για τα 100 χρόνια από το θάνατο του μεγάλου Γερμανού συνθέτη Γιόχανες Μπραμς (1833 - 1897), που θα πραγματοποιηθούν του χρόνου. Στο αφιέρωμα αυτό που η διάρκειά του έφτασε τις δυομιση ώρες, ομιλήτης ήταν ο Γιάννης Βασιλειάδης, μηχανολόγος - αεροναυπηγός και μουσικολόγος, συνεργάτης της «Ε» και παλιός Ζωγραφιώτης, ο οποίος αναφέρθηκε διεξοδικά στη ζωή και το έργο του συνθέτη. Πέρα από την ιστορική και αισθητική του παρουσία στην εξέλιξη της Ευρωπαϊκής μουσικής τον 19ο αιώνα και τις αναλύσεις πολλών έργων του, η ομιλία περιλάμβανε και ενδεικτικά μουσικά παραδείγματα (σύντομα αποσπάσματα) από τα αναφερόμενα έργα. Την όλη εκδήλωση πλαισίωσαν με ζωντανές εκτελέσεις έργων του Μπραμς, οι: Μαρία Ευστρατιάδη (πιάνο), Ερμής Θεοδωράκης (πιάνο) και Μαρία Θωμά (τραγουδί), με την φροντίδα του μουσικοσυνθέτη και διευθυντή της "Μουσικής Εταιρείας Αθηνών", Γιάννη Ιωαννίδη.

Παρά το εξειδικευμένο θέμα και την έκταση, της πολύ ενδιαφέρουσας αυτής μουσικής βραδιάς, το κοινό χειροκρότησε θερμά τους συντελεστές της εκδήλωσης.

> Εκθεση του γνωστού κωνσταντινουπολίτη καλλιτέχνη Βασίλη Ηγουμένιδη, η πρώτη του στην Ελλάδα, στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ζωγράφου (Αλ. Παναγούλη 17, στάση 4η, τηλ. 77.03.713). Λειτουργεί από τις 27 Ιανουαρίου και θα διαρκέσει μέχρι τις 10 Μαρτίου. Εκτίθενται έργα από όλες τις περιόδους δημιουργίας του καλλιτέχνη και αξίζει πράγματι να την επισκεφτεί κανείς.

Κίνησε κι ήθελε άραχτα μεσάνυχτα στη Γερμανία, στον ξέχωρο συνοικισμό που έμενε η Αϊσέ με το Χασάν και τον πατέρα της. Φύλαξε ως τα χαράματα που θα κατέβαινε γαμπρός και πεθερός στο σουχνείο, να πετύχει καταμόναξη την Αϊσέ. Εκρούσε τη θύρα. Κλότσασε στα σφαχτάρι η καρδιά του. Η Αϊσέ μισάνοιξε. Ο Ομέρ χύθηκε μέσα. Εκείνης η γλώσσα δέθηκε κόμπο. Δεν άφθαρσε συλλαβή. Κι ο Ομέρ έμενε βουβός, απροβλεπόμενος να την κοιτάζει. Το πάθος κατακυλώνοντας μέσα του ογκώνονταν χιονοστιβάδα.

Η Αϊσέ έμενε με χαμηλωμένα μάτια στο έδαφος.

- Ο πατέρας μου κατέβηκε στην πηγάδα. Κι ο απέντης μου ο Χασάν... ψέλλισε.

Από μαύρη πηγάδα και σκότεινη νύχτα ερχόταν κι ο Ομέρ.

- Γοργά, μάζε τα ρούχα σου, είπε.

- Αδύνατο, είπε η Αϊσέ.

- Ελα μαζί μου να φύγωμε, είπε ο Ομέρ.

- Αδύνατο, είπε η Αϊσέ.

- Δεσμός σε κρατάει εδώ; ρώτησε ο Ομέρ.

- Όχι, δεν μπορώ, απάντησε η Αϊσέ.

- Ούτε καν χότζες δεν άλλαξε τα χατλικάδια σου, είπε ο Ομέρ.

- Δε γίνεται, είπε η Αϊσέ.

- Γοργά κάνε μάγκο τα ρούχα σου, φεύγωμε, είπε ο Ομέρ. Πάμε στο Βέλιο.

- Αδύνατο, απάντησε η Αϊσέ.

- Το μυαλό μου είναι ένα θολό κουβάρι, είπε ο Ομέρ κι άκουσε το μαχαίρι.

Μη κοίτε μου. Σπλαχνίσου με. Αυτήσου την ψυχή μου, χώμα να γίνει στα πόδια σου.

- Κάνε γοργά τότε, να φύγωμε.

- Δε μπορώ.

- Ο χρόνος δε μας παύνει, γόγγυσε!

- Όχι, ψέλλισε η Αϊσέ.

Οχιά τινάχτηκε πάνω ο Ομέρ. Αστράψε το μαχαίρι. Όχι, όχι, όχι, όχι, όχι. Εμκοσιμά φορές ανεβοκατέβηκε η λάμα στο κορμάκι της Αϊσέ. Δεν τσίριξε. Βουβή σωριάστηκε κατάγης.

Ο Ομέρ με το μυαλό θολό κουβάρι, την καρδιά απόρρηστη λάμα, όρισε στα σκοτάδια που τον κατάνταν.

Δεν ήταν σκοτάδια πηγαδιού, δεν ήταν σκοτάδια νύχτας. Δεν ήταν μαυρίλα κάρβουνου, ούτε σουχνείου. Αναρχής, μαύρης, μοναξιάς απέραντα σκοτάδια, ήταν.

Ωστόσο γυρίσουν πίσω Χουσερέβ ο Κουτρούλης και Χασάν από τα μαύρα πηγάδια, η Αϊσέ έμενε στο πάτωμα ένας άμορφος σωρός. Τα φιογκάκια της μες στο λύθρο.

“ΚΟΚΚΙΝΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ ΣΤΟ ΣΤΗΘΟΣ”

του Yüksel Pazarkaya

Μετάφραση από τα τουρκικά: Κώστας Γ. Τσιλιμαντός

μπρος, σπρωίζεται στο ιερό ραβδί της. Στο σурάνιο φως που ξεγυρνάει μεγαλόσπετο, θα παίξουν τα μάτια της Αϊσέ. Θ' αναρριγήσει ολόκληρη και θα δει ότι φως.

Στητός στο ξέφωτο με γένεια ριπίζοντα και χιτώνια κυματιστά στον άνεμο, ο Δεβλίκης ρίχνει φωνή απ' το ψήλωμα ίσια στ' αριτ το πατέρα:

- Χουσερέβ! Βάρεσε η ώρα δώδεκα στου μεσημέρι το κέντρο. Τινάζου. Δράξε την φωτιά να γίνει ο πάθος σου και πυραγιά η αγάπη σου, το νου σου να φωτίσουν.

Μητέρα Γη κράζω σε. Άνσε το τέκνο σου απ' τα δεσμά. Σε κράζει η μοίρα σου Χουσερέβ, ανεμοδούρη κουτρούλε, ξεκόμισε από δω και πάρε δρόμο.

- Σεβάμε λειτούργη τον Υψίστου. Βαδιά μ' αγγίζει την καρδιά μου - κι η Αϊσέ μου συντροφιμά μου.

Κόρη, Αϊσέ, τούτη η φωνή δεν παίρνει από αναβολή. Το διστάκι μας στον ώμο, έδειξε ο Δεβλίκης δρόμο.

Το φως μεταλαμπαδεύτηκε κι άναψε το μυαλό του Χουσερέβ και φλόγισε την άγνοια καρδιά της Αϊσέ!

Ανηφορίζουν το διάσελο, χάρη ο Προφήτης. Κατηφορίζουν τ' ανάλατο, λάραι το φως του. Ποτάμια, θάλασσες περνάνε, τα σύννεφα του νου τους ξεπερνάνε και παν, κι ακόμα παν, μακριά, πολύ μακριά σε τόπον άγνωστο που βγάξει ένα καρβέλι ψωμί κι ο κόσμος του 'δωκε το όνομα: Γερμανία. Από-θεσαν το διστάκι τους εκεί που η μητέρα της γυρνάει το κάρβουνο, στα μαύρα σουχνεία.

Κάθε πρωί ο δρόμος κόβεται κάθετος, βαδιά στα μαύρα σπλάχνα της, ώσπου και το ψωμί να γίνει σκότεινό και μαύρο.

(Όνομα: Χουσερέβ. Πατροπαράδοτο οικογενειακό παρανόμι: Κουτρούληδες. Ετώνιμο: Καβρούκ. Γέννηση: 1926. Γράμματα: Ο, τι έμαθε στο στοτάτο. Υγεία: Υγιής. Σωματική κατάσταση: Αρτιστής, ικανός για βαριές εργασίες).

Στα έμπα των δεκατεσσάρων η Αϊσέ. Γοφοί σχηματισμένοι. Σάρκα ρόδινη. Δεν είναι να μείνει στα παγκιά χέρια. Κέρδος και διάφορο θα γίνει στο νου του πατέρα. Τριβέλι και βάσανο στο νου των ξένων. Σκέτη φλόγα κι αστραφτερή λάμα. Και στον

καφέ των περαστικών δριμύ πιστό. Χωρίς η ίδια διόλου να το επιδιώκει.

Να 'σαι γυναίκα είναι βαρύ. Να 'σαι γυναίκα στην ξενιτιά βαρύ κι ασήκωτο.

Ο Χασάν - μια γλώσσα αγύριστη στον ξένο τόπο. Σε δε γυρνά η γλώσσα σου στον ξένο τόπο, καταντάς ιόνος κι απόμονος. Γίνεσαι ερμητικός. Ερμητικός έγινε ο Χασάν.

Ο Ομέρ είχε κι αυτός μια γλώσσα αγύριστη στον ξένο τόπο. Ερμητικός έγινε κι ο Ομέρ. Μόνος κι απόμονος, βαρύ κι ασήκωτο. Στην ξενιτιά; βαρύ κι ασήκωτο.

Πρώτος ήρθε ο Χασάν στην κάμαρα Χουσερέβ του Κουτρούλου. Ελαμνε μπρος του η Αϊσέ. Χόρεψε ο νους του. Αποδέθηκε η γλώσσα του.

Δεύτερος έφτασε ο Ομέρ. Οραμα μπρος του η Αϊσέ. Τα μάτια του έπαιξαν. Τινάζε ο νους του. Η μοίρα στο μέτωπό του χάραξε ανεξίτηλα: Αϊσέ!

Ζητούν κι οι δυο την κόρη απ' τον πατέρα. Ήταν δεν ήταν στα δεκατέσσερα η Αϊσέ.

Ν' ακούσει ο δούλος του θεού, Χουσερέβ ο κουτρούλης Θεού βουλή, δικαιοσύνη, μετά χαράς, λεί, και πάνω απ το κεφάλι μου. Μα ποιά αμοιβή θα 'χει ο πατέρας;

- Τι δίνεις για την Αϊσέ μου εσύ Χασάν; Κι εσύ Ομέρ, τι δίνεις;

Το όλο δεν ήταν τα λίγα ή τα πολλά. Ο Χασάν είχε γυναίκα στο χωριό με τρεις ψυχές παιδιά.

Μια γυναίκα έγινε στο χωριό, είπε στο Χασάν, μια άλλη εδώ σου πρέπει. Δική σου να 'ναι. Και του 'δωσε την Αϊσέ.

Αστράψε στο μυαλό του η πονηριά. Κατά τη ροπή των χοτζάδων "γυναίκα εύκολα την παρατάς", δούλεψε η σκέψη μέσα του "πάλι σε μένα θα γυρίσει η Αϊσέ. Θα τη ματαπολήσω".

Το μάτι του Ομέρ, του μοναχικού Ομέρ γυάλισε. Πάρε των ομιατιών σου Ομέρ, ξεκόμισε σφαχτά απ' αυτόν τον τόπο, του μίλησε η καρδιά του. Τυφλώνει, δακατεύει τέτοιο πάθος. Φεύγα απ' αυτήν την ξενιτιά. Μαύρο και σκότεινό ψωμί υπάρχει και στο Βέλιο.

Μια μέρα ηλιόφωτη έλαβε απόφαση, κίνησε κι ήθεο στο Βέλιο, όπου το μαύρο ψωμί έγινε πιο μαύρο και το σκοτάδι πιο σκοτάδι. Μέσα τη μέρα αυγάνει η μαυρίλα, ο πόθος και το πάθος γίνονταν ασήκωτα.

ΚΑΠΟΤΕ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΣΤΕΦΑΝΟ

Θα αρχίσουμε τη σημερινή μας ιστορία πάλι από κείνο το δρομάκι που βρισκότανε το σπίτι της κυρίας Θεανώς. Το δρομάκι αυτό λεγόταν "Ισκέλε σοκάκ", δηλαδή "οδός της βαποροσκάλας" και τούτο γιατί κατέληγε μπροστά στη θάλασσα όπου κάποτε, επί διομολογήσεων, υπήρχε, πράγματι, μια μεγάλη βαποροσκάλα στην οποία πλεύριζαν τα βαποράκια της "Sirket-i Hayriye" που συνέδεαν τον "Άγιο Στέφανο" με την Πόλη, από τη θάλασσα.

Στο γωνιακό σπίτι, που ήταν δίπλα στο σπίτι της Θεανώς, με είσοδο από την κεντρική οδό, καθόταν η

συνέτο του με τίτλο "Πηνελόπη" (περιοδικό "Χρόνια", Ιούνιος 1945), εκείνος ο αξεχαστος μας Βασίλης Κασαπάκης· ο δημοσιογράφος, ο ποιητής, ο ηθοποιός, ο σκηνοθέτης.

ΟΙ ΡΟΔΙΤΕΣ (Ι)

τον Στέφανο Α. Δεκαβάλλα

Στο κομψό σαλονάκι με τα κάντρα και με τόσα μιμιτελά σου αράδα καθισμένη στον σοφά τη λιλάδα, μίαν εσάρπα κεντούσες με

ήταν δίπλα στο σπίτι της Θεανώς καθόταν οικογένειες αρμενιανών από τις οποίες η μια ήταν του ταγκάκη του Χετούμη. Λίγο πιο πέρα βρισκόταν το ξυλοκαρβουνάδικο του Οσμάν εφέντη. Ήταν μια μεγάλη μάδρα με καυσόξυλα και ένα μεγάλο ηλεκτροπρίονο που τεμάχιζε τους κορμούς των δένδρων, και που όταν λειτουργούσε ακουόταν μέχρι κάτω στη δική μας γειτονιά. Ακριβώς απέναντι, στην αριστερή πλευρά του δρόμου, βρισκόταν η αποθήκη με τα πετροκάρβουνα. Κάθε χρόνο, εκεί κατά το τέλος του καλοκαιριού, πριν αρχίσουν τα πρωτοβόχια, αγοράζανε έναν τόννο από αυτά για να έχουμε να τροφοδοτούμε τη σόμπα μας που μας ζέτανε ολόκληρο τον χειμώνα. Και που τα κυριακάτικα μεσημέρια, όταν το χιόνι που έπεφτε πυκνό, έδινε στον έτοιμο αλλιώς-ωραϊότερο κόσμο του Αγίου Στεφάνου, μια παραμυθένια όψη, ο πατέρας μου-ο θανμάσιος πατέρας-αράδιαζε πάντα στο καυτό χιτισιδηρό κατάκι της σόμπας τα ολόφρεσκα θαλασσινά "χτένια" να ψηθούν και σε λίγο ακούγαμε το τοιτούρισμα που έκαναν, καθώς ψηφόντουσαν και βλέπαμε το κέλυφός τους ν' ανοίγει. Τότες τα έβραζε μέσα σε μια πιτσέλα και τα έφεραν στο στρωμένο τραπέζι όπου τα πέρναμε ένα-ένα, ανοίγαμε -εντελώς- το κέλυφός τους, τεμαχίζαμε -καλό- -κακού- το εντός του μαλάκου και αφού το ποτίζαμε με άρβανο λεμόνι το τρώγαμε, συνοδευστάς το με ημίσητο λευκό κρασί του "Λαυρέντο-γλου" ή του "Κατήνη" είτε ακόμη του "Μουτσού".

Και για να επιστρέψουμε στο ξυλοκαρβουνάδικο του Οσμάν (να, οι Αγιοστεφανιώτες βάσανε ο' όλα τα τουρκικά κύρια ονόματα ελληνική κατάληξη), στον ίδιον εκείνο χώρο υπήρχαν και τα ξυλοκάρβουνα, που τ' αγοράζε ο κόσμος με το

οίγουρο πως το φαγητό που ψήνεται στα κάρβουνα γίνεται πολύ πιο νόστιμο.

Απέναντι από την αποθήκη με τα κάρβουνα υπήρχε η ένας μικρός, στεγασμένος χώρος που ήταν τα γραφεία της επιχείρησης. Τούτος ο Οσμάνης, που ήταν κορμός της καταγωγή, ήταν ένας μεσόκοπος, υψηλός, αδύνατος άνδρας με το ένα μάτι του λίγο πιο μικρό από τ' άλλο. Ήταν πάντοτε καλοντυμένος, μ' ένα καφεδί γιλέκο κοστούμι, με άσπρο πουκάμισο και γραβάτα. Είχαν έρθει πάλι πάλι, από το χωριό του, στον "Άγιο Στέφανο" και με την εφορία τους

στο σπίτι του Φώτη του "σοκάκ" (που πάει να πει νερούλας). Στο σπίτι αυτό ο Φώτης καθόταν μαζί με την αδελφή του τη Σουλτάνα, που ασχολούνταν με την ραφτική. Ήταν ένα αδύνατο,

Η Ροζίτα Παπαγεωργίου σε μια μαθητική θεατρική παράσταση στο "Κεντρικό Παρθενοναγείο".

αχαμνό γεροντάκι ο κυρ Φώτης που μια ζωή ολόκληρη κουβαλούσε, ολημερίς, με τον γαϊδουράκο του και διένειμε στα σπίτια, το "νερό της μαμής". Όταν πέθανε, η αδελφή του πήρε το στρώμα του και το έβγαλε έξω από το σπίτι για να το πάρει ο σκουπιδιαρής που θα περνούσε το επόμενο πρωί με τον αρματά του. Της φάνηκε παράξενα βαρύ έτσι καθώς το σήκωσε. Δεν έδωσε, όμως, σημασία. Το βράδυ, καθώς έφευγε να κοιμηθεί, της ήλθε πάλι στο νου κι άρχισε να τη βασανίζει η σκέψη του. Μια και δυο σηκώθηκε από το κρεβάτι της και πήγε και τόκερε ξανά μέσα. Αρχισε, με περιέργεια, να το ξυλώνει. Ξαν προχώρησε αρκετά το ξύλωμα άρχισαν να πέφτουν από μέσα χυσιές λίρες, κάτι "Ρεσάτ", κάτι "Τζουμχουριέτ"! Οι κόποι μιας ζωής ολόκληρης του κυρ Φώτη, που την πέρασε κουβαλώντας τους τενεκέδες με το "νερό της μαμής" που έμενε γεροντοπαλλήκαρο, που έζησε μέσα σε μιαν απόλυτη λιτότητα, τόσο απλή όσο, περίπου, και ο γαϊδουράκος του που τον βοηθούσε στο κουβάλημα του νερού! Ετσι τις χυσιές λίρες τις νιμήθηκε η Σουλτάνα μαζί με τον σύνενο της του Δημητρώ καλφά του Χαϊρουλλάχ και τις οικογένειάς του.

Δίπλα στο σπίτι της νελής Χαρίκλειας απλωνόταν μια πολύ μεγάλη αλάνα στο χώρο της οποίας πριν από πολλά χρόνια υπήρχε το ξενοδοχείο "Σαν Στέφανο Παλλάς", το οποίο αποτεφρώθηκε μετά και τα μόνα ίχνη του που είχαν απομείνει ήταν ένας μισογκρεμισμένος τοίχος από την πλευρά του "Ισκέλε σοκάκ", με μια πόρτα στη μέση, χωρίς ποτόφυλλα φυσιικά. Στα παλαιά μου χρόνια, τα παιδικά μου χρόνια, στο χώρο της αλάνας αυτής γινότανε το παζάρι, η λαϊκή αγορά να πούμε του χωριού. Η αλάνα αυτή εκτεινόταν μέχρι τον παραλιακό δρόμο ο οποίος άρχιζε από το σπίτι των φραγκοπαδίων κι έφτανε -όχι πάντοτε από την παραλία- μέχρι τον φάρο του "Άγιου Στεφάνου" κι ακόμη παρά πέρα, μέχρι το "Γεσίλ Γιούστ", το νέο μοντέρνο προάστειο που δημιουργήθη-

Από αριστερά: (Ορθίς) Ροζίτα Παπαγεωργίου, Ευρύκλεια Κατραπάνη, Φωφώ Δεκαβάλλα, (καθιστοί) Ουρανία Παπαγεωργίου, Αθανάσιος Δεκαβάλλας, Παναγιώτης Παπαγεωργίου

κε τα κατοπινά χρόνια μετ' ξύ "Άγιου Στεφάνου" και Μακροχωρίου.

Η σημερινή ιστορία μας, όμως, αφορά την οικογένεια του ματάριπα Χριστόδουλου Αναστασιάδη που, όπως είδαμε, καθόταν στο διώροφο σπίτι κ' υπ' αριθμόν 7 του "Ισκέλε σοκάκ", κι όσα σας διηγήθηκα έως τώρα αποτελούν, απλώς, το "πρελούντιο" αυτής της ιστορίας.

* * *

Ο Χριστόδουλος -ή Χρήστος- Αναστασιάδης ήθελε στην Ρόδο και ανέλαβε επιστάτης στο λιθογραφείο του Αχμέτ Ιχσάν. Τούτος ο Αχμέτ Ιχσάν είχε μια βίλλα στον "Άγιο Στέφανο" και το γεγονός αυτό στάθηκε αφορμή να πηγαίνονταν ο Χριστόδουλος συχνά - πικνικά στο προάστειο αυτό. Εκεί γνώρισε με την δεσποινίδα Αμαλία Κατοσμπέλη, αδελφή του Δημήτρη Κατοσμπέλη, που ο γιός του Γιώργος είχε μέχρι το τέλος -σχεδόν- της δεκαετίας του 1960 ένα μεγάλο παντοπωλείο στο Αγάχαμνι του Πέρα, απέναντι, ακριβώς, από το φούρνο του Αγάχαμνι. Ο Χριστόδουλος νυμφεύτηκε την Αμαλία και εγκαταστάθηκε στον "Άγιο Στέφανο". Απέκτησε μαζί της πέντε παιδιά, την Αναστασία, τον Μιχάλη, την Ουρανία, τον Κωνσταντίνο και τον Στέφανο.

Η Αναστασία που ήταν μια πολύ ωραία κοπέλα, παντρεύτηκε τον Νίκο Τσάλλα, που ήταν Χιώτης την καταγωγή και είχε βιοτεχνία λουστοραρίσματος επίπλων στην περιοχή πίσω από το ξενοδοχείο "Πέρα Παλλάς", του Πέρα. Έκαναν ένα γιο τον Φίλιππο. Ήταν ένα πάρα πολύ αγαπημένο ζευγάρι, τόσο αγαπημένο που κανένας από τους δύο τους δεν μπορούσε να φανταστεί τη

Χριστόδουλου-. Ήταν μια πολύ νέα κοπέλα, όμορφη και κοκκία. Πόλυ σύντομα θα παντρευτεί τον Παναγιώτη Παπαγεωργίου, έναν από τους δυο αδελφούς, ιδιοκτήτες του πολύ γνωστού καταστήματος μουσικών ειδών "Αδελφοί Παπαγεωργίου", που βρισκόταν στο "Γιουσκέκ καλντιρίμ", την κατηφόρα που ενώνει το Πέρα με τον Γαλατά, γνωστή και ως "σκαλάσια". Το κατάστημα αυτό διέθετε κάθε είδους μουσικά όργανα, από πιάνο και σαξόφωνα μέχρι βιολιά, κithάρες και μαντολίνα, καθώς και νότες. Ο μεγαλύτερος αδελφός Παπαγεωργίου λεγόταν Τζωρτζής, κι ήταν ένας πολύ καλός επιχειρηματίας. Ο Παναγιώτης κι η Ουρανία θα εγκατασταθούν στο Πέρα και θα αποκτήσουν δυο παιδιά, την Ροζίτα και τον Γιώργο. Όταν κατέρχεται κι εμείς από τον "Άγιο Στέφανο" στο Πέρα, η Ουρανία, με τον πολύ καλό χαρακτήρα της, θα γίνει μια από τις πιο επιστηθίτες φίλες της μητέρας μου. Συνδέονται με οικογενειακώς. Ο Παναγιώτης παίζει κithάρα, ο πατέρας μου μαντολίνο, η Ουρανία τραγουδεί. Οι γιορτινές συγκεντρώσεις στα σπίτια μας περνούν πολύ όμορφες, πολύ ζεστές. Κάποια στιγμή ο Τζωρτζής Παπαγεωργίου αγοράζει ένα μεγάλο κτήμα στα νησιά του "Μπαρναμπαζάν". Έχει ένα πολύ μεγάλο κήπο και μέσα του 4-5 σπίτια. Ονειρεύεται να το κάνει φάρμα. Τα γεροντά που ακολουθούν δεν του επιτρέπουν να πραγματοποιήσει τα όνειρά του. Είναι το διαζύγιο από την πρώτη του γυναίκα. Γνωρίζεται μετά με μιαν άλλη πάρα πολύ καλή κοπέλα. Πνεύμα επιχειρηματικό κι αυτή σαν τον Τζωρτζή. Αρραβωνιάζεται. Κάνουν μαζί πολλά σχέδια για το μέλλον τους. Η μοίρα τους, όμως, κάνει κάποια άλλα σχέδια γι' αυτούς, που δεν είναι καθόλου ευχάριστα. Πριν προφτάσουν να παντρευτούν, η Άννα Λ. προσβάλλεται από την κακιά αρρώστια. Το κτύπημα είναι φοβερό για τον Τζωρτζή, θέλει να της δώσει μια τελευταία χαρά. Παντρεύονται. Σε λίγο καιρό εκείνη πεθαίνει. Μένει πάλι μόνος ο Τζωρτζής, μόνος και απογοητευμένος. Θα ακολουθήσουν τα "Σεπτέμβριανά". Ο άλλος που εισβάλλει στο κατάστημα μουσικών ειδών των Αδελφών Παπαγεωργίου δεν

Επάνω: Ο Νίκος κι η Αναστασία Τσάλλα. Δεξιά: Το κατάστημα "Αφών Παπαγεωργίου" αμέσως μετά τους βανδαλισμούς της 6ης Σεπτεμβρίου του 1955.

αφίνει τίποτε όρθιο μέσα σ' αυτό. Τα επτά πιάνο που βρέθηκαν τη νύχτα εκείνη της "Ολυμπιακής Αεροπορίας" στην Πόλη. Είναι μια λεπτή, υψηλή, όμορφη κοπέλα. Θα υπηρετήσει ως συνοδός εδάφους. Εκεί θα γνωρίσει και με τον μέλλοντα σύζυγό της. Είναι ο Αρσέν Μελκονιάν, ένας υψηλός, καλοφτιαγμένος νέος με πολύ καλή αισθηματία. Θα πλεχθεί μεταξύ τους ένα τρυφερό ειδύλλιο. Ο Αρσέν είναι γαλιουχημένος με τις φρικτές διηγήσεις της σφαγής των Αρμενίων από τους Τούρκους, το 1915 - 1916. Δεν θέλει, με κανέναν τρόπο, ούτε εκείνος, ούτε τα μέλη της οικογένειας που θα δημιουργήσει, να παραμεινουν στο έλεος των Τούρκων. Η αδελφή του με τον άνδρα της είναι εγκατεστημένη στον Καναδά. Πείθει τη μέλλουσα γυναίκα του να πάνε, αμέσως μετά το γάμο τους, να εγκατασταθούν κι εκείνοι εκεί.

Στο μεταξύ έφυγε πάλι ο Γιώργος. Πήγε στον Καναδά, κοντά στην οικογένειά της αδελφής του. Εκεί θα βρει τον δρόμο του, θα νυμφευτεί και θα χαρίσει στη μητέρα του καινούργια εγγονάκια. Εμεινε, όμως, η Ουρανία μόνη της εδώ κι ήταν από τους λίγους ανθούσους που μετά τον θάνατο της μητέρας μου, κι αγαπημένης της φίλης, στάθηκε, ψυχικά, πολύ, μα πολύ κοντά μου, με πολύ συχνά τηλεφωνήματα, με συνεχείς προσκλησεις στο σπίτι της τις Κυριακές, για γεύμα και κουβεντούλα, όσο μ' ένοιωσε μόνο.

Υστερα ήθελε το γύρισμα του χρόνου και ξαναβήσε στο σπίτι μας το χαμόγελο της γυναίκας, ακούστηκε το κλάμμα του μοιρού, στάθηκε ξανά στα τρία πόδια της η πυροστιά μου. Πάλι κοντά στην καινούργια οικογένεια η Ουρανία.

Όμως, τα χρόνια περνούσαν και δεν ήταν σασό να μένει μόνη της στην Αθήνα. Κάποια μέρα ήρθαν πάλι η Ροζίτα και ο Γιώργος και την πήσαν μαζί τους, για να περάσει τα γεράματα της κοντά στις οικογένειές των παιδιών της, συντροφιά με τ' αγαπημένα της εγγόνα.

Νάσαι πάντα καλά αγαπημένη μας κυρία Ουρανία και να ζεις ευτυχισμένη με τα παιδιά και τα εγγονάκια σου εκεί στον μακρινό Καναδά.

Ελα, όμως, τώρα να ξαναζητήσουμε για λίγο κάποιες από κείνες τις ευτυχισμένες οικογενειακές στιγμές της Πόλης. Ελα να τραγουδήσουμε μαζί, παλιό - σερκό-ντο, ένα από τ' αγαπημένα σου παλιά τραγούδια, κι ο κύριος Παναγιώτης με την κithάρα του, κι ο πατέρας μου με το μαντολίνο του, ας μας συνοδεύουν από εκεί υψηλά που βολικόνται.

τους. Η κόρη τους Ροζίτα μετά τις σπουδές της θα προσηλυθεί στο υποκατάστημα της "Ολυμπιακής Αεροπορίας" στην Πόλη. Είναι μια λεπτή, υψηλή, όμορφη κοπέλα. Θα υπηρετήσει ως συνοδός εδάφους. Εκεί θα γνωρίσει και με τον μέλλοντα σύζυγό της. Είναι ο Αρσέν Μελκονιάν, ένας υψηλός, καλοφτιαγμένος νέος με πολύ καλή αισθηματία. Θα πλεχθεί μεταξύ τους ένα τρυφερό ειδύλλιο. Ο Αρσέν είναι γαλιουχημένος με τις φρικτές διηγήσεις της σφαγής των Αρμενίων από τους Τούρκους, το 1915 - 1916. Δεν θέλει, με κανέναν τρόπο, ούτε εκείνος, ούτε τα μέλη της οικογένειας που θα δημιουργήσει, να παραμεινουν στο έλεος των Τούρκων. Η αδελφή του με τον άνδρα της είναι εγκατεστημένη στον Καναδά. Πείθει τη μέλλουσα γυναίκα του να πάνε, αμέσως μετά το γάμο τους, να εγκατασταθούν κι εκείνοι εκεί.

Στο μεταξύ έφυγε πάλι ο Γιώργος. Πήγε στον Καναδά, κοντά στην οικογένειά της αδελφής του. Εκεί θα βρει τον δρόμο του, θα νυμφευτεί και θα χαρίσει στη μητέρα του καινούργια εγγονάκια. Εμεινε, όμως, η Ουρανία μόνη της εδώ κι ήταν από τους λίγους ανθούσους που μετά τον θάνατο της μητέρας μου, κι αγαπημένης της φίλης, στάθηκε, ψυχικά, πολύ, μα πολύ κοντά μου, με πολύ συχνά τηλεφωνήματα, με συνεχείς προσκλησεις στο σπίτι της τις Κυριακές, για γεύμα και κουβεντούλα, όσο μ' ένοιωσε μόνο.

Υστερα ήθελε το γύρισμα του χρόνου και ξαναβήσε στο σπίτι μας το χαμόγελο της γυναίκας, ακούστηκε το κλάμμα του μοιρού, στάθηκε ξανά στα τρία πόδια της η πυροστιά μου. Πάλι κοντά στην καινούργια οικογένεια η Ουρανία.

Όμως, τα χρόνια περνούσαν και δεν ήταν σασό να μένει μόνη της στην Αθήνα. Κάποια μέρα ήρθαν πάλι η Ροζίτα και ο Γιώργος και την πήσαν μαζί τους, για να περάσει τα γεράματα της κοντά στις οικογένειές των παιδιών της, συντροφιά με τ' αγαπημένα της εγγόνα.

Νάσαι πάντα καλά αγαπημένη μας κυρία Ουρανία και να ζεις ευτυχισμένη με τα παιδιά και τα εγγονάκια σου εκεί στον μακρινό Καναδά.

Ελα, όμως, τώρα να ξαναζητήσουμε για λίγο κάποιες από κείνες τις ευτυχισμένες οικογενειακές στιγμές της Πόλης. Ελα να τραγουδήσουμε μαζί, παλιό - σερκό-ντο, ένα από τ' αγαπημένα σου παλιά τραγούδια, κι ο κύριος Παναγιώτης με την κithάρα του, κι ο πατέρας μου με το μαντολίνο του, ας μας συνοδεύουν από εκεί υψηλά που βολικόνται.

Κάπου υπάρχ' η αγάπη μου μα δεν ξέρω πού' να Κάπου υπάρχ' η αγάπη μου μα δεν ξέρω πού. Θα την γράφω στα χαρτιά, θα την γράφω στ' άσπρα, μα σαν την βρω στ' οράκιμαί θε να ντυθώ στ' άσπρα...

Από αριστερά: Ουρανία Παπαγεωργίου, Χριστόδουλος Αναστασιάδης, Μαρίνα Αναστασιάδου (νύφη του), Μπροστά ο Γιωργάνης Παπαγεωργίου.

Φαγκίσια, με τον αδελφό της κυρ Στεφανάκη τον μεταξά και δυο γριές θείες τους. Ο κυρ Στεφανάκης, όπως και σε παλαιότερο κείμενό μου έχω αναφέρει ("Όπου κι' αν πας θα θυμάσαι", "Ε", Δεκέμβριος 1992), επισκεπτόταν με το καροτσάκι του, κι ένα κουνουνάκι στο χέρι, όλες τις γειτονιές του χωριού πουλώντας διάφορα φυλικά, κι είχε ως "χόμπι" του την ψαλτική, βοηθώντας τον πάτερ Αυξέντιο τον Καλαγκό σ' όλες τις προηγουμένως και τους εσπερινούς.

Η Φαγκίσια ήταν μια εξαιρετική κοπέλα και εργαζόταν, επί πολλά χρόνια, τα πρωινά, κοντά σ' ένα μεγάλο Τούρκο ωτορινολαργό που είχε το ιατρείο του στο Σικρετζή. Ο γιατρός και η γερονίδα γυναίκα του, εξ αιτίας του καλού χαρακτήρα της, αγαπούσαν πολύ την Φαγκίσια και την είχαν σαν αδελφή τους. Τα απογεύματα στο σπίτι της, ασχολούνταν με το κάντινμα και κεντούσε πολύ όμορφα. Να έτσι όπως μας τα περιγράφει σ' ένα

χάνδρα. Ξαν τον Ομήρου κι εσύ την υφάντρα, χρόνια που άδεια σου μένει η πασάδα. Στα πελάγη αναζητάς μια αμίδα κι ακατέραες, ω υφάντρα, τον άντρα.

Χρόνια πόσα, ω πιστή καρτερονόσες; Μαρτυρούν το μαρτύριο οι τρεμούλες του υφάντου σου, που σταθάναντες στη βουβή λειτουργία των θρήνων

κανδυλάνια αναμμένα για Εκείνον που ποτέ δεν θα 'ρθή, ίσως ποτέ. Κι όμως... ήρθε! Κι ήταν ένας Αθηναίος τραπεζικός υπάλληλος, μιας κάποιας ηλικίας βέβαια. Ηρθε στην Πόλη, την γνώρισε, την εκτίμησε, την νυμφεύτηκε. Την πήρε, πήρε μαζί και τον κυρ Στεφανάκη, τον αδελφό της -οι δυο γριές θείες τους είχαν πεθάνει στο μεταξά- και τους έφερε στην Αθήνα. Εγκαταστάθηκαν στο σπίτι

Και για να επιστρέψουμε στο ξυλοκαρβουνάδικο του Οσμάν (να, οι Αγιοστεφανιώτες βάσανε ο' όλα τα τουρκικά κύρια ονόματα ελληνική κατάληξη), στον ίδιον εκείνο χώρο υπήρχαν και τα ξυλοκάρβουνα, που τ' αγοράζε ο κόσμος με το

οίγουρο πως το φαγητό που ψήνεται στα κάρβουνα γίνεται πολύ πιο νόστιμο.

Απέναντι από την αποθήκη με τα κάρβουνα υπήρχε η ένας μικρός, στεγασμένος χώρος που ήταν τα γραφεία της επιχείρησης. Τούτος ο Οσμάνης, που ήταν κορμός της καταγωγή, ήταν ένας μεσόκοπος, υψηλός, αδύνατος άνδρας με το ένα μάτι του λίγο πιο μικρό από τ' άλλο. Ήταν πάντοτε καλοντυμένος, μ' ένα καφεδί γιλέκο κοστούμι, με άσπρο πουκάμισο και γραβάτα. Είχαν έρθει πάλι πάλι, από το χωριό του, στον "Άγιο Στέφανο" και με την εφορία τους

στο σπίτι του Φώτη του "σοκάκ" (που πάει να πει νερούλας). Στο σπίτι αυτό ο Φώτης καθόταν μαζί με την αδελφή του τη Σουλτάνα, που ασχολούνταν με την ραφτική. Ήταν ένα αδύνατο,

αχαμνό γεροντάκι ο κυρ Φώτης που μια ζωή ολόκληρη κουβαλούσε, ολημερίς, με τον γαϊδουράκο του και διένειμε στα σπίτια, το "νερό της μαμής". Όταν πέθανε, η αδελφή του πήρε το στρώμα του και το έβγαλε έξω από το σπίτι για να το πάρει ο σκουπιδιαρής που θα περνούσε το επόμενο πρωί με τον αρματά του. Της φάνηκε παράξενα βαρύ έτσι καθώς το σήκωσε. Δεν έδωσε, όμως, σημασία. Το βράδυ, καθώς έφευγε να κοιμηθεί, της ήλθε πάλι στο νου κι άρχισε να τη βασανίζει η σκέψη του. Μια και δυο σηκώθηκε από το κρεβάτι της και πήγε και τόκερε ξανά μέσα. Αρχισε, με περιέργεια, να το ξυλώνει. Ξαν προχώρησε αρκετά το ξύλωμα άρχισαν να πέφτουν από μέσα χυσιές λίρες, κάτι "Ρεσάτ", κάτι "Τζουμχουριέτ"! Οι κόποι μιας ζωής ολόκληρης του κυρ Φώτη, που την πέρασε κουβαλώντας τους τενεκέδες με το "νερό της μαμής" που έμενε γεροντοπαλλήκαρο, που έζησε μέσα σε μιαν απόλυτη λιτότητα, τόσο απλή όσο, περίπου, και ο γαϊδουράκος του που τον βοηθούσε στο κουβάλημα του νερού! Ετσι τις χυσιές λίρες τις νιμήθηκε η Σουλτάνα μαζί με τον σύνενο της του Δημητρώ καλφά του Χαϊρουλλάχ και τις οικογένειάς του.

Από αριστερά: Γιώργος Παπαγεωργίου, Παναγιώτης Παπαγεωργίου, Ροζίτα - Αρσέν, Ουρανία Παπαγεωργίου.

Με την Ροζίτα Παπαγεωργίου και το ζεύγος Λευτέρη και Τάνιας Παλαμίδη, στο δείπνο για την 15ηίδα του "Συνδέσμου Αποφοίτων Ζωγραφείου", στο Παρκ Οτέλ (11.4.1959).

Δρ. Δημήτριος Μιχαηλίδης

Ειδικός Παθολόγος - Καρδιολόγος Ε.Ψ.Φ.Μ.Γ. (Θ.Σ.Α.)

Δέχεται καθημερινώς από 17-20 πλην Σαββάτου και επί συνεντεύξει.

Διευθ. Ποσειδώνος & Νηρηίδων 1 Παλ. Φάληρο
Τηλ. 98.32.302 Ιατρ. 98.17.801 Οικ.**Δρ. Λυδία Ιωαννίδου-Μουζάκα**

Χειρουργός Γυναικολόγος - Ειδικός Μαστολόγος

Αμ. ...Επίκουρος Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Αθηνών
Πρόεδρος της Διεθνούς Εταιρείας ΜαστολογίαςΔέχεται Δευτέρα, Τετάρτη, Πέμπτη 5-6 μ.μ. με ραντεβού
Ιατρ.: Α. Κηφισίας 6, Αμπελόκηποι Τηλ: 77.71.246
69.29.420 & 69.16.618 Μαίευτ. Λητώ, 80.48.584 οικ.**Δρ. Στέλιος Αντωνιάδης**

Παιδίατρος - Καρδιολόγος παιδών

Καθηγητής Παιδιατρικής Τ.Ε.Ι.
Σύμβουλος Πανεπιστ. Κλινικής Νοσ. Παίδων "Α.Σοφία"
τ. Επιμελήτης Νοσ. Great Ormond Str London,
Pan.Harvard & Columbia U.S.A.Διευθ.: Ηρακλείτου 4, Κολωνάκι
Τηλ. 36.02.745 Ιατρ. 98.33.413 Οικ.**Δρ. Πέτρος Γκιναιίδης**

(Γαϊτανίδης)

Ωτορινολαρυγγολόγος

τ. Επιμελήτης Τζανείου Νοσ. & Νοσ. Παίδων Α. Σοφίας
Δέχεται καθημερινώς 6.30-8.30Διευθ. Ιατρ. Αγγουλάου 11, Ανω Ηλιούπολις
Τηλ. 97.06.378**Δρ. Οθων Παπαδόπουλος**

Πλαστικός Χειρουργός

Επίχ. Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών
Αισθητική και επανορθωτική χειρουργική
Δέχεται Δευτέρα, Τετάρτη & Πέμπτη 5-8 μ.μ. κατό-
πιν ραντεβούΔιευθ. Ιατρ.: Λυκείου 2 Αθήνα 106.74 (Ανάκτορα) Τηλ.
72.11.159 & 72.29.221**Δρ. Κοσμάς Α. Κοτζαμάνογλου**

Επ. Καθηγητής

Χειρουργός Οφθαλμίατρος

Δέχεται στο ιατρείο του, καθημερινά τα
απογεύματα πλην Σαββάτου, και με ραντεβούΔιευθ. Ιατρ.: Υψηλάντου 29, Κολωνάκι
Τηλ.: 72.14.589 Ιατρ. 98.32.062 Οικ.**Δρ. Σοφοκλής Ζησιάδης**

Χειρουργός Οδοντίατρος

Πεντιούχος Παν. Κων/πόλεως & Αθηνών
μετεκπαιδευθείς και εργασθείς εις Γερμανία
Δέχεται καθ' εκάστην 5-8 μ.μ.
και τα πρωινά με ραντεβούΔιευθ. Ιατρ.: Αγ. Αλεξάνδρου 3, Παλ. Φάληρο
Τηλ. 98.38.877 - 98.38.541 Ιατρ. 98.36.807 οικ.**Δρ. Δόμνα Τσούμπου**

Χειρουργός Οδοντίατρος

Δέχεται καθημερινώς με ραντεβού

Διευθ.: Αχιλλέως 42, Π. Φάληρο
Τηλ. 98.81.178 - 98.25.307**Δρ. Αριστοτέλης Κυριαζής**

Χειρουργός Οδοντίατρος

Δέχεται καθημερινώς με ραντεβού

Διευθ.: Ποσειδώνος 19 - 20 & Αμφιθέας, Αλιμος
Τηλ.: 98.82.033 Ιατρ. 98.30.889 οικ.**BELLE VUE****Patisserie - Confiserie**Διευθ. Αγ. Σοφίας 113 - Ανω Νέα Σμύρνη
☎ 93.44.064**ΡΩΜΑΝΟΣΟΓΛΟΥ****ΠΑΝΤΕΛΗΣ**

✓ ΑΛΟΥΜΙΝΟΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ,

✓ ΣΙΔΗΡΟΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ,

✓ ΠΑΤΑΡΙΑ.

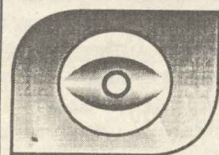
✓ ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ ΣΥΝΑΦΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ

ΤΗΛ. 95.24.060

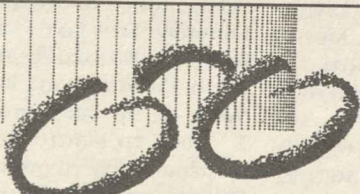
Ο ΟΙΚΟΣ**ΧΑΡΗΣ****Είδη γάμου και βαφτίσεως**

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 31 & ΑΜΕΡΙΚΗΣ * 1ος όροφος

ΤΗΛ. 36.36.302 - 36.11.967

ΟΡΗΤΗΛΙΟ-CHECKΠΡΟΤΥΠΟ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΟ
ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ
& ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Διευθ. Παντελής Αλ. Παπαδόπουλος

Χειρουργός Οφθαλμίατρος
Μέλος της Αμερικανικής Οφθαλμολογικής Ακαδημίας Μέλος
της Ευρωπαϊκής Εταιρείας Ενδοφθαλμικών Φακών
και Διαθλαστικής ΘεραπείαςΤΜΗΜΑΤΑ: ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΟΝ CHECK-UP - ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗ -
ΓΛΑΥΚΩΜΑΤΟΣ-ΟΠΤΙΚΟΝ ΠΕΔΙΟΝ - ΜΙΚΡΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΤΟΥ ΟΦΘΑΛΜΟΥ -
ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΜΕ LASER - ΜΥΩΠΙΑΣ - ΦΛΟΓΟΡΡΟΓΓΕΙΟΓΡΑΦΕΙΑΣ -
ΚΕΡΑΤΟΕΙΔΟΥΣ-ΒΙΝΤΕΟΚΕΡΑΤΟΓΡΑΦΙΑΣ - ΥΠΕΡΧΩΝ-ΒΙΟΜΕΤΡΙΑΣ -
ΑΜΦΙΒΛΗΣΤΡΟΕΙΔΟΥΣ - ΣΤΡΑΒΙΣΜΟΥ-ΔΙΔΡΑΠΙΑΣ (ΟΡΘΟΠΤΙΚΟ) -
ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΦΑΚΩΝ ΕΠΑΦΗΣ - ΤΗΛΕΙΑΤΡΙΚΗΣΛεωφ. Ποσειδώνος 42, Παλαιό Φάληρο 175.61
☎ 98.81.800 - 98.83.702 - 98.53.055 fax: 98.15.605
E-mail: eyedoc@hol.gr Internet: http://www.hol.gr/medical/opt**ARTEMIADIS**
OPTIC CENTERSΟΛΟΣ ΕΡΜΟΥ 4 ΣΥΝΤΑΓΜΑ 105 62 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 3238555 3285535 3238777
ΟΛΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 3 ΣΤΟΑ ΚΑΛΛΙΓΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ
105 62 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 3247043 3237030
ΙΣΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΕΑ 18 ΓΑΥΦΑΛΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 8945606 8942013 8942980 8981228**ΒΙΟΚΕΡ**

Θ. ΧΑΤΖΟΓΛΟΥ

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΚΕΡΙΩΝ

ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑ - ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΑ - ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ

ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΛΑΜΠΑΔΕΣ -

ΛΑΜΠΑΔΕΣ ΓΑΜΩΝ-ΒΑΠΤΙΣΕΩΝ -

ΚΕΡΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ - ΛΑΜΠΑΔΕΣ ΤΑΜΑΤΑ

ΠΩΛΗΣΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ

Εκθεσις: Αγ. Φωτεινής 49 Ν. Σμύρνη Τηλ.93.31.967

Εργαστ.: Τριόλου 8 Ν. Σμύρνη, Τηλ. 93.59.551

Γρυνάρι 92 -94 Καλλιθέα. Τηλ.: 95.98.049

Απόστολος Γ. Καίρης

ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ

Αποκαταστάσεις - Θεραπεία Ορθοπεδικών, Νευρολογικών
(ρευματολογικών παθήσεων) καθώς και αθλητικών κακώ-
σεων με ακτίνες Laser, Μαγνητικά Πεδία
Ισοκινητικές μετρήσεις με Εργομετρικά Μηχανήματα
Δέχεται κάθε μέρα εκτός Σαββάτου 9-12 & 16-21
στο σύγχρονο και πλήρες ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ
Α. Ποσειδώνος & Παρθενώνος 1 ΠΑΛ. ΦΑΛΗΡΟ
Τηλ.98.34.227 - 98.12.504 Οικίας: 98.28.468**Ελευθερία Τσοκώνα - Μαζαράκη**

Χειρουργός - Οδοντίατρος

Δέχεται καθημερινώς πλην Σαββάτου 10.00 - 13.00
αί 18.30-20.30 επί συνεντεύξει

Φειδιππίδου 1-3 & Κηφισίας, Αμπελόκηποι

☎ 77.94.542 Ιατρ. 82.39.373 οικ.

Δρ. Φωκίων Σιδηρόπουλος

Χειρουργός - Γυναικολόγος - Μαίευτρη

Δέχεται Δευτέρα - Τρίτη - Πέμπτη 5 - 8 μ.μ.

Σκουφά 36 Κολωνάκι - ΑΘΗΝΑ

☎ 36.10.274

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΙΑΤΡΕΙΟΥ

Ο συμπολίτης μας

Δρ. Θεόδωρος Ξεν. Βασιλειάδης

Μαίευτρη, Χειρουργός, Γυναικολόγος

Διδ. Ιατρικής Παν. Αθηνών Συνεργ. Μαίευτ. ΑΗΤΩ

Μεταφέρθηκε στη Λεωφ. Κηφισίας 162, Αθήνα

Τηλ. Ιατρείου 67.22.758 Για έκτακτα: 094 538 591

Ώρες υποδοχής ασθενών με ραντεβού:

Πρωί: Τρίτη - Πέμπτη - Σάββατο 10π.μ. - 1.00μ.μ.

Απόγευμα: Δευτέρα - Παρασκευή 5.30μ.μ. - 8.30μ.μ.

Δρ. Τασία Β. Καρακανίδου

Χειρουργός Οδοντίατρος

Δέχεται καθ' εκάστην πλην Σαββάτου

και επί συνεντεύξει

Κ.Παλαμά 9 - Στάση Κλωναρίδου, Πατήσια

☎ 22.31.043 Ιατρ. 88.22.818 οικ.

Δρ. Μαρία Τζενάκη

Χειρουργός Οφθαλμίατρος

ΦΑΚΟΙ ΕΠΑΦΗΣ - LASER ΓΙΑ ΤΗ ΜΥΩΠΙΑ

Δέχεται καθημερινά με ραντεβού

ΙΑΤΡΕΙΟ: Αχιλλέως 86 Παλαιό Φάληρο

☎ 98.36.925

Δρ. Γεώργιος Παγόπουλος

Χειρουργός Οδοντίατρος

Δέχεται καθημερινώς εκτός Σαββάτου με ραντεβού

Διευθ.: Πιπίνου 18, στάση Αγγελοπούλου

Τηλ. 88.19.720

Κέντρο Φυσικοθεραπείας

και Αποκατάστασης

Γεωργίου Αθ. Γουγούδη

Αποκατάσταση ορθοπεδικών, ρευματολογικών,

καρδιο-αναπνευστικών, νευρολογικών παθήσεων

Διευθ. Αρροδίτης 9 & Νηρέως Παλ. Φάληρο

Ραντεβού στα τηλ. 98.48.482 & 20.23.485 οικ.

Πρότυπο Κέντρο**Φυσικοθεραπείας****Ιωάννης Τερζής**

Διευθ. Αγκυλές 39 - Νέος Κόσμος Τ.Κ. 117.43

Ραντεβού στα τηλ. 92.48.897 & 92.16.931 οικ.

Παρουσίαση, από τον συγγραφέα Κ. Σταματόπουλο, του τελευταίου του βιβλίου σχετικά με την ιστορία της Πολιτικής Ρωμηοσύνης στα χρόνια 1948 - 1955 και κάποιες σκέψεις σχετικές με το σήμερα

Στο προηγούμενο τεύχος της «Ε» διάβασε ο αναγνώστης τα σχετικά με το τελευταίο βιβλίο του ιστορικού Κώστα Σταματόπουλου. Εκείνο όμως το οποίο λόγω ελλείψεως χώρου παραλείψαμε, ήταν η παρουσίαση του βιβλίου στο κοινό που έγινε στις 2 Δεκεμβρίου στην γνηστή αίθουσα του Ιδρύματος Γουλανδρή - Χόρν στην Πλάκα. Ήταν μια καθαρά πνευματική εκδήλωση, της οποίας τη σημασία αναθάμνιζε και η προσωπικότητα της κας Ελένης Γλύκατζη - Αρβελέρ, η οποία ήταν η κεντρική ομιλήτρια στην παραπάνω εκδήλωση. Πρώτος πήρε το λόγο ο ίδιος ο συγγραφέας, ο οποίος και ως πρόεδρος του σωματίου «Φίλοι της Πόλης» που ήταν και ο διοργανωτής, έκανε μια ενδιαφέρουσα ομιλία την οποία δημοσιεύουμε παρακάτω. Δημοσιεύουμε όμως και το δεύτερο της μέρος, το οποίο ο ομιλητής, λόγω χρόνου, δεν εκφώνησε κατά την εκδήλωση (το κείμενο είχε ετοιμαστεί ανάλογα, ώστε να μην παραβιαστούν τα χρονικά όρια), έτσι παρουσιάζει ενδιαφέρον ακόμα και για τους αναγνώστες που παρακολούθησαν την εκδήλωση της 2ας Δεκεμβρίου στην Πλάκα.

Αρκετοί είναι οι αναγνώστες που μας ζητούν να δημοσιεύσουμε και, την πολύ ενδιαφέρουσα πράγματι, ομιλία της κυρίας Αρβελέρ. Θα προσπαθήσουμε να τους ικανοποιήσουμε αν και είναι δύσκολο, καθ' ότι όπως μας δήλωσε, μίλησε από σημειώσεις. Ισως βρεθεί και απομαγνητοφωνηθεί από εγγραφή σε κασετόφωνο.

Το κείμενο του Κ. Σταματόπουλου έχει ως εξής:

γονέναι και των παπούδων του.

Προσπάθησα να περιγράψω την Πόλη αυτή, την Κωνσταντινούπολη του 1950 "αντικειμενικά", χωρίς δηλαδή εξωραϊσμούς και άποτες μεγεθύνσεις, όσο το επέτρεψαν βέβαια η αγάπη και ο καύμος μου για την πόλη ποτέ Βασιλεύουσα. Το ότι εγώ δεν είμαι Κωνσταντινούπολιτης -μα θα μου πείτε, ποιος από εμάς δεν είναι και λίγο Κωνσταντινούπολιτης στην καρδιά;- διευκλόμνε μια τέτοια προσέγγιση, όντας ταυτόχρονα η κύρια αιτία της ανησυχίας και των αμφισβητήσεων μου για το κατά πόσον εγώ, ένας ελλαδίτης όπως μας αποκαλούν στην Κωνσταντινούπολη, είχα το δικαίωμα να καταπιστώ με το θέμα αυτό. Οι ελλογούμενες δυσκολίες, αντιλαμβάνεσθε πως ήταν, αν όχι περισσότερες, τουλάχιστον άλλης μορφής από εκείνες που αντιμετωπίζει ο ιστορικός που καταπνέεται με την περιγραφή λ.χ. της Πόλης επί Ιουστινιανού ή επί Αρδούλ Χαμίτ. Οι μόνον διότι περιγράφω μια εποχή μόλις χθεσινή -τόσο κοντινή με στο χρόνο και ταυτόχρονα τόσο μακρινή με στον τρόπο- ούτε διότι πολλοί από τους παρόντες της Ρωμηοσύνης που διεδραμάτισαν τότε στην Πόλη κάποιον ρόλο και για τους οποίους γίνεται λόγος στο κείμενο, ευρίσκονται ακόμη μεταξύ μας, κι είναι αναπόφευκτο να μην αναλύω διεκδικώντας τα μεγάλα παραλείψεις και μικρές ανακρίβειες, παρ' όσον που πραγματοποιήσατε έρευνα με την βοήθεια πολλών εξ αυτών. Οχι, η πραγματική πηγή της ανησυχίας μου προέρχεται από τον φόβο μήπως προδώσω την αλήθεια της κοινωνίας που περιγράφω, αλλοιώνοντας αθέλητα την εικόνα της. Μιας κοινωνίας, περριτεύσει θαρρώ να το πω, εξόχως ιδιόρρυθμης, πρώτον μεν λόγω καταγωγής, που δεν ήταν η τυχοσύνη, καθ' όσον η Κωνσταντινούπολη υπήρξε ένα από τα μακροβιότερα και επί 15 συναπτούς αιώνες το μεγαλύτερο αστικό κέντρον του Ελληνισμού, υπήρξε η απαράμιλλη ΠΟΛΗ, δευτερον δε λόγω της έκτακτης μορφής της, καθ' όσον αντήθε με όλες τις προηγούμενες, η γενεά των Ρωμηών της Πόλης του '50 δεν είχε επαυμία. Εξ ου και ο τραγικός, ο σπαρτακτικός απόηχος μέσα μας των όρων "η τελευταία αναμνηση" προκειμένου περί του Ελληνισμού της Πόλης. Τα δεδομένα αυτά, σε συνδυασμό με την σκέψη πως μοιραίως αραιώνουν οι τάξεις εκείνων που στα 1950 ευρίσκοντο εν πλήρει ακμή, αυξάνει μέσα μου το αίσθημα της ευθύνης και δικαιολογεί την αγωνία μου. Από την άλλη όμως δεχόμενος αναγκαστικώς τα πράγματα έτσι όπως έρχονται κι ανενόητα, τα πιο ψυχράκια, πιο νηφάλια, δεν μπορώ να μην σκεφθώ πως το βιβλίο αυτό σημειώνει στην ιστοριογραφία της μετά το 1922/24 Κωνσταντινούπολεως ένα πέρας, μια που το επιβάλλει η ίδια η ζωή. Ένα

πέρας, μια δηλαδή από τα έργα Κωνσταντινούπολιτων που επί το πλείστον είναι νοσταλγικά κείμενα προσωπικών αναμνήσεων σε έργα που είναι προϊόντα έρευνας, έρευνας εκ μέρους ελλαδιτών ή ξένων ιστορικών των οποίων η επαφή με την Πόλη, ακόμα και εάν την γνωρίζουν καλά υπό την σμερνή της όμως μορφή, δεν μπορεί να είναι η ίδια με εκείνην που έχουν όσοι ευτύχησαν να γεννηθούν και να ζήσουν σ' αυτήν.

Για όλους αυτούς τους λόγους εύχομαι το βιβλίο αυτό να αποτελέσει και εξ' αιτίας των όσων παραθέτει και εξ' αιτίας των όσων ακουσίως παραλείπει, πρόκληση, έναυσμα και αφορμή για νέα πληρέστερα έργα. Και μόνον αυτήν είναι η προσφορά του, φρονώ ταπεινά πως δεν θα έχει αποκλίσει του στόχου του.

Η Ρωμηοσύνη της Πόλης του 1950 ήταν μια κοινωνία να μεν τραυματισμένη και οπωσδήποτε φθίνουσα, πλην όμως εισέτι ικανή σε πάμπολλους τομείς να διακριθεί και να καταλάβει ακόμη και σε επίπεδο Τουρκίας -δεν τολώ να πω "εθνικό"- σημαίνουσα θέση. Η αντοχή της -που ήταν τέτοια ώστε να επιτρέψει, μόλις οι συγκυρίες έδωσαν λιγότερο δυσμενείς γ' αυτήν, μόλις υποχώρησε κάπως η εναντίον της καταπίεση, την εντυπωσιακή μεταπολεμική ανόρθωση- ωφείλετο να μεν στην γνωστή προσαρμοστικότητα του Ρωμηού, πολύ δε περισσότερο στις βελτιωτικές ρίζες του πολιτικού Ελληνισμού, που ήταν ακόμη στα μέσα του αιώνα μας σχεδόν άρτιος και σχετικώς αυτόκλητος, μελλοντί ηδη βαθειά σηματοδεδειγμένος από την έδρα. Στους κόλπους του επεβλήσαν στοιχεία πολιτισμικά αιμώδη βυζαντινά με ελληνιστικές και κλασικές προεκτάσεις, όπως επίσης στοιχεία από την πιο πρόσφατη ιστορία του, εκείνη του ορθόδοξου ρωμαϊκού μιλίετου - γένους, από την οποία η σύγχρονη πολιτική Ρωμηοσύνη -και όχι μόνον αυτή εξ' όσων φαίνεται από την ελλαδική πολιτική ιστοριογραφία- ηρέσκειτο να ενθυμείται και ν' αναπολεί τα τελευταία μονάχα πενήντα - εξήντα πρώτου 1910 ευτυχέστερα γ' αυτήν χρόνια-, που για την Οθωμανική Αυτοκρατορία γενικώς, ειδικότερα δε για τον Τούρκο, ήταν απεραντίστης τα πιο ταπεινωτικά, τα πιο δυστυχ.

Αρκετά να σταματήσει κανείς στα τοπωνύμια που ήταν εν χρήση καθημερινή εκ μέρους των Ελλήνων Κωνσταντινουπολιτών τα 1950 - 1960, για να αντιληφθεί το πόσον η Πόλη των μέσων του αιώνα μας ήταν ακόμη ακεραία, το πόσον, παρ' όσον τριακονταετή της ήδη παραγκωνισμό από την Αγκυρα (ίσως μάλιστα εξ' αιτίας αυτού) και την εφαρμοζόμενη εις βάρος των μειονοτήτων εθνικιστική πολιτική, διέσωζε ακόμη το ιστορικό της πρόσωπο. Ο Κωνσταντινούπολιτης

Ρωμής, όχι ο λόγιος αλλά ο μέσος κοινός άνθρωπος, χρησιμοποιούσε αβίαστα, πότε ονόματα αρχαιοελληνικά όπως Προποντίς, Βόσπορος, Ύψωμαθεία, Βλαχέρνες, Σκούταρι, Χαρταλίκη, Παντείου, Φανάριον, Γαλατάς, πότε ονόματα ρωμαϊκά που πλάσθηκαν στα οθωμανικά, όμως χρόνια όπως Εξ Μάρμαρα, Μέγα Ρεύμα, Μακροχώρι (οι βυζαντινοί θα έλεγαν αντιστοίχως Εξω-Εξακίωνιον, Μιχαήλιον, Ερβόμον) αλλά και Τατάουλα, Σταυροδόξοι, Πέραν, Νηχώρι, και τόσα άλλα, η Ελλάς δεν είχε πολιτική, ως δε εκ τούτου, έστω και θυσιάζοντας την Πόλη, δεν ήταν σε θέση να ζητήσει και να διαπραγματευτεί ανταλλάγματα. Απόδειξη είναι η μοίρα της Ρωμηοσύνης της Τουρκίας εν σχέσει προς τις εσωτερικές εξελίξεις μετά το 1955 στο μουσουλμανικό στοιχείο της Δυτικής Θράκης.

Κυρίες και κύριοι,

Πρόσφατα, προ τριών περίπου μηνών, έληψεν υπογράφω, συνυπεύθυνος τότε η λίγο παλαιότερα -δεν έχει σημασία- για τον υπερόριο και αποδήμο Ελληνισμό, ακούσθηκε από τηλεοράσεως να απορή και να εξανίσταται για την θλίψη που προκαλείται, αλλά και στους συνομιλητές του στη συγκεκριμένη εκπομπή, η εξουθένιστος του Ελληνισμού της Κωνσταντινούπολεως, εφ' όσον -έλεγε- το ελληνικό στοιχείο ακμάζει και διακρίνεται σε άλλα σημεία του πλανήτη, όπως στην Αυστραλία, την Σουαβία, την Μοζαβίκη και την Νότιο Αφρική. Δεν θα σχολιάσω την υποκριτική ρήση "θα πω μονάχα πως με μια τέτοια νοοτροπία, με ένα τέτοιο φρόνημα, κυρίως δε με μια τέτοια προσέγγιση της πραγματικότητας, η Ελλάς είναι αδύνατο να γίνει σεβαστή στους φίλους της, πόσο μάλλον τρομερή στους εχθρούς της."

Αλλά, αν πορεύονται οι κρατούντες στην δική τους από δεκαετίων πεπαιτημένη. Εμείς όμως; Στην έχρηστη στιγμή, τώρα που η αγαπημένη ιστορική Κωνσταντινούπολη πολλή τα τελευταία τριάντα χρόνια με τον δεκαπενταετή του πληθυσμού, που, προερχόμενος κατά μέγα μέρος από τα χωριά της Ανατολής, δεν έχει ούτε ντόπιες μητρες ούτε ντόπιες αναφορές κι ακουστώς ευαισθηθείς, Η μεταβολή αυτή είναι με άλλα λόγια, σημαίνει αδήριτο της κοσμογονίας που συντελέστηκε στην Κωνσταντινούπολη τα τελευταία τριάντα χρόνια να με τον δεκαπενταετή του πληθυσμού και τον απανισμό των μειονοτήτων, κοσμογονία από την οποία αναδόθηκε μια καινούργια Πόλη, ξένη και σε ρήξη απόλυτη με συνολικό το αυτοκρατορικό της παρελθόν, ηλικίας δεκαετιών αιώνων.

Όσο για τη δική μας μειονότητα οι πιθανότητες επιβιώσεως της ήταν ήδη από τα 1922/24 μικρές. Καθ' όσον, έχοντας πλέον, ως συνέπεια της Καταστροφής, απώλεσε την θρακική, μικρασιατική και μαυροβαλκανιστική ενδοχώρα της, κι επομένως, έως ενός σημείου απώλεσε την δυνατότητα της φυσικής αναγεννώσεως της από τον πληθυσμό των επαρχιών- η Ρωμηοσύνη της Πόλης, η ειρηνική και η πολυμήχανη, η ανυπερδύσητη Ρωμηοσύνη της Πόλης, είχε επί πλέον να αντιμετωπίσει ως εκ της θεσάσεως της την επιδίωξη πραγματικότητας που συνθέτετε η τριπλά αρνητική της ιδιότητα που να είναι:

α) βαλκανική μειονότητα σε μια περίοδο διόλου φιλική προς τις μειονότητες, β) ελληνική μειονότητα στην Τουρκία, και γ) χριστιανική μειονότητα σε μια χώρα, παρά το σεκουλαριστικό της προσώπιο, μουσουλμανική. Μόνο της έρευνας, πέραν της βαθύρριζης παραδόσεως της την οποία ως κιβώτος ανακεφαλαιώνει και διατραινει -όντας ταυτόχρονα θεσμός πνευματικός πανορθόδοξος- το Οικουμενικό Πατριαρχείο, θα ήταν μια ισχυρή και αποφασισμένη να την προστατέψει Ελλάς. Πλην όμως -με εξαίρεση τα χρόνια που περιγράφονται στην "τελευταία αναμνηση", κατά τα οποία η θεματική πρόσδοξη της ελληνοτουρκικής προσεγγίσεως προκάλεσε, στην ελληνική αποκλειστικώς πλευρά, την ψευδαίσθηση της στο εξής μόνιμης αρμονικής συμπεριφορής με την Τουρκία, και συνακόλουθα ένα έντονο, έμπρακτο ενδιαφέρον υπέρ της μειονότητας- η Ελλάς είχαν ήδη από τα 1930 κυνικώς αν και κεκαλυμμένως εγκαταλείψει το ελληνικό στοιχείο της Πόλης στην τύχη του, στάση την οποία ακολούθησε και από τα 1955 και τα εξής, όχι χωρίς να του παρέχει επιδεημιακά μικρότερες ή μεγαλύτερες βοήθειες για την πρόσκαιρη αντιμετώπιση αναφουσών αναγκών. Και ως προς το ζήτημα αυτό, όπως και ως προς τόσα άλλα, η Ελλάς δεν είχε πολιτική, ως δε εκ τούτου, έστω και θυσιάζοντας την Πόλη, δεν ήταν σε θέση να ζητήσει και να διαπραγματευτεί ανταλλάγματα. Απόδειξη είναι η μοίρα της Ρωμηοσύνης της Τουρκίας εν σχέσει προς τις εσωτερικές εξελίξεις μετά το 1955 στο μουσουλμανικό στοιχείο της Δυτικής Θράκης.

Κυρίες και κύριοι,

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ

Για την Πόλη, τον Πολίτη, τον πολιτισμό

Εκδότης - Διευθυντής: Μιχάλης Α. Βασιλειάδης
Αεροπολέως 61, Καλλιθέα 176.75 Τηλ. 95.83.225
Ετήσια συνδρομή 1997: Για την Ελλάδα δρχ.4000
Για το εξωτερικό U.S.\$ 30.-

Τεύχη προηγούμενων ετών δρχ. 500 ή \$ 3.-
Οι συνδρομές εξωτ. πληρώνονται στην Ελλάδα σε δρχ.
Εμβάσματα - Επιταγές στο όνομα του εκδότη.
Τεχνική επιμέλεια: ΦΩΤΟΣΥΝ ΑΒΕΕ ☎ 36.10.035
Μοντάζ: Θεώνη Νιφλή ☎ 52.29.220
Εκτύπωση: Μ. Αθανασιάδης-Μ. Ανδρίκου ☎ 52.53.955
Βιβλιοδεσία: Κ. Καραγιάννη
Επικούρη 20 Αθήνα ☎ 32.17.823
Διακτεταίωση αποστολής: Π. Καρατζά
Μενελάου 27 Άνω Πετράλωνα ☎ 34.27.901

Miele

ΓΛΥΦΑΔΑ

ΜΕΤΑΞΕ 41, 1ος ΟΡΟΦΟΣ, ΤΗΛ.: 89.40.922
(ΕΝΑΝΤΙ ΚΛΕΙΣΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ)

ΕΠΙΠΛΑ ΚΟΥΖΙΝΑΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ
ΣΥΣΚΕΥΕΣ ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ Ε.Μ.Π. - ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ Ι.Δ.Γ.Σ.Α.

Κρουαζιέρα στη Μαύρη Θάλασσα από 19-29 Οκτωβρίου
(Πειραιάς - Σούδα - Μητιλίνη - Κουσάντζι - Οδησσός -
Γιάλτα - Βάρνα - Θεσσαλονίκη - Πειραιάς)
Τιμές από 195.000 - 235.000

ΤΑΞΙΔΙΑ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Διεύθ.: ΣΥΝΤΑΓΜΑ - Καρ. Σερβίας 7
Τηλ.: 32.31.362 - 32.25.408

RIKA TRAVEL

Σταδίου 10 Ισόγειο Τηλ. 33.11.296

Αεροπορικές εκδρομές ΠΑΡΙΣΙ - ΝΤΙΣΝΕΥΛΑΝΤ
Αναχωρήσεις κάθε εβδομάδα

Διανεκτερεύσεις και εντός της Ντίονεϋλαντ ξεναγ-
σεις Λουβρό, Παναγία των Παρισίων, Πύργο του Αιφελ,
Κρουαζιέρα στον Σηκουάνα, διανυκτερεύσεις και εισο-
δοι στο πάρκο της Μαγευτικής Ντίονεϋλαντ

ΠΡΑΓΑ ΜΠΡΝΟ ΜΠΡΑΤΙΣΛΑΒΑ ΒΙΕΝΝΗ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ
7ΗΜΕΡΗ Αναχωρήσεις κάθε Πέμπτη
Πλήρης ξενάγηση, ημιδιατροφή, ξενοδοχεία 4 αστέρων
Μόνο 175.000 ΔΡΧ

ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΕΣ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Εισιτήρια αεροπορικά, ακτοπολικά, εσωτερικού και
εξωτερικού.

ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΙΝΕΠΕΚΟΓΛΟΥ

Αθηνών 11 Μοναστηράκι Τηλ. 32.19.092
Αλυοσπρίονα Βενζινοκίνητα HOMELITE
Μηχανές Γκαζόν MC CULLOCH
BOSCH - Ηλεκτρικά Εργαλεία
Ερασιτεχνικά Μηχανήματα BLACK & DECKER
Ηλεκτρογεννήτριες - Κομπρεσέρ
Εργαλεία Τεχνιτών PEUGEOT

PHILIPS

Το Σήμα...
με την μεγαλύτερη ΔΗΜΟΤΙΚΟΤΗΤΑ
σ' όλο τον κόσμο.

...προσφέρει ανέσεις, σιγουριά και...
όχι προβλήματα!!

ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΙΣ, ΒΙΝΤΕΟ,
ΒΙΝΤΕΟΚΑΜΕΡΕΣ, ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΑ,
ΦΟΡΗΤΑ ΘΕΡΜΑΝΤΙΚΑ...

μέχρι ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΣΙΔΕΡΑ, ΜΙΞΕΡ,
ΚΑΦΕΤΙΕΡΕΣ, ΑΝΕΜΙΣΤΗΡΕΣ, ΣΤΙΦΤΕΣ,
ΡΟΛΟΓΙΑ...

* Πάντοτε με την εγγύηση της προηγμένης
τεχνολογίας της PHILIPS

ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΕΩΡΓ. ΚΑΣΑΠΟΓΛΟΥ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΣΚΕΥΩΝ
ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ (ΘΗΣΕΩΣ) 74, ΚΑΛΛΙΘΕΑ 176.76
% 95.60.522, 93.71.160-1, 2, 95.80.470
ΤΗΛ. SERVICE 93.71.163 - FAX 95.69.944

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

ANNA ZERMPINH -
ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

As. Cs. Delaware, U.S.A.
C. Pr. Michigan, U.S.A.

Μεγ. Σπηλαίου 8 - 174.55 ΑΛΙΜΟΣ Τηλ. 98.29.912
Κύπρου 43 - 166.75 ΓΛΥΦΑΔΑ Τηλ. 89.82.661

ταβέρνα το Ζαφείρι

Ηλίου 19, 166.71 - Καβούρι
Τηλ.: 89.58.603 - 89.53.680

Τώρα και στο Παλαιό Φάληρο
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ
«ΠΙΣΤΩΦ»

Το γνωστό από την Πόλη, στην Αγία Τριάδα Ταξίμ,
Γραφείο Τελετών «Πιστώφ» λειτουργεί και στην Αθήνα.
Θα βρείτε σ' αυτό ό,τι χρειάζεστε και ειλικρινή συμπα-
ράσταση στις δύσκολες ώρες.

Αγ. Βαρβάρας 73 Α - Π. ΦΑΛΗΡΟ
Τηλ. Γραφείου 98.38.801 - 98.28.070 - 88.34.085
Για νύκτα 98.37.785

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΕΙΡΗΝΗΣ ΙΟΥΡΑ. ΠΟΙΜΕΝΙΔΗ

εκ Κωνσταντινουπόλεως
Το παλαιότερο Γραφείο Τελετών στο Παλαιό Φάληρο
κέρδισε την εμπιστοσύνη σας λόγω της πολυετούς
πείρας του και της ανθρωπίνης εξυπηρέτησής σας
ΣΑΣ ΠΑΡΕΧΕΙ ΑΡΙΣΤΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ
ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ
Αγ. Αλέξανδρου 50, Π. Φάληρο
τηλ. γρ. 98.28.800 - 98.14.891 & οικ. 98.33.117

30 χρόνια
προσφορά
δρυσίας

ΚΛΙΜΑΤΙΣΤΙΚΑ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

AUTOCIMA
Lagias

ΙΩΑΚΗΜ Σ. ΛΑΓΙΑΣ Α.Ε.
Λεωφ. Αμφιθέας 85, 175 64 Π. Φάληρο, Τηλ.: 9832053 - 9848468, Fax: 9817878

ΔΡΟΣΙΑ
ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ!

ΕΣΤΙΑ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΗΣ ΕΔΡΑΣ ΤΗΣ
ΕΣΤΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Γνωστοποιείται ότι η έδρα και τα γραφεία της
"ΕΣΤΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ" μεταφέρθη-
καν και λειτουργούν στη διεύθυνση:

ΑΧΙΛΛΕΩΣ 47 ΠΑΛ. ΦΑΛΗΡΟ 175.62
Τηλ. 98.20.901 - 98.32.243 Φαξ 98.13.456

Ωρες λειτουργίας γραφείου - 14.00
Δευτέρα και Τετάρτη 8.30 - 14.00
Τρίτη, Πέμπτη και Παρασκευή
8.30 - 13.30 πρωί, 17.00 - 20.00 απόγευμα
Σάββατο 8.30 - 13.30

γεύση

palet

στη

ζαχαροπλαστική

Διευθ. Θουκυδίδου 50, Καλαμάκι.
Τηλ. 98.28.154

Camiceria
LOUIS DARAUD

ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΟΥΔΑΡΟΣ
Υποκατάστημα Βιοτεχνίας Υποκαμίσεων

Η άριστη ποιότητα σε άμεσο συνδυασμό με προσ-
τιές τιμές. Υποκάμισα, Πιζάμες, Πλεκτά, Γραβάτες,
Κάλτσες, Ζώνες.

Με τα πιο σύγχρονα σχέδια που ικανοποιούν και
τους πιο απαιτητικούς πελάτες.
«Ειδικό Τμήμα για επί μέτρου παραγγελίες και
επιδιορθώσεις υποκαμίων. - Αλλαγή κολλάρων,
μανσέτων κ.τ.λ.»

ΤΡΙΤΩΝΟΣ 44 & ΑΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΠΑΛΑΙΟ ΦΑΛΗΡΟ ΤΗΛ.: 98.15.415

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΕΣ

Από τον Κώστα Γ. Τσιλιμαντό

ΚΩΣΤΑΣ ΜΙΧ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ
Πελοποννησιακή Λογοτεχνία
(Η Λογοτεχνία της Αρκαδίας)

Αθήνα 1996

Ο κ. Κώστας Σταμάτης ανέλαβε
να φέρει σε πέρος ένα ογκώδες έργο
πολλού μόχθου, την Ανθολογία της
Πελοποννησιακής Λογοτεχνίας, η
οποία όταν ολοκληρωθεί θα αποτε-
λείται από οχτώ τόμους.

Ηδη παρουσιάσαμε στο 54 φύλλο
της «Ε» (Σεβίριος 1995) τον τόμο
τον σχετικό με την Αργολίδα.

Σήμερα παρουσιάζουμε το νέο
τόμο που αφορά τους λογοτέχνες
της Αρκαδίας, όπου, μέσα στις
τετρακόσιες και πλέον σελίδες του,
ανθολογούνται 89 λογοτεχνίες, ενώ
στο επίμετρο (σελ. 361 - 399) περι-
λαμβάνονται τα βιογραφικά και η
εργογραφία άλλων 34 λογοτεχνών
και συγγραφέων, οι οποίοι ανήκουν
σε παρεμφερείς τομείς, όπως ιστο-
ρία, λαογραφία, φιλολογία κλπ.

Με την ευκαιρία αυτή καλή είναι
και λίγη Γεωγραφία. Ο Νομός
Αρκαδίας περιλαμβάνει τέσσερις
επαρχίες: α) τη Μαντίνεια, β) τη Γορ-
τυνία, με πρωτεύουσά τα Λαγκάδια,
γ) την Κυνουρία, με πρωτεύουσα το
Λεωνίδιο (εδώ μιλούνται τα τσα-
κωνικά), και δ) τη Μεγαλόπολη, με
πρωτεύουσα την ομώνυμη πόλη.

Εχοντας ως αρχή για την ανθολό-
γηση των λογοτεχνών τον τόπο γέν-
νησής του καθενός ο κ. Σταμάτης,
κατατάσσει στον τόμο αυτό γνω-
στούς μας ποιητές, που έχοντας
ξερύψει τα τοπικά όρια της κατα-
γωγής τους ανήκουν σε ευρύτερους
χώρους. Ουδείς φρόγος γι αυτό.
Κάθε τόπος περικρατείται να προ-
βάλλει ως δικούς του ανθρώπους
που περιβάλλονται με κάποια
αιγλή, άλλο να πολλές φορές ούτε
καν νοιάστηκε για το ξεκίνημά τους
ή στη χειρότερη περίπτωση δεν
τους κινήθηκε κούλας...

Ετσι συναντούμε τον Κρίτωνα
Αθανασούλη (γεννήθηκε στην Τρί-
πολη), τον Κώστα Ουράνη (γεννή-
θηκε στο Λεωνίδιο), τον Νίκο Γκά-
τσο (γεννήθηκε στα Χάνια Φαργκό-
βρης της Αρκαδίας), τον Κώστα
Καρυωτάκη (γεννήθηκε στη Σικιά
Κορινθίας) κ.α.

Κάποτε ζητήθηκε από τον Αχιλ-
λέα Παράσχο να γράψει τη γνώμη
του για τα λευκώματα - ήταν τον
συμμό τότε. Όταν άνοιξε κάποιο
και είδε δίπλα σε ποίημα του
Βύρωνα να υπογράφει φαρδιά πλα-
τιά και κάποιος ονόματι Νικολέτο-
πουλος, ο ποιητής μας σημείωσε:

Νεκροταφείον αληθούς ιωότητος,
διότι / με τον Νικολέτοπουλον ο
Μάριον υπνώττει!

Λίγο - πολύ τα χει αυτά και κάθε
Ανθολογία. Ιδιαίτερα όμως όταν ο
ανθολόγος είτε από τοπικό ζήλο
είτε για να απορρίψει παρεξηγήσεις,
είναι υποχρεωμένος να μη παραλεί-
πει κανένα που βάλθηκε "να θύσει
εις τας Μούσας", ο κίνδυνος γίνε-
ται ακόμη πιο μεγάλος.

Ανεξάρτητα από αυτά εκτιμώ
πολύ το μόχθο του κ. Σταμάτη, που
προϊποθέτει έρευνες επί ερευνών
και δαπάνη βίου. Και πάνω απ'
όλα ενδιαφέρει και στοργή για
εξαφανισμένους ή ξεχασμένους, να βρε-
θούν οι παραμυθισμένοι από σκοπι-
μότητα ή παραδρομή και τέλος να
γίνει διαλογή της ημας από το
στάρι στην εν γένει παραγωγή των.
Πέραν τούτου ο κ. Σταμάτης θέλο-
ντας να βοηθήσει τον αναγνώστη,
μετά τα βιογραφικά και την εργο-
γραφία του κάθε ποιητή ή πεζογρά-
φου, αποπειράται με συνοπτικούς
χαρακτηρισμούς να εντοπίσει το
στίγμα τους και τις καταβολές τους.
Και αυτό γίνεται είτε με κρίσεις
δικές του είτε και με επιλογή χαρα-

κτηριστικών γνωμών και κρίσεων
επιφανών κριτικών μας. Μετά από
τόσο μόχθο, καλό θα ήταν να ανα-
φερόταν οι συγκεκριμένες συλλο-
γές απ' όπου προέρχονται τα ανθο-
λογούμενα ποιήματα. Αντά.

* * *

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Θ. ΚΑΣΙΑΝΗΣ
Αιμίλιος Καραούτος

Αφιέρωμα στο Μεγάλο Δάσκαλο
Αθήνα 1996

Με πολλή συγκίνηση έλαβα το
πιο πάνω βιβλίο - φόρο τιμής και
αφιέρωμα στη μνήμη του έξοχου
Δασκάλου που εικοσιπέντε χρόνια
μετά το θάνατό του παραμένει
χλωρή και οι ευνομονούντες
μαθητές του τού στήνουν μνημεία
στο χρόνο.

Επιμελήτης μιας θαυμάσιας έκδο-
σης και συνάμα αποτιμητής του
έργου του αξεχάστου καθηγητή
είναι ο Μεγαλόστολος - το θεωρεί
δικαίως τίτλο - κ. Ελευθέριος
Κασιάνης, που έχει τιμήσει με βρα-
βείο της Ακαδημίας Αθηνών,
συγγραφέας και πολλών άλλων
έργων, τα οποία έτυχαν πολλών
διακρίσεων και βραβεύσεων.

Επιμελήτης μιας θαυμάσιας έκδο-
σης και συνάμα αποτιμητής του
έργου του αξεχάστου καθηγητή
είναι ο Μεγαλόστολος - το θεωρεί
δικαίως τίτλο - κ. Ελευθέριος
Κασιάνης, που έχει τιμήσει με βρα-
βείο της Ακαδημίας Αθηνών,
συγγραφέας και πολλών άλλων
έργων, τα οποία έτυχαν πολλών
διακρίσεων και βραβεύσεων.

Είμαι ο τελευταίος που μπορεί να
ξέρω κάτι για τη χριστιανική τέχνη
του ελληνισμού. Το βιβλίο όμως
που έχω υπόψη μου (Δ. Κ. Εσσελί-
γκ "Βυζάντιον και Βυζαντινός
πολιτισμός". Μετάφραση Σ. Κ.
Σακελλαροπούλου. Σιδερός 1914
έκδοση β' σελ. 219 - 240) σχετικά με
τις βυζαντινές μικρογραφίες δεν
ομιλεί για αισιατική επίδραση.
Επειδή δε γνωρίζω το θέμα, σταμα-
τώ.

Πρόκειται ο Καραούτος "εδίδασκε
στην καθρεστική, χωρίς εκ πεποι-
θήσεως να είναι καθρεστικός ή
αρχαϊστής" (σελ.17). Εχοντας την
προνομιακή τύχη να διατέλλει τον
δυο χρόνια μαθητής του (1953-55)
στη Μεγάλη του Γένους Σχολή, τον
ενημέρωμα να μας λέγει: "Θα ομι-
λώμεν ελληνιστί!". Η εκείνο το στε-
ρότυπο: "Αποσπάσεις φύλλον χά-
ρτου και επ' αυτού πραγματευθείτε
τα κάτωθι". Μου συνέβη όμως να
ιδώ και γραπτή του σημείωση για
επιστροφή βιβλίου προς τον κτήτο-
ρα σε πλήρη δημοτική: "Συγχώρα
μου την άγνητα!" έγραφε ο σεβα-
στός Δάσκαλος, που δεν ήταν τόσο
μονοκόμματος, όπως νομίζονταν.

Η εργασία του κ. Κασιάνη διανοί-
γεται με την προσφώνηση του προς
το Δάσκαλο, στα 1935 όταν ήταν ο
ίδιος τελειόφοιτος της Μεγάλης
Σχολής, με γράμματα του Καραού-
του προς τον πατέρα του, με τον
επιτάφιο λόγο του Ιωάννη Καρα-
γιάννη, Σχολάχη τότε, τον επιμη-
μόσυνο λόγο του Αλέξανδρου
Χατζόπουλου, με πολύ καλό φωτο-
γραφικό υλικό, βιογραφία του
τιμιωμένου κ.α. Να μου επιτραπεί
να πω κι εγώ δυο λόγια για τον αεί-
μνηστο Δάσκαλο.

Τα μάτια του τίνεζαν αστραπές.
Η ιδιορρυθμία της ομιλίας του να
τονίζε επιμελώς κάθε συλλαβή με
εξάρσεις και κορυφώσεις, προσδι-
δομένη στο λόγο του, ήταν για
δεδειγμένη, θα γράφω και γι
αυτό: "Αυτός έγρα". Τον αγαπούσαμε
αδέσποτο. Τον θεωρούσαμε
αδέσποτο. Κυκλοφορούσε ένα από
τα πολλά ανέκδοτα που -όταν μου
δοθεί ευκαιρία, θα γράφω και γι
αυτό: "Κάποτε επενέβη και ο
Πατριάρχης για κάποιο μαθητή να
τον δοθεί... "άφεσις αμαρτιών".
Στον Καραούτο έβγαζε πλάγους
είδηση. Και η απάντησή ήταν: "Να
πείτε τον Παναγιώτατο, ασπάζο-
μαι την δεξιά του, αλλά βαθμὸν
δεν δίδω".

Ο Καραούτος παρέμεινε στις
ψυχές των μαθητών του στήτος,
και αυτό γίνεται είτε με κρίσεις
δικές του είτε και με επιλογή χαρα-

αγέρωχος, αφοσιωμένος στην επι-
στήμη του, ένας λεβέντης καθηγη-
τής που κέρδιζε το θαυμασμό τους.
Πολλές - πολλές ευχαριστίες στο
κ. Κασιάνη και ιδιαίτερη τιμή τού
αξιζει για όσα εμόχθησε.

* * *

ΝΙΚΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ
ΜΙΚΡΟΓΡΑΦΙΕΣ

Εκτός Εμπορίου

Τόπος καταγωγής της τέχνης της
μικρογραφίας είναι η Ασία. Εκεί
ενοήθηκε ο μυστικισμός, η περι-
σύντομη, η έντονη προσοχή, η υπο-
μονή και η βαθιά εναισθησία,
καθώς μαθαίνουμε από μια σύντο-
μη και περιεκτική αναδρομή σ'
αυτή την τέχνη των μικρών χώρων
από τον κ. Παλαιόπουλο.

Είναι ευτύχημα που το ιουδαϊκό
"ου ποιήσεις ομοιώματα σεαυτά"
η ελληνιστική και φιλοσοφία δεν
το δέχτηκε και από τα αγάλματα
κράτησε την ιδέα της πλαστικότη-
τας και εξέφρασε τη νέα θεοσκέια
με νέα δεδομένα.

Αλλοτε η χριστιανική τέχνη με
τις ασκητικές μορφές, τις αφύσικες,
τις εξαλλωμένες, δεν είναι παρά
βωθητική της χριστιανικής διδα-
σκάλιας. Δεν ενδιαφέρει τόσο για
την ανατομία, όσο για την έκφραση.
Το ιδεολογικό περιεχόμενο υπερί-
σχει της μορφικής συγκρότησης.

Είμαι ο τελευταίος που μπορεί να
ξέρω κάτι για τη χριστιανική τέχνη
του ελληνισμού. Το βιβλίο όμως
που έχω υπόψη μου (Δ. Κ. Εσσελί-
γκ "Βυζάντιον και Βυζαντινός
πολιτισμός". Μετάφραση Σ. Κ.
Σακελλαροπούλου. Σιδερός 1914
έκδοση β' σελ. 219 - 240) σχετικά με
τις βυζαντινές μικρογραφίες δεν
ομιλεί για αισιατική επίδραση.
Επειδή δε γνωρίζω το θέμα, σταμα-
τώ.

Η προσπάθεια του Κ. Ν. Παλαιό-
πουλου "αποβλέπει στη συγκέντρω-
ση και διαλογή από τα παλαιά και
σπανιότερα αριστουργήματα, θέμα-
τα, και όσο το δυνατόν απόδοσή
τους σε μικρογραφίες που θα απο-
τελέσουν τον πυρήνα για μια
πρώτη εμφάνιση ενός μοναδικού
συγκροτήματος μινιατούρας στην
Ελλάδα, διαπλάτυνοντας την προ-
σπάθεια να παρουσιαστούν τα αρι-
στοτεχνήματα της τέχνης όλων των
εποχών".

Πως να μην συγκριθείς τον
άνθρωπο που σε βαθιά ηλικία δια-
κατέχεται όχι μόνο από τον οίστρο
της τέχνης, αλλά και από υψηλά
οράματα.

Πως να μην συγκριθείς τους λαμπρούς
συνδυασμούς των χρωμάτων σφά-
ντα μικρογραφιών που που υπο-
λογίζονται στο βιβλίο του και τον ευ-
χόμεστε ολόκληρα τα όνειρά του να
σας καθυπνώσουν.

* * *

ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ αρ.6
ΚΩΝ. ΧΡ. ΚΣΤΟΥΛΑ

Η Μάνα Μολογεί
κι Εγώ Γράφω

Ιωάννινα 1996

Και ο τίτλος όμορφος. Η μάνα
μολογεί κι ο γιος καταγράφει.

Και είναι όλη η αφήγηση λαϊκός
θλασμός: Τοπικές ιστορίες, κοινο-
νική και αγροτική ζωή, έθιμα, προ-
λήψεις, δοξασίες, γλωσσολογία και
πάνω απ' όλα το γλωσσικό τοπικό
ιδίωμα του Παναγιώτη. Και μέσα
από τον αφηγηματικό λόγο το ήθος
και το ύφος μιας εποχής.

Τα ιστορικά γεγονότα συμβαίνουν σε
ένα όμορφο χωριό του Παναγιώτη,
το Δολό, καλύπτοντας όμως και λίγη
ζωή από τη γειτονική Βοστίνη
(Παναγιώτη τώρα), που τότε ήταν
ονομαστό κεφαλοχώρι.

Κάπου το κείμενο παίρνει τη
χροιά λαϊκών χορών. (Το φιλέα-
νι σ.74, χαρά σ.84).

Η μάνα τότε μολογεί σαν να
έχει ένα νοητό ακροατήριο μπροστά
της, τότε τη ρωτάει ο γιος "καλά

Η ΚΟΖΑΝΗ ΤΩΝ ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Κυκλοφόρησε σε μια θαυμάσια έκδοση ο τόμος: "Οι καρτ-ποστάλ της
Κοζάνης 1904-1925", ένα πόνημα του Γιώργου Γκολομπά που -ευτυχώς-
αξιοποίησε το Υπ. Πολιτισμού και ο Δήμος Κοζάνης. Το έργο, πέρα από
τους Κοζανίτες, απευθύνεται γενικά στους συλλέκτες, αλλά παρουσιάζει
ενδιαφέρον για όλους και κυρίως για τους κωνσταντινουπολίτες, μια και
η Κοζάνη, τόσο επί τουκοκοκατίας όσο και παλαιότερα, βρισκόταν στην
πολιτιστική και πολιτισμική επιρροή της Πόλης.

Για να αποκτήσει κανείς τον καλαίσθητο -αριθμημένο- τόμο, που απο-
τελεί πραγματικό κόσμημα για κάθε βιβλιοθήκη, μπορεί να αποταθεί στον
συγγραφέα. (Μοσχονοσίων 90, Θεσ/νίκη 551.31 Τηλ. 031 - 410.340)

«Ε»

μορ'μάννα, για πες μου..."(σ.74).
Κάπου ενώ η αφήγηση είναι
ευθεία, απότομα μπαίνει στο κείμε-
νο ο γιος "η μάνα μου συμφώνησε
..."(σ.32). Αυτό γεννιέται το αντι-
λαμβάνεται και ο ίδιος, όταν μας
προειδοεί στον πρόλογο του.
"Γραφή ανάκατη. Άλλοτε στο
ρυθμό της αφήγησης και άλλοτε σε
δική μου απόδοση και διασκευή"
(σ.11). Παραφράζοντας το ποίημα
του Σαχτούρη "ο δαίμονας" θα
λέγαμε πως κάπου η μάνα γεννάει
το γιο και κάπου ο γιος τη μάνα.

Ως προς τα τοπικά γλωσσικά
στοιχεία: Άλλοτε σφύεται απόφους
ο γλωσσικός τύπος (π.χ. κίτερος,
κιτερόδα σ.21, μερηγγίνα σ.18,
ομπόλια (=αρκούδι) σελ.20, μούρσα
(=λούτσα) σελ.27, σαφράνι (=αρό-
κοι) σελ.21, κομπουνά (εξάντρα)
σελ.48, ξαχλιάζαμε (=εξαφρονόνα-
με) σελ.50, έρβε σ.58, νεροστουβιά
(=νεροτρίβη) σ.53, ζουλάπια
(=λύνκοι) σελ.54, τσιαλοκόπια
(=είδος τεσκουριού) σελ.63, πασά-
νι (=πάσα έσκα) σελ.24 κ.α.,

Από το χορό του Γαλατά το 1958 στο "Λιμάν Λοκάντασι". Διακρίνονται στην άκρη δεξιά, ο Γιώργος και η Μαρίκα Κουγιανού, καθώς και οι Δημήτρης και Αλίκη Σακοπούλου, Ελένη Βασιλείδου, Χρήστος Κουνιάδης, Μάρθα Αιγιάνη, Ευαγγελία Γεωργινίτς και Βάσω Γκόγια.

Εκδηλώσεις του Συνδέσμου Γαλατιανών

Την Κυριακή 12 Ιανουαρίου, οι Γαλατιανοί έκοψαν την Πίττα τους στο Μέγαρο του Πνευματικού Κέντρου Κωνσταντινουπόλεως. Μεγάλος αριθμός μελών και φίλων του συνδέσμου έδωσαν το παρόν στην εκδήλωση αυτή που έχει γίνει πλέον θεσμός. Παρούσα και πάλη η χορωδία βυζαντινής μουσικής που διευθύνει ο μουσικογίωτατος κ. Παϊκόπουλος και η οποία σε κάθε της εμφάνιση δημιουργεί κατάνυξη στους παρευρισκόμενους και τους παρασύρει με το μέλος της, σε χρόνια αλλοτινιά. Με το μέλος της, που ξεχειλίζει από βυζαντινή παράδοση, αυτή με την οποία είναι άρρηκτα δεμένες οι παιδικές μας αναμνήσεις από τις εκκλησίες της Βασιλεύουσας. Δεν ξεχάστηκε βεβαίως και η φήμη του Οικουμενικού μας Πατριάρχη την οποία οι παρευρισκόμενοι άκουσαν όρθιοι. Παρουσιάστηκε ακόμη και παιδική ομάδα από την ενορία Αγίου Νικολάου Καβουρίου, με επικεφαλής την εκπαιδευτικό τους κα Ευτυχία, η οποία είπε τα κάλλιντα και τραγούδησε.

Την Παρασκευή το βράδυ, στις 31 Ιανουαρίου, ο ίδιος σύνδεσμος

Το Κόψιμο της Πίττας στους Συνδέσμους Αποφοίτων των Παρθεναγωγείων μας

Χρόνια τώρα, οι σύνδεσμοι των τριών μας παρθεναγωγείων, του Ζαππείου, του Ιωακείμ και του Κεντρικού, δεν ξεχνούν να καλέσουν την εφημερίδα μας στις εκδηλώσεις τους και κυρίως στην παραδοσιακή τελετή του κοψίματος της πίττας. Έτσι το βράδυ της Κυριακής 12 Ιανουαρίου, ξεπερνώντας τη θεομηνία που έβροσε με τις καταρακτώδεις βροχές, βρεθήκαμε στο εξαιρετικό περιβάλλον της πολυτελούς αίθουσας του ξενοδοχείου Μερντιγιέν στο Σύνταγμα, όπου ο καλός Σύνδεσμος των Ιωακείμειων επέλεξε να κόψει την πίττα του, την οποία φέτος συνδέθηκε και με δειπνο. Η πρόεδρος και Δέσποινα Χανά, και οι συνεργάτες της στο διοικητικό συμβούλιο, έκαναν ό,τι μπορούσαν για να εξασφαλίσουν μια όμορφη βραδιά στους καλεσμένους τους. Δυστυχώς όμως ο καιρός τούς τα χάλασε. Από τους 250 περίπου φίλους του συνδέσμου που είχαν δηλώσει συμμετοχή, κατόρθωσαν να φθάσουν στο ξενοδοχείο λιγότεροι από εκατό. Περ' όλα αυτά, η βραδιά κύλησε πολύ όμορφα και οι λίγοι που διακινδύνεψαν την εξόδο τους για να τηρήσουν το

έθιμο, έφυγαν ικανοποιημένοι και συγχαιρώντας τους διοργανωτές. Η «Ε» προσθέτει και τα δικά της συγχαρητήρια.

Την επομένη Δευτέρα 13 Ιανουαρίου ήταν η σειρά του Συνδέσμου Κεντρικιάδων να κόψει την πίττα του. Συγκεντρώθηκαν οι παλιές συμμαθήτριες στο ξενοδοχείο Κάραβελ και πήραν το απογευματινό τους τσάι, κόβοντας ταυτόχρονα και την πίττα τους. Η πρόεδρος κα Ολγα Μαρώνου - Χάρτιαν και οι υπόλοιπες κυρίες του διοικητικού συμβουλίου, παρούσες στην είσοδο, δέχονταν τους καλεσμένους τους και τους συνδέσαν στις θέσεις τους. Το κλίμα που επικράτησε ήταν πολύ ευχάριστο και η παρουσία αρκετών παιδικών καθηγητριών έδινε ένα ξεχωριστό τόνο στις παρέες. Αρκετές Κεντρικιάδες διέυσαν κάποια χιλιόμετρα για να παρευρεθούν στην εκδήλωση. Υπήρξε προσέλευση ακόμη και από Θεσσαλονίκη. Ευχάριστη έκπληξη ήταν η παρουσία του γνωστού μας από πέρι χορευτικού ντουό Εύης - Δημήτρη που είχαν και τότε καταπλήξει κατά τις αλληπάλλινες εμφανίσεις τους σε εκδηλώσεις Πολιτικών σωμα-

Το Κόψιμο της Πίττας των Αθλητικών μας Σωματείων

Το Πέρα...

Το πρωί της Κυριακής 12 Ιανουαρίου, ο Αθλητικός Σύλλογος Πέρα, με τελετή που διοργάνωσε στην ιδιόκτητη αίθουσά του στο Παλαιό Φάληρο, έκοψε την πίττα του και βράβευσε, εν ενεργεία και παλαίμαχους αθλητές του, καθώς και πρόσωπα που προσέφεραν για την επίτευξη των σκοπών και των στόχων του συλλόγου. Κορυφαία στιγμή, αυτής της βράβευσης του επί σειρά ετών προέδρου του συλλόγου, τόσο εδώ στην Αθήνα όσο και παλαιότερα στην Πόλη κ. Ιωάννη Εμιρτζέ, η οποία ήταν ίσως και από τις πλέον επιβλημένες στην ιστορία του Α. Σ. Πέρα. Η βράβευση αυτή, αποτελεί ως γνωστόν και παλαιά πρόταση της εφημερίδας μας, η οποία μάλλον προγραμματίζει να παρουσιάσει στους αναγνώστες της την προσφορά του τιμωμένου στην Πολιτική Ρωμοσύνη μέσω του αθλητισμού και όχι μόνο.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν επίσημοι από το Δήμο και τις διάφορες αθλητικές ομοσπονδίες, μέλη και φίλοι του συλλόγου, παλαιοί αθλητές κ.α.

Η στήλη, συγχαίρει το Α. Σ. του σωματίου για την ωραία του αυτή εκδήλωση.

...και τα Ταταύλα

Την επόμενη Κυριακή, 19 Ιανουαρίου, ήταν η σειρά του Αθλητικού Ομίλου Ταταύλα να διοργανώσει παρόμοια τελετή και να κόψει την πίττα του. Το ίδιο περίπου σκηνικό, με τους ίδιους επιστήμονες αλλά αυτή τη φορά με τα μέλη και τους φίλους των Ταταούλων παρόντες, επαναλήφθηκε. Βραβεύθηκαν αθλητές και στελέχη που προσέφεραν υπηρεσίες στο σύλλογο, ενώ το μεγάλο βραβείο "Γιακωνή Στένδρη" δόθηκε φέτος στον κ. Χρήστο Λουάδο.

Συγκινητική όμως και πολύ ανθροπική ήταν η στιγμή που το υπό του κ. Ιωακείμ Αίγνα προεδρείο των Ταταούλων, πρωτοτυπώντας, έδωσε ιδιαίτερη τιμητική διάκριση στον κ. Ιωάννη Εμιρτζέ, φανατικό Περαϊώτη και... ανταταυλιανό, ο οποίος μπορεί βέβαια να μην έχει καμιά ιδιαίτερη προσφορά στον συγκεκριμένο σύλλογο, αλλά έχει προσφέρει σίγουρα στον πολιτικό και αργότερα στον ελλαδικό αθλητισμό.

Ιδιαίτερα συγχαρητήρια και γ' αυτό. Όλα αυτά δε θα χαθούν. Είν κρυμμένα σε κάποια φύλλα χαρτί, σε κάποια γωνία του σφύρου, σε κάποια φύλλα της καδιά μας.

Αντά τα λίγα ηγναία και ζεστά λόγια μας ας είναι το μνημόσυνο ενός νεορού συμποσίτου, όπου τα πρωταθλήματα στο τραπέζι κ στην καρδιά μας, όπως την είχαν τη διατήρησε, όσο θα 'μας και εμείς ζωντανόι.

Ωρα σου καλή φίλε αγαπημένη Κάλο ταξίδι Τάκη.

Κ. Γ. Τ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΚΥΡΙΑ

άνευ υποχρεώσεων για εσωτερική, για περιποίηση ηλικιωμένων στο Παλαιό Φάληρο.

Τηλ. 52.31.842 πρωί και 98.21.055

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΕΓΑΛΟΣΧΟΛΙΤΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΙΩΑΚΕΙΜΕΙΑΔΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΙΑΔΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΖΩΓΡΑΦΙΩΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΖΑΠΠΙΔΩΝ

Τα συνεργαζόμενα Σχολικά Σωματεία Κωνσταντινουπόλεως διοργανώνουν πνευματική εκδήλωση την Κυριακή 9 Φεβρουαρίου 1997 και ώρα 11.00 π.μ. στο αμφιθέατρο του Ιδρύματος Ευγενίδου (Λεωφόρος Συγγρού 387).

Σας καλούμε να τιμήσετε με την παρουσία σας την εκδήλωση

Τα Διοικητικά Συμβούλια ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

✓ Εισηγητής: κ. Ιωάννης Παπαδιαμαντής, Πρόεδρος του Συνδέσμου Ζωγραφιστών

✓ Ομιλητής: κ. Χρήστος Γιανναράς, Καθηγητής Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

✓ Θέμα: Ελληνική Οικουμενικότητα χθές και σήμερα.

Δ ε ξ ί ω σ η

ΝΕΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤ/ΠΟΛΙΤΩΝ ΔΙΑΛΕΞΗ

Καλούνται τα μέλη και οι φίλοι μας να τιμήσουν με την παρουσία τους μια ιδιαίτερα σημαντική διάλεξη του

κ. Σαράντου Καργάκου

με θέμα:

"Η Ελληνική Γλώσσα τον 20ο αιώνα" που θα πραγματοποιηθεί το Σάββατο 22 Φεβρουαρίου 1997 και ώρα 7 μ.μ. στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου Κωνσταντινουπόλεως (Δημ. Σούτσου 46, Αμπελόκηποι, τηλ. 64.64.270).

Είσοδος Ελεύθερη

Τα Διοικητικά Συμβούλια Νέου Κύκλου Κων/πολιτών Σωματίου Απελαθέντων Ελλήνων Επιστ. Συλλ. Νέων Αμπελοκήπων

* * *

Ο Νέος Κύκλος Κωνσταντινουπολιτών καταγράφοντας την πολιτισμική ιστορία της Κωνσταντινούπολης τιμά τον άνθρωπο του θεάτρου ΣΠΥΡΟ ΛΙΝΑ

την Δευτέρα 3 Μαρτίου 1997 στις 19.00 στο Πνευματικό Κέντρο Κωνσταντινουπολιτών.

Προσκαλούνται σ' αυτήν την τιμητική βραδιά όλοι οι φίλοι και οι συνεργάτες του, καθώς και όσοι έχουν και το θέατρο στην Πόλη από κοντά.

* * *

Ο Νέος Κύκλος Κωνσταντινουπολιτών και ο Σύλλογος Απελαθέντων σας καλούν να παρακολουθήσετε μαζί τους την Α' Στάση των Χαιρετισμών, στις 14/3/1997, στην Μονή Σαγματού (περιοχή Υαλική), την δε Γ' Στάση των Χαιρετισμών στις 28/3/1997 στον Οσιο Μελέτιο στις Ελευθερές.

Η μετάδραση θα γίνει με πούλμαν και στην επιστροφή στάση για φαγητό.

Εκκίνηση στις 16.00 μπροστά από το Πνευματικό Κέντρο (Δημ. Σούτσου 46, Αμπελόκηποι).

Για περισσότερες πληροφορίες και κρατήσεις θέσεων στο τηλέφωνο 64.64.270.

Τα Διοικητικά Συμβούλια

ΚΕΜΠΑΠΤΣΙΔΙΚΟ

Ανακίνηση της κουζίνας με τον νέο Ανατολίτη μάστορά μας.

Ασυναγώνιστη φυσική νοστιμιά στη γεύση, δίχως παραπλανητικά καρυκεύματα.

Διατηρούμε πάντα τα σκήπτρα στη γεύση και την περιποίηση και σας προτείνουμε ανεπιφύλακτα τα διάφορα κεμπάπ και τους εκλεκτούς Πολιτικούς μεζέδες. Την πίτα Καισαρείας με παστούρμα και από γλυκά το μοναδικό γνήσιο κιονεφέ. Νέα σπειριανή με το Πολίτικο κοκορέσι καθημερινά

Ανοιχτό καθημερινά

Διευθ.: Πλαστήρα 77 και Μέλητος 7. Νέα Σμύρνη Τηλ. 93.58.134

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

Πόπης, Ναταλίας Μιχαηλίδου

Ευ. Χριστοπούλου

Το τρίτο πρόγραμμα της ΕΡΤ μαζί με τον Δήμο Χαϊδαρίου και το κέντρο πολιτισμού ΠΑΛΑΤΑΚΙ διοργάνωσαν σειρά συναντήσεων στην μονή Δαφνίου με θέμα: "Ελληνες δημιουργοί και ερμηνευτές".

Στο πλαίσιο αυτό οι συμπόλιτες μας Πόπη και η Ναταλία Μιχαηλίδου καθώς και ο σύζυγος της Ναταλίας πρώτος ομιλητής της Κρατικής Ορχήστρας Εγγυέλους Χριστοπούλου στις 12 Σεπτεμβρίου έδωσαν συνανλία με το έξι πρόγραμμα.

1) 16 Βάλς αρ. 39 για 4 χέρια J. Brahms

Εταιρεία με καταπληκτική επιτυχία πιάνο. Ναταλία Μιχαηλίδου, Πόπη Μιχαηλίδου

2) Κουνιέτο σε Μib. αρ. 16 L.v. Beethoven για πιάνο, όπιμο, κλαρινέτο, κόρνο και φαγκότο.

Στο κουνιέτο συμμετέχει ο Εύαγγ. Χριστόπουλος και στο πιάνο η Ναταλία Μιχαηλίδου. Ήταν μια ακουστική απόλαυση.

3) 4 Σαβικοί χοροί αρ. 46 A. Dvorak για 4 χέρια

Η δεξιοτεχνία μαζί με την ευαισθησία που διακρίνει την Ναταλία και Πόπη Μιχαηλίδου είχε αποτέλεσμα να καταχρηστούν και να πιεζοιστούν παρά την βροχή επαυλημμένα.

Η Πόπη Μιχαηλίδου γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη. Από πολύ μικρή ασχολήθηκε με την μουσική, με τον Παύλο καθηγητή πιάνο Filo Adinolfi και εννέα ετών, έδωσε το πρώτο της ρεσιτάλ. Μετά μετέβη στο Παρίσι, όπου ως μαθήτρια του Alfred Cortot και Jules Gentil τελείωσε την Ecole Normale de Musique Παρισιών και έλαβε με πρώτο βραβείο, την Licence de Concert. Επαιξε επανειλημμένα σε διάφορες πόλεις της Ευρώπης και Ελλάδος, έχοντας τις καλύτερες κριτικές. Είναι καθηγήτρια στα Ωδείο Athenaeum και Ν. Σχολικά, ενώ παράλληλα συμμετέχει σε συναυλίες μουσικής διαμότυπου.

Η Ναταλία Μιχαηλίδου γεννήθηκε κι αυτή στην Κωνσταντινούπολη. Ασχολήθηκε με την μπέσλα της και τον Ferdinand Statzer στο Ωδείο Κωνσταντινουπόλεως και σε ηλικία 5 ετών έδωσε το πρώτο της ρεσιτάλ.

Ασχολήθηκε έμπνευ στο Παρίσι, όπου κέρδισε υποτροφία της Γαλλικής Κυβερνήσεως και σπούδασε στην Ecole Normale de Musique με τον καθηγητή Jules Gentil και πήρε με την σειρά: Diplome D'Enseignement, Licence D'Enseignement, Licence de Concert με ιδιαίτερη διακρίση και σε ηλικία μόλις 17 ετών. Συνέχισε τις σπουδές της στις

ΗΠΑ, για Μάστερ στο Washington University, όπου αρίστευσε. Επιστρέφοντας στο Παρίσι, διεκρίθη σε σειρά ρεσιτάλ σύγχρονης Γαλλικής μουσικής και της απευρέθη η υποτροφία Albert Roussel, ως η καλύτερη ερμηνεύτρια Γαλλικής μουσικής. Έχει δώσει πολλά ρεσιτάλ, συμμετάσχει ως σολίστ με πολλές ορχήστρες στις ΗΠΑ, Ευρώπη, Απώ Ανατολή πρώην Σοβιετική Ένωση, έχει παίξει σε φεστιβάλ, ραδιόφωνο, τηλεοράσεις, αποσπώντας διθυραμβικές κριτικές. Έχει κερδίσει βραβεία και μετάλλια σε διεθνείς διαγωνισμούς (Βαρκελώνης, Vercelli, Athenaeum), έχει διδάξει σε πολλά σεμινάρια στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

ΔΑΝΑΗ ΚΑΡΑ

Το Σάββατο 19 Οκτωβρίου δόθηκε στο Μέγαρο Μουσικής μία συναλία με την Ορχήστρα Δωματίου της Βιέννης. Επικεφαλής της ορχήστρας ήταν ο διακεκριμένος Γάλλος πιανίστας και αρχιμουσικός Φίλιπ Εντμόν, ενώ ως σολίστ η Ελληνίδα πιανίστρια Δανάη Καρα.

Το πρόγραμμα οργανωμένο αποκλειστικά με έργα της κλασικής περιόδου, ξεκίνησε πολύ ταίριαστα με την ανάλυση, νεανική "Σονάτα α κούαρτο" αρ.1

Όμως η μεγάλη απόλαυση της βραδιάς ήταν η ερμηνεία της Ελληνίδας πιανίστριας. Με ένα τεχνικό και ερμηνευτικό προφίλ ξεκάθαρα προσωπικό, η Δανάη Καρα μεταμόρφωσε το κυρίως δεξιοτεχνικό 1ο Κοντσέρτο για Πιάνο του Μπετόβεν σε ένα έργο εξαιρετικά ενδιαφέρον και συναρπαστικό! Από τις εισαγωγικές κιόλας νότες έγινε φανερό πως, για τα επόμενα 40 λεπτά, μας περίμενε μια πολύ σοβαρή μουσική απόλαυση. Παρ' όλο που σε πρώτη ακρόαση το παλιό της έμμετρο σκληρό, στη συνέχεια φάνηκε ότι αυτό κατείχε το μοναδικό χάρισμα να μετατρέπει τη μουσική ανάγνωση στην πιο διεγερτική απολαύση. Σε μια ερμηνεία όπου ούτε μια νότα δεν πέφασε άδεια να ξεναυαριόσει το νόημα της, η Καρα καθιέρωσε στην ακρόαση με την καθαρότητα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχρονης, βεταία αποστασιοποιημένης, σχέσης με τον μπρεβονό σύγχρονο κόσμο. Εξαιρετικά θετική υπήρξε η επίλογη της να τονίσει με ισορροπημένη εμφάνιση το παλιό τον αριστοτέλειο χαρακτήρα της απόφασης και την ακρίβεια της διαλεκτικής της προς την ορχήστρα. Ταυτόχρονα, το συγχαρητήριο της συναισθηματικής υπέρβασης μιας σύγχ

Στο κέντρο ο Οικ. Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος. Δεξιά του ο Αντώνης Παριζιάνος με τη σύζυγό του Γεωργία, την κόρη του Ιωάννα και τον γιο του Στέφανο. Αριστερά ο Νίκος Ιστεκλής, η σύζυγός του Διαμάντω, οι αδελφές και η κόρη του.

Τιμητική Απονομή Οφφικίου εκ μέρους της Α. Θ. Π. στους Αντώνη Παριζιάνο και Νίκο Ιστεκλή

Με μεγάλη χαρά πληροφορήθηκε η «Ε» την απονομή στον φίλο εκπαιδευτικό Αντώνη Παριζιάνο, του οφφικίου του Αρχοντος Λαμπαδαρίου της Αγιοτάτης Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως. Οφφίκιο επίσης, του Αρχοντος Πρωτοψάλτου της Αγιοτάτης Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως, απονεμήθηκε και στον κ. Νικόλαο Ιστεκλή, επίσης εκπαιδευτικό.

Ο ελληνικός Τύπος της Πόλης έδωσε την ευχάριστη είδηση ως εξής:

Το Σάββατο 28 Δεκεμβρίου στην αίθουσα της Παναγίας, η Α.Θ.Π. ο Οικ. Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος απένειμε τα οφφίκια του Αρχοντος Πρωτοψάλτη και Αρχοντος Λαμπαδαρίου της Αγιοτάτης Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως στους μουσικολογιστάς κ.κ. Νικόλαο Ιστεκλή και Αντώνη Παριζιάνο, αντίστοιχα, παρουσία του Σεβ. Μητροπολίτου Τραπεζοπόλεως κ. Γερμανού, Αρχιερατικώς Προϊσταμένου της Μεγαλονύμου Κοινότητας Σταυροδρομίου, του Εντιμολογιωτάτου κ. Δημητρίου Φραγκοπούλου Αρχοντος Διδασκάλου του Γένους της Μ.Χ.Ε., κληρικών της Πατριαρχικής Αυλής, πολλών ιεροψαλτών, και των οικείων των δύο τιμωμένων.

Υστερα από την τελετή απονομής, η Α.Θ.Π. απηύθυνε νουθετήρια ομιλία προς τους τιμηθέντες και εξέηρε το επιτελούμενο υπ' αυτών έργο στον τομέα της εκκλησιαστικής μουσικής.

Στη συνέχεια απάντησαν με κατάλληλη ευχαριστήρια ομιλία οι δύο χειροθετηθέντες.

Ο Μουσικολ. κ. Νικόλαος Ιστεκλής γεννήθηκε το έτος 1940. Αποφοίτησε από την Αστική Σχολή Ταταούλων και το 1959 από την Μεγάλη του Γένους Σχολή. Το 1962 διορίστηκε διδάσκαλος και το 1978 αποφοίτησε από το Θεολογικό τμήμα του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Στις 26 Ιανουαρίου 1995 έλαβε το πτυχίο βυζαντινής μουσικής από τη Σχολή Βυζαντινής Μουσικής Σεργών "Άγιος Νικήτας ο Νέος".

Από το 1964 ως ιεροψάλτης έψαλλε στους Ιερούς Ναούς Ευαγγελιστρίας Προπόδων Ταταούλων, Παναγίας Νεοχωρίου, Αγίου Φωκά Ορτάκιοι, Αγίας Τριάδος Ταξίμ κ.α.

Τη βυζαντινή μουσική διδάχτηκε πρώτα από τους Αρχ. Πρωτοψάλτες της Μ.Χ.Ε. αείμνηστο Θρασύβουλο Στανίτσα και Βασίλειο Νικολαΐδη. Είναι Πρόεδρος του Διοικητικού

Συμβουλίου του Συνδέσμου Μουσικοφίλων.

Ο μουσικολογιστάς Αντώνης Παριζιάνος γεννήθηκε το 1948. Αποφοίτησε από τη αστική σχολή Ταταούλων, από το Γυμνάσιο της Μεγάλης του Γένους Σχολής και το 1967 από το Ζωγράφειο Λύκειο. Το 1972 αποφοίτησε από το τμήμα Κλασικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου της Πόλης.

Τη βυζαντινή μουσική τη διδάχτηκε από τον αείμνηστο Αρχοντα Πρωτοψάλτη της Μ.Χ.Ε. Βασίλειο Νικολαΐδη και τους μουσικολογιστάς Θεοχάρη Ανεστίδη και Ελευθέριο Γεωργιάδη. Έλαβε το πτυχίο βυζαντινής μουσικής από τη Σχολή Βυζαντινής Μουσικής Σεργών "Άγιος Νικήτας ο Νέος" στις 26 Ιανουαρίου 1995 και διέτελε, επί μια δεκαετία πρόεδρος του Συνδέσμου Μουσικοφίλων.

Έψαλλε σε πολλούς ναούς της Πόλης, μεταξύ αυτών και του Αγίου Δημητρίου Κουρούτσου, Ταξιαρχών Βαλατά, Αγίου Ιωάννου Αντιγόνης, Αγίας Ευφημίας Χαλκηδόνας, Κοιμήσεως της Θεοτόκου Μπεσίκτας, Εισοδίων της Παναγίας Σταυροδρομίου και πολλούς άλλους.

Ο κ. Αντώνιος Παριζιάνος, είναι ο ιεροψάλτης που δεν αποφεύγει να εξυπηρετήσει τους Ιερούς Ναούς μας. Πάντοτε σε κάθε κλήση σπεύδει να ψάλλει από το αναλόγιο και δη όλως αφιλοκερδώς με μεγάλη διάθεση μη φειδόμενος κόπων και μόχθων. Πολλές φορές έχει αμελήσει και αυτά τα καθήκοντά του, προκειμένου να εξυπηρετήσει της ανάγκες των Ιερών Ναών που προκύπτουν από την έλλειψη ιεροψαλτών.

Συγχαίροντες θερμά τους επαξίως τιμηθέντες, τους ευχόμεθα όπως συνεχίσουν, με τον ίδιον ζήλον από τον οποίον διακατέχονται, να ασκούν τα ιεροψαλτικά τους καθήκοντα και να προσφέρουν τις πολύτιμες υπηρεσίες τους στους Ιερούς Ναούς μας οι οποίοι στερούνται από ιεροψάλτες.

Η «Ε» δίδοντας και τα δικά της συγχαρητήρια στους δυο νεοφώτιστους Αρχόντες, τους εύχεται την δύναμη να μεταλαμπαδεύσουν το Πολιτικό ιδίωμα της ψαλτικής που τείνει να χαθεί, σε νεότερους ιεροψάλτες, για να αντηχούν για πολλά πολλά ακόμη έτη οι Βυζαντινοί Ύμνοι μέσα στους Ιερούς Ναούς της Βασιλεύουσας.

Γένοιτο.

Μ. Β.

**Νέο τραγικό κι απρόσμενο χτύπημα
για την Πολιτική Ρωμαιοσύνη:
Έχασε τη ζωή του σε τροχαίο ο φέρελπις
νέος επιστήμων Μάρκος Ψαρόπουλος**

Περισσότερες πληροφορίες για την τραγική είδηση που έφθασε στην «Ε» κυριολεκτικά "επί του πρεσβυτέρου" στο επόμενο φύλλο

ΛΑΚΩΝΙΚΑ...

Με πρωτοφανή και βάνασσο τρόπο, η Πολιτική Ρωμαιοσύνη, τον τελευταίο καιρό υβρίστηκε δημοσίως, χλεβάστηκε και συκοφαντήθηκε. Και μάλιστα, τη φορά τούτη, η απρόκλητη αυτή επίθεση δεν ήλθε από τους Τούρκους αλλά από ανθρώπους που περισσότερο από κάθε άλλον θα έπρεπε να σέβονται και να τιμούν την Πολιτική Ρωμαιοσύνη, καθώς ο,τι έχουν -υλικό ή ηθικό απόκτημα- το απέκτησαν "πουλώντας" αυτό ακριβώς: Πόλη!

Οι Κωνσταντινουπολίτες όμως έχουν τα σωματεία τους -περί τα τριάκοντα πέντε υπολογίζονται παρακαλώ- και πρώτο μέλημα αυτών, θα πρέπει ακριβώς να είναι η προάσπιση της τιμής και της υπόλυψης της Πολιτικής Ρωμαιοσύνης και του Οικουμενικού Πατριαρχείου από τέτοιες ανίερές επιθέσεις. Τοσοούτο μάλλον που κάποια από αυτά (τα σωματεία) κατηγορήθηκαν ευθέως ότι συμπλέουν με τους Τούρκους και καθοδηγούν ενέργειες και πράξεις ανθελληνικές, αν μη και προδοτικές.

Επειδή τέτοιου είδους βαριές κατηγορίες και ιερόσυλες επιθέσεις δεν είναι δυνατόν να μένουν αναπάντητες, περιμένουμε την αντίδρασή τους και θα επανέλθουμε.

Μέρα με τη μέρα, όλο και περισσότερο βλέπουν το φως της δημοσιότητας γεγονότα, τα οποία δείχνουν -αποδεικνύουν θα έλεγε κανείς- το πόσο συνυφασμένο είναι στην Τουρκία το παρακράτος με τη μαφία, κι οι ανώτατοι κρατικοί και κυβερνητικοί λειτουργοί με τους κακοποιούς. Οι πλέον κερδοφόροι τομείς της οικονομίας και της παραοικονομίας βρίσκονται στο στόχαστρο διαπλεκομένων συμφερόντων τα οποία, στην προσπάθειά τους να ελέγξουν το χώρο, συγκρούονται ανηλεώς. Το θέμα, παύει να είναι εσωτερικού και μόνο ενδιαφέροντος για την Τουρκία, καθώς η οργάνωση Ülkü, γνωστή στην Ελλάδα ως "Γκρίζοι Λύκοι", αναμειγνύεται ενίοτε και σε επιχειρήσεις εκτός των συνόρων της Τουρκίας. Σε επιχειρήσεις όπως λαθρεμπόριο όπλων ή ναρκωτικών, αλλά και εκτελέσεις ανθρώπων, εμπρησμούς δασών, δουλεμπορία κλπ. Και σαν να μην έφταναν οι επιρροές και οι επιδράσεις των "διαπλεκομένων", υπάρχει και το περίφημο "Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας", ένα όργανο που προβλέπεται μεν από το Σύνταγμα αλλά με συμβουλευτικό μόνο χαρακτήρα, το οποίο έχει ουσιαστικά τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο σε όλα τα σημαντικά θέματα -εσωτερικά και εξωτερικά- που απασχολούν τη χώρα. Αποτελείται κυρίως από στρατιωτικούς -τέως και εν ενεργεία- και αντί στο Υπουργείο Αμυνας, υπάγεται στο Γενικό Επιτελείο.

Ούτως εχόντων όμως των πραγμάτων, η ελληνική πλευρά, την οποία φίλοι και σύμμαχοι πιέζουν για να αντιμετωπίσει τις αξιώσεις της Αγκυρας μέσω διαλόγου, με ποιούς αλήθειες να συζητήσει; Ας της εξασφαλίσουν τουλάχιστον έναν υπεύθυνο και έντιμο συνομιλητή. Ένα πραγματικά δημοκρατικό καθεστώς που θα εφαρμόσει στην γειτονική χώρα, θα είναι ένα πολύ μεγάλο βήμα προς την ομαλότητα και την ειρήνη για όλη την περιοχή.

Ο "Πρωθυπουργός της Τουρκίας Νετζμεττίν Ερμπακάν, θεοπίζει νόμο βάσει του οποίου επαναφέρει το τσαντόρ ως ένδυμα για τις γυναίκες της Τουρκίας". Με την παραπάνω περίπου διατύπωση τα ελληνικά Μ.Μ.Ε. μετέφεραν τη σχετική είδηση από την Τουρκία, δημιουργώντας έτσι λανθασμένες εντυπώσεις στην κοινή γνώμη. Η πραγματικότητα όμως έχει ως εξής:

Με νόμο που επέβαλε το 1934 ο "αναμορφωτής της νεάς Τουρκίας" Μουσταφά Κεμάλ, υποχρεώθηκαν οι πολίτες της χώρας να ντύνονται "σύμφωνα με το πνεύμα και τις αρχές των μεταρρυθμίσεων του Κεμάλ". Βάσει αυτής της αποφάσεως, η αστυνομία απαγόρευσε, μεταξύ άλλων, στις γυναίκες να καλύπτουν τα πρόσωπά τους, στους άνδρες να φορούν σαλβάρια και σαρίκια, αλλά και στους κληρικούς μας να κυκλοφορούν με τα ράσα τους.

Η προσπάθεια ακριβώς του Ερμπακάν, είναι προς την κατεύθυνση να αρθεί η σχετική απαγόρευση και να έχει ο καθείς τη δυνατότητα να αποφασίζει για την εμφάνισή του. Το μέτρο θα ήταν αντιδημοκρατικό εάν επέβαλλε κάτι, και μάλιστα σύμφωνα με το κέφι και τα γούστα ενός και μόνον ανδρός.

Μήπως και η απόφαση δεν είναι και τόσο αντιδημοκρατική, αλλά αντιθέτως αποκαθιστά τη δημοκρατία; Μήπως δηλαδή -όπως έχουμε ξαναπεί άλλωστε- εάν η Ευρώπη θέλει στους κόλπους της την Τουρκία, θα πρέπει να είναι έτοιμη να την δεχθεί ενδεχόμενη μ' αυτήν την όχι και τόσο σύμφωνη με τα ευρωπαϊκά γούστα περιβολή;

Δεν είναι κανείς να κάνει σωστά το καθήκον του σ' αυτή τη χώρα. Ή θα τον μπουλάνουν στις "βραβεύσεις" και στις "διακρίσεις" και θα τον φουσκώσουν τα μυαλά ώστε να καβαλήσει το καλάμι ή θα τον διασειρήσουν, θα τον υβρίσουν και θα τον συκοφαντήσουν, έως ότου τον απογοητεύσουν και πάρει τον οματιών του για την Εσπερία, όπου θα τον περιμένουν όχι μόνο "τίτλοι πολλοί κι ονόματα" αλλά και αδρές αποίβε.

Αυτό συνέβει και με τον άξιο πράγματι συμπολίτη μας, τον Χρήστο Ιακώβου, ο οποίος όμως ευτυχώς, ούτε το καλάμι καβάλησε, αλλά ούτε και απογοητευμένος μας παράτησε στη μιζέρια μας. Έδωσε τον αγώνα του με σοβαρότητα και σύνεση και νίκησε, όπως άλλωστε ξέρει πάντοτε να νικάει.

Καθήκον τώρα όλων εκείνων που τον καλούσαν για να τον βραβεύσουν -εάν βέβαια "παρεμπιπτόντως" αποκτούσαν κι αυτοί κάποια δημοσιότητα κακό δεν θ' ήταν- είναι να προβούν και στις ενέργειες εκείνες με τις οποίες θα δείξουν αποτελεσματικά τη συμπάρασσή τους.

Η «Ε» πάντως πιστεύει όχι μόνο στις ικανότητες αλλά και στην εντιμότητα του χαρακτήρα του άξιου πρωταθλητή και προπονητή Χρήστου Ιακώβου και τον στηρίζει ανεπιφύλακτα.

Διαμαρτύρονται οι μουσουλμάνοι συμπολίτες μας στη Θράκη, πως η αρμόδια αρχή κάνει διακρίσεις και δεν τους δίνει την άδεια να κτίσουν -με τα λεφτά τους- τζαμί για να προσευχονται.

Καμία διάκριση αγαπητοί μου! Μήπως δίνει σε μας, τους Έλληνες της Πόλης την άδεια για να κτίσουμε -και να δωρήσουμε στα γιάτα του Π. Φαλήρου και του Αλίμου- το κλειστό μας γυμναστήριο; Χρόνια περιμένουμε...